ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Χουντικό το νομοθέτημα για τις διαδηλώσεις
ΣΕΛΙΔΑ 9

Η Novartis έκλεισε «ντιλ» στις ΗΠΑ
ΣΕΛΙΔΑ 7

Ελληνοτουρκικά
Ανώμαλη προσγείωση
ΣΕΛΙΔΑ 3

Οι εκπαιδευτικοί και πάλι στους δρόμους
ΣΕΛΙΔΑ 10

Οι αγρότες γίνονται δουλοπάροικοι του κεφαλαίου
ΣΕΛΙΔΑ 8

Σαρώνει η CoviD-19, εδώ τζογάρουμε...
ΣΕΛΙΔΑ 5

Ο Τζορτζ Φλόιντ δεν ήταν ο μόνος...
ΣΕΛΙΔΑ 5

Σιωνιστικό σχέδιο για προσάρτηση του 30% της Δυτικής Οχθης
ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | 24ος χρόνος - αρ. φύλλου 1054 - 4 Ιούλη 2020 | www.eksegersi.gr

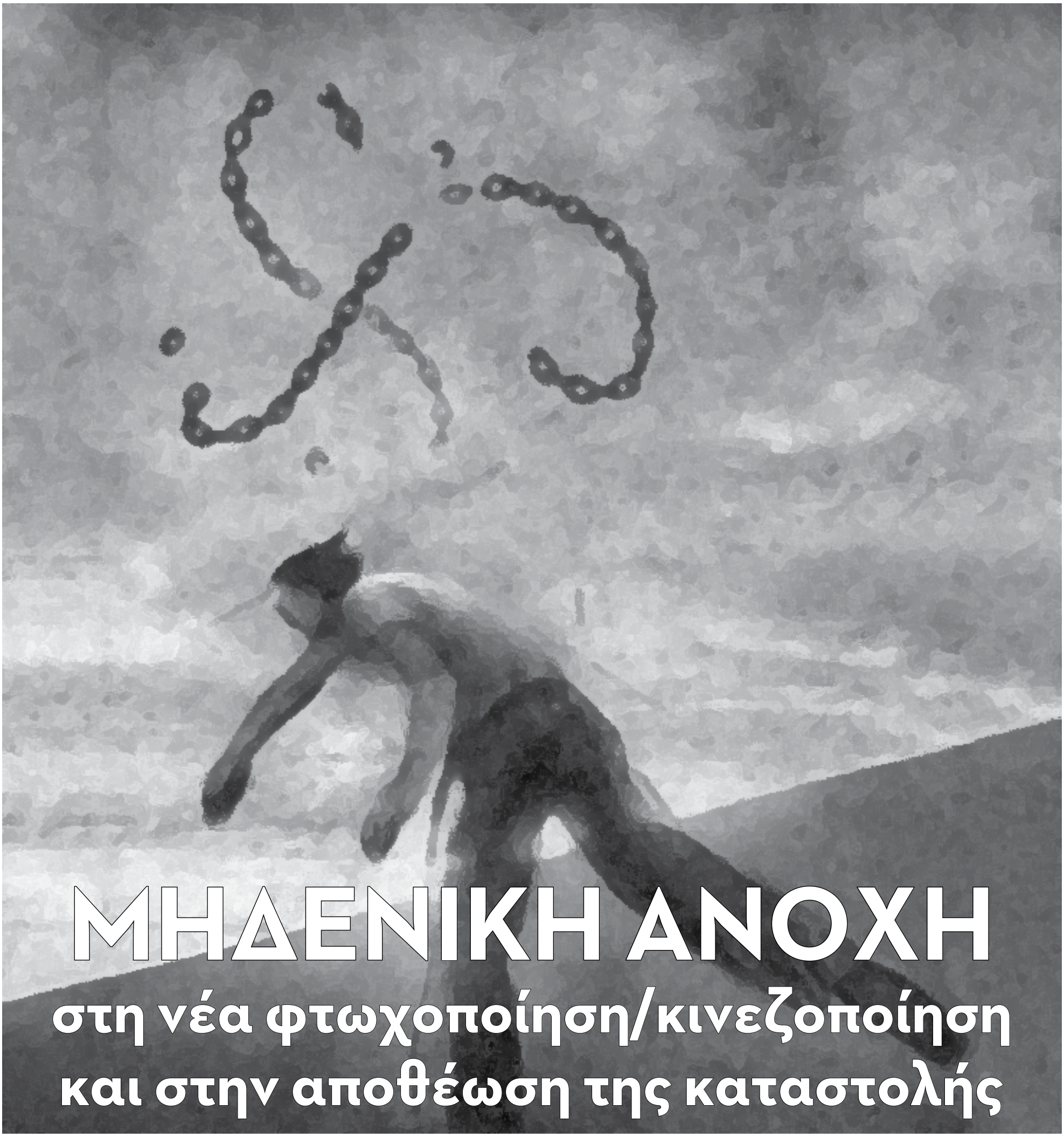

ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΑΝΟΧΗ

στη νέα φτωχοποίηση/κινεζοποίηση και στην αποθέωση της καταστολής

Scripta...Verba...

Δεν έχω καμία αμφιβολία για την εντιμότητα των στελεχών μας, τα οποία σε όλες τις περιστάσεις έχουν αποδείξει την ανιδιοτέλειά τους. Από εκεί και πέρα ο καθένας μας πρέπει να αναλαμβάνει την ευθύνη που του αναλογεί για λάθη, παραλείψεις ή αστοχίες. Οχι απλά για να πάμε παρακάτω. Αλλά για να μην τα επαναλάβουμε.

Αλέξης Τσίπρας

Και μετά, ο Παππάς... ανέλαβε τις ευθύνες του για το... λεκτικό. Οταν ξανασυναντηθεί με πράκτορες και λαμόγια για να κλείσει «δουλειές», θα μιλάει σαν Αρσακειάδα...

Υπήρχε ποτέ περίπτωση υπουργός Δικαιοσύνης του Κωνσταντίνου Καραμανλή (ο Στράτος, ας πούμε) ή υπουργός του Ανδρέα Παπανδρέου (ο Πεπονής, ας πούμε) να δεχόταν να συναντήσει και να κλείσει deal με επιχειρηματία, και μάλιστα σε επαρχιακό self service;

Μανώλης Κοττάκης

Θα έστελναν ενδιάμεσο και με εντολή να τσεκάρει πρώτα τους συνομιλητές του, μην τυχόν τον «γράφουν».

Εγώ γεννήθηκα φιλοαμερικάνος και παραμένω φιλοαμερικάνος. Εσείς πηγαίνατε στις πορείες κατά της Αμερικής, αλλά μετά το γυρίσατε. Δεν πειράζει, καλό ήταν που το γυρίσατε. Εγώ συμφωνώ και μου αρέσει να ωριμάζουν οι άνθρωποι και να πήζει το μυαλό τους. Αρα, λοιπόν, συναντήθηκαν οι δρόμοι μας και θα πηγαίνουμε μαζί τα δύο κόμματα κάθε 4η Ιουλίου στα Ναυπηγεία Ελευσίνας να πανηγυρίζουμε που οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής θα πάρουν τα Ναυπηγεία.

Αδωνις Γεωργιάδης

Ο ακροδεξιός «γλεντάει» με κυνισμό τους συριζαίους.

Οποιος καίγεται βγαίνει από το παιχνίδι και αφήνει τους υπολοίπους να προχωρήσουν στη δουλειά τους – που δεν είναι η... αλληλοκάλυψη.

Γιώργος Λακόπουλος

Προτροπή για διώξιμο Παπαδημούλη και Παππά. 'Η έστω για περιθωριοποίησή τους.

Εχουμε πολλές κοινές αξίες με τον Κριστόφ Μπόσακ. Θέλουμε να χαίρει σεβασμού η οικογένεια στην Πολωνία, θέλουμε οι παραδοσιακές αρχές να αποτελούν μια ισχυρή ραχοκοκαλιά στην οποία θα μπορεί να βασίζεται η πολωνική κοινωνία.

Αντρέι Ντούντα

Ο ακροδεξιός γλείφει τον ανοιχτό φασίστα για να πάρει τους ψηφοφόρους του στο δεύτερο γύρο. Κομβικό εκλογικό διακύβευμα... ο γάμος ομοφύλων!

ΡΙΠΕΣ

◆ «Να δεις που κάποτε θα μας πούνε και μαλάκες» ◆ Ο Μιωνής και ο συνεταίρος του είναι μεν αθώοι, αλλά διετίθεντο να πληρώσουν 6 εκατομμύρια σε πρόστιμα και να καθαρίσουν! ◆ Επειδή πρόκειται για 6 εκατ. ευρώπουλα και όχι μαρουλόφυλλα, ερωτούμε ◆ Ξέρετε πολλούς αθώους να είναι έτοιμοι να πληρώσουν τόσα λεφτά, απλά για να 'χουν την ησυχία τους; ◆ Στους καλύτερους ψυχίατρους να πήγαινε τον αδερφό του τον ποιητή, λιγότερο θα του κόστιζε και καλύτερη δουλειά θα έκαναν ◆ «Να δεις που κάποτε θα μας πούνε και χαζούς» ◆ Ο Παππάς τον άκουγε να δηλώνει αθώα περιστερά και έτοιμη να σκάσει 6 μύρια για να γίνει και ήσυχη περιστερά ◆ Και δε γύρισε να του πει ◆ «Πόσα βγάλατε, ρε μαλάκα;» ◆ Απλώς του είπε ότι θα είναι όλοι ευχαριστημένοι ◆ Και ο ΣΥΡΙΖΑ, γιατί θα μπορεί να λέει ότι τους έβαλε και πλήρωσαν ◆ Του ζήτησε να τσοντάρει και... λίγη Μαρέβα, αλλά ο άλλος ήταν άτεγκτος σ' αυτό ◆ Ακόμα και οι σιωνιστές πράκτορες έχουν κώδικα... τιμής ◆ Επειδή δε θέλουμε να μας πούνε ούτε μαλάκες ούτε χαζούς, να ρωτήσουμε κι αυτό ◆ Ηταν έτοιμοι να πληρώσουν 6 μύρια και κόλλησαν στα τριακόσια πενήντα χιλιάρικα; ◆ Τα... δικαστικά έξοδα του Φιλιππάκη, που ζήτησε ο Παπαγγελό; ◆ Ο Μπόρις Τζόνσον έκανε πουσάπς μέσα στο πρωθυπουργικό γραφείο ◆ Για να δείξει ότι το... κορόνιασμα δεν του άφησε κανένα πρόβλημα! ◆ Ο Τζένος των «Παραπολιτικών» κατέγραφε τον Παπαγγελόπουλο ◆ Ουδείς ενοχλήθηκε ◆ Οπως είχαν ενοχληθεί όταν ο Πολάκης κατέγραφε τον Στουρνάρα ◆ Θα έχει πλάκα, πάντως, να πει και ο Τζένος ότι δεν τον κατέγραφε ◆ Αλλά έχει... φωτογραφική μνήμη ◆ Ο Φίλης θύμισε ότι Δραγασάκης και Κουβέλης ήταν υπουργοί το 1989 ◆ Πώς λοιπόν ήταν «βρώμικο 89»; ◆ Μούγκα ο Τσίπρας ◆ Που παρίστανε τον Ανδρέα Παπανδρέου ◆ Ναι, ρε, τι θέλετε; ◆ Η μάνα του σουλτάνου Σελίμ του Γ' τον έχει δωρίσει το χώρο στην Εκκλησία ◆ Τον 13ο αιώνα! ◆ Τι θα πει «πολύ πίσω πάμε»; ◆ Υπάρχουν χρυσόβουλα, υπάρχουν φιρμάνια ◆ Δηλαδή ν' αφήσει το φιλέτο στη Βούλα η Εκκλησία, για να γίνει νοσοκομείο; ◆ Νοσοκομείο θα γίνει, όμως αυτοί θέλουν να καταγράψουν ιδιοκτησιακό δικαίωμα ◆ Μετά, θ' ανταλλάξουν αυτό το δικαίωμα με το κράτος ◆ Πλουσιοπάροχα ◆ Για την πάρτη τους ◆ Σε παζάρι βρίσκεται ο Τζερόνυμο με τον Κούλη ◆ Αιώνες τώρα, οι ρασοφόροι είναι οι μετρ του real estate ◆ Προτού ακόμα εισβάλει ο αγγλικός όρος στη χώρα μας ◆ Οπως δήλωσε η μέγιστη Σοφία Βούλτεψη, η θητεία του Παπαγγελόπουλου στην ΕΥΠ επί Καραμανλή δε σήμαινε ταύτιση με τη ΝΔ ◆ Σωστά ◆ Ο Παπαγγελόπουλος ήταν πράκτορας του μπολσεβικισμού, που διείσδυσε στις τάξης της αγνής πατριωτικής Δεξιάς ◆ «Ανοίξαμε και σας περιμένουμε» είναι το μήνυμα του ΣΥΡΙΖΑ ◆ Μόνο που νέα μέλη δε θα δουν ούτε με κυάλια ◆ Ηταν στραβό το κλήμα, το 'φαγε και ο γάιδαρος του Μιωνή ◆ Το πολύ να γράψει τα μέλη της η ΠΑΣΠ ΑΣΟΕΕ ◆ Για να 'χει καλό πλασάρισμα στο συνέδριο ◆ Ο Γεραπετρίτης υποβάλλει σε σκοτσέζικο ντους τους δεξιούς ◆ Κάποιοι και κάποιες έραψαν ήδη υπουργικά κοστούμια και ταγιέρ και περιμένουν ◆ Αλλά άμα στο μεταξύ πάρουν κιλά, θα πρέπει να ράψουν καινούργια ◆ Εχει πλάκα η πρόεδρος Κατερίνα ◆ Αμα πρέπει να κάνει πολιτική δήλωση, δε σηκώνει τα μάτια από το χαρτί που της στέλνουν από το Μαξίμου ◆ Νοσταλγήσαμε ήδη τον Πάκη ◆ Που την αντιτουρκική ρητορική την έπαιζε στα δάχτυλα ◆

επί του πεστηρίου

Οι καταγεγραμμένοι θάνατοι από CoviD-19 παγκοσμίως έχουν ξεπεράσει τους 500.000. Μέσα σε εφτά μήνες ο αριθμός των θανάτων είναι διπλάσιος από τους θανάτους που καταγράφονται κάθε χρόνο από διάφορες μορφές γρίπης. Αυτή η δραματική εξέλιξη αποστομώνει όσους, στην αρχή της πανδημίας, μπουρδολογούσαν με συγκρίσεις με τη γρίπη, και ξιφουλκούσαν ενάντια στα μέτρα καραντίνας που αναγκάζονταν να επιβάλουν οι κυβερνήσεις, ισχυριζόμενοι ότι ο νέος κοροναϊός είναι λιγότερο επικίνδυνος από τη γρίπη. Η στατιστική που επικαλούνταν ήταν σκέτη απάτη και η προπαγάνδα τους εγκληματική.

Το ότι αυτό το παραμύθι το έφαγαν και διάφοροι αριστεροί αποτελεί δείγμα της ιδεοληψίας τους. Χωρίς να το θέλουν, έγιναν απολογητές του Τραμπ και του Μπολσονάρου. Κι αμφιβάλλουμε αν το κατάλαβαν. Ακόμα νομίζουν ότι έκαναν... αντίσταση σε οργουελικά σενάρια.

Τη μια μέρα στο ίδρυμα «Η Θεοτόκος», την άλλη στον Ξενώνα Βρεφών SOS, η υφυπουργός Δόμνα Μιχαηλίδου στέλνει συνεχώς δελτία Τύπου συνοδευόμενα από φωτογραφίες της με παιδάκια. Φωτογραφίες στημένες επαγγελματικά, ώστε να μη φαίνονται τα προσωπάκια των παιδιών και υπάρχουν νομικά μπλεξίματα. Και πάλι, όμως, η

εν λόγω αλεξιπτωτίστρια της αστικής πολιτικής, θέλοντας να κρατήσει τη θέση της στον επερχόμενο ανασχηματισμό (έχει κάνει και κάτι χοντρές γκάφες και έχει διπλό λόγο ν' ανησυχεί), χρησιμοποιεί με αισχρό τρόπο ανήμπορα παιδάκια ως φόντο για την πολιτική της προβολή. Να μαζευτεί πάραυτα.

Οταν δύο έντυπα παγκόσμιας κυκλοφορίας, άμεσα συνδεδεμένα με το χρηματιστικό κεφάλαιο, οι Financial Times και η Wall Street Journal, εγείρουν ερωτήματα για την ελεγκτική εταιρία Ernst & Young και τους ελέγχους που έκανε στην εταιρία διαχείρισης τραπεζικών συναλλαγών Wirecard (κατηγορείται για απάτη ύψους 1,9 δισ. ευρώ), αντιλαμβάνεστε ότι δεν μιλούν τυχαία. Οι FT έγραψαν ότι η Ernst & Young θα μπορούσε να βρει την απάτη με μια διαδικασία ρουτίνας για έναν ορκωτό λογιστή και σημειώνει ότι η Wirecard ήταν πελάτης της Ernst & Young επί μια δεκαετία. Το σημειώνουμε επειδή αυτές οι τεράστιες εταιρίες ορκωτών λογιστών δραστηριοποιούνται και στην Ελλάδα. Και συχνά-πυκνά τις χρησιμοποιεί το κράτος, διαφημίζοντας την ακεραιότητα και την αξιοπιστία τους. Τις μοστράρουν σαν «αδιάφθορες» έναντι του «διεφθαρμένου κράτους».

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Και για να είναι πιο πειστική αυτή η προπαγάνδα, αυτή η καλοστημένη μηχανή δεν αρκείται στη παραποίηση. Αλλά βάζει στο στόχαστρο, με μεθόδους μάλιστα μαφίας και παρακράτους, τον ΣΥΡΙΖΑ, τα στελέχη του, αλλά στην πραγματικότητα εμένα. Γιατί, συντρόφισσες και σύντροφοι εγώ είμαι ο στόχος τους. (...) Θα το ξαναπώ και σήμερα. Αν έχουν τα κότσια και δεν είναι απλά θρασύδειλοι, εγώ είμαι εδώ. Μην κουράζονται είμαι εδώ. Μην κουράζονται και μην φθείρονται, χρησιμοποιώντας το παρακράτος των μαφιόζικων υποκλοπών και τις μεθόδους των υπόδικων εκδοτών και επιχειρηματιών που τους στηρίζουν. Είμαι εδώ. Αν πιστεύουν ότι τους ευνοεί ένα ριμέικ του βρώμικου '89, είμαι και είμαστε εδώ. Ας διευρύνουν λοιπόν το κατηγορητήριο και ας με συμπεριλάβουν.

Αλέξης Τσίπρας

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

4/7: ΗΠΑ: Διακήρυξη ανεξαρτησίας (1776), Ιταλία: Ημέρα Garibaldi (1807), Φιλιππίνες: Ημέρα φιλιππινοαμερικανικής φιλίας (1946) 4/7/1994: Εκτέλεση συμβούλου τουρκικής πρεσβείας Ομέρ Σιπαχίογλου (17Ν) 5/7: Βενεζουέλα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1811), Ρουάντα, Μπουρούντι: Ημέρα εθνικής ενότητας-ειρήνης **5/7/1967: 210 κρατούμενοι της χούντας μεταφέρονται από τη Γυάρο στο Παρθένι Λέρου** 5/7/1988: Βόμβες στον πρώτο όροφο κτιρίου της Διεύθυνσης Βιομηχανίας Νομαρχίας Δυτικής Αττικής και σε γραφεία ΠΕΡΠΑ (ΕΛΑ) 5/7/1994: Επιστροφή Γιάσερ Αραφάτ στη δυτική όχθη μετά από 27 χρόνια εξορίας 6/7: Ημέρα συνεταιρισμών, Μαλάουι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1964), δημοκρατίας (1966) 6/7/1967: Βόμβα (ΔΕΑ) στην πλατεία Συντάγματος 6/7/1970: Δώδεκα καταδίκες στελεχών ΚΚΕ 6/7/1971: Βόμβα στην είσοδο οικονομικών υπηρεσιών του υπουργείου Προεδρίας (20 Οκτώβρη) **7/7/1975: Το 684 Βούλευμα Ολομέλειας Αρείου Πάγου χαρακτηρίζει «στιγμιαίο» το αδίκημα της έσχατης προδοσίας των Απριλιανών** 7/7/1979: Δύο βόμβες στις αποθήκες Πετζετάκι (ΕΛΑ) 7/7/2005: Τετραπλή βομβιστική ενέργεια στο Λονδίνο, 56 νεκροί, επτακόσιοι τραυματίες 8/7: Ημέρα κατά αλλεργίας 8/7/1968: Δώδεκα καταδίκες μελών Δημοκρατικής Αμυνας 8/7/1970: Βαριές ποινές σε δίκη στελεχών του ΚΚΕ 9/7: Αργεντινή: Ημέρα ανεξαρτησίας (1816), Μαρόκο: Ημέρα νεολαίας **9/7/1943: Αντιστασιακοί φοιτητές σκεπάζουν με μαύρα πέπλα όλα τα αγάλματα του κέντρου της Θεσσαλονίκης, επεισόδια, συλλήψεις 9/7/1947: Μαζικές συλλήψεις στελεχών της Αριστεράς (Αθήνα) 9/7/1949: Ανακαλύπτονται σε κρύπτη (παλιά Κοκκινιά) τυπογραφεία του ΚΚΕ, συλλήψεις στελεχών** 9/7/1970: Πέντε καταδίκες στελεχών Αντιδικτατορικού Αγροτικού Μετώπου Υπαίθρου 9/7/1971: Βόμβα σε βυτιοφόρο της Εσσο Πάππας (ΛΕΑ) 9/7/1971: Βόμβα στις σιδηροτροχιές ηλεκτρικού στο Θησείο (20 Οκτώβρη) 9/7/1986: Εκτέλεση πυρηνικού επιστήμονα «Siemens» Καρλ Χάιντς Μπέκουτς (RAF) 10/7: Μπαχάμες: Ημέρα ανεξαρτησίας (1973), Αλβανία: Ημέρα στρατού 10/7/1985: Γάλλοι πράκτορες βυθίζουν το πλοίο «Rainbow warrior» της Greenpeace (Νέα Ζηλανδία).

Μαζί με το «ιππικό» και η «διπλωματία»

Ο Πέτσας στρίβει διαρκώς το μαχαίρι στην πληγή του ΣΥΡΙΖΑ, ζητώντας από τον Τσίπρα να δώσει εξηγήσεις, να πει αν ήξερε για τα νταλαβέρια με τον Μιωνή, να διώξει τον Παππά κτλ. Οσο ο Τσίπρας αντιδρά αμήχανα τόσο ο Πέτσας επανέρχεται. Σε τι συνίσταται η αμηχανία του Τσίπρα; Στο ότι φόρεσε τη λεοντή του Ανδρέα Παπανδρέου, μιλάει για «αναβίωση του βρόμικου '89» (έχοντας δίπλα του τον Δραγασάκη και τον Κουβέλη, που ήταν υπουργοί το '89), προβάλλει το στήθος του και λέει «χτυπήστε εμένα», αλλά δε δίνει απάντηση επί της ουσίας.

Θα ήταν βλάκας ο Μητσοτάκης να μην εκμεταλλευτεί τη δύσκολη κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο Τσίπρας. Ειδικά αν έχει πάρει την απόφαση να πάει σε εκλογές το φθινόπωρο. Την ίδια στιγμή, όμως, βλέπει τον Σαμαρά να ενισχύεται πολιτικά και να ζητάει «αίμα». Ο Σαμαράς ήταν αυτός που έλεγε «θα τους πάω μέχρι το τέλος», ο Σαμαράς διαφωνούσε με την παραπομπή μόνο του Παπαγγελόπουλου, αλλά ήθελε και τον Τσίπρα, το πρωτοπαλίκαρο του Σαμαρά (Γεωργιάδης) έχει σκαρφαλώσει στα κάγκελα και κρατάει το ζήτημα ψηλά. Το πήγε ακόμα και στη Βουλή, ενώ υποτίθεται ότι η κυβέρνηση δεν έχει αναμιχθεί σ' αυτή τη διαδικασία.

Ετσι, την ώρα που ο Πέτσας έχει εντολή να συντηρεί την πίεση πάνω στον Τσίπρα με καθημερινές δηλώσεις (όχι στο ύφος Γεωργιάδη, αλλά μέσα σε ένα αυστηρό πολιτικό πλαίσιο), η Ντόρα Μπακογιάννη, με άρθρο στην «Καθημερινή», έστειλε το μήνυμα «Οχι στην παγίδα της ποδοσφαιροποίησης». Δήλωσε χαρακτηριστικά, απευθυνόμενη στην κυβέρνηση και τη ΝΔ, «εάν χειριστούμε τα γεγονότα αυτά με λογική ποδοσφαιροποίησης, μετρώντας δηλαδή τα γκολ που βάλαμε στον ΣΥΡΙΖΑ, θα έχουμε, κατά τη γνώμη μου, υποπέσει σε μικροκομματική παγίδα. Το θέμα είναι πολύ πιο σοβαρό. (...) Το διακύβευμα είναι πολύ μεγαλύτερο από τα κόμματά μας. Το θέμα σήμερα για όλο τον πολιτικό κόσμο της χώρας οφείλει να είναι η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης στους δημοκρατικούς θεσμούς και στη Δικαιοσύνη».

Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε και η αναπληρώτρια κυβερνητική εκπρόσωπος Πελώνη, που είναι «καντάρια» πιο ικανή από τον Πέτσα, λόγω της δημοσιογραφικής της θητείας σε μεγάλα συγκροτήματα, και μάλλον θα τον αντικαταστήσει μετά τον ανασχηματισμό. Η Πελώνη μίλησε για πράγματα «που δεν έχουμε ξαναζήσει ούτε ξανακούσει στην μεταπολίτευση», τόνισε ότι «όλα αυτά έχουν οσμή παρακράτους που τραυματίζουν τους θεσμούς και τη δημοκρατία», κάλεσε τον Τσίπρα να απαντήσει **πολιτικά** «αν γνώριζε για όλα αυτά» και κατέληξε με νόημα ότι «το θέμα είναι να μην τραυματιστούν οι θεσμοί και να μην ποδοσφαιροποιηθεί η πολιτική ζωή». Οπως είπε, «για την κοινωνία, το μήνυμα είναι ότι δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Γιατί εδώ κινδυνεύουν να απαξιωθούν τα πάντα».

Ετσι, έγινε προφανές ότι ειδικά σ' αυτό το θέμα Ντόρα και Κούλης βρίσκονται στο ίδιο μήκος κύματος και απέναντι στον Σαμαρά, που με τους ανθρώπους του θέλει να «πατήσει» τον ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό για τους Μητσοτάκηδες είναι τυχοδιωκτισμός του Σαμαρά που για προσωπικούς λόγους επαναλαμβάνει αυτό που έκανε το 1993, όταν έριξε την κυβέρνηση του πατέρα τους. Θυμούνται καλά πως ο πατέρας τους έκανε μεν το λάθος να στείλει τον Ανδρέα Παπανδρέου στο Ειδικό Δικαστήριο, όμως δεν έκοψε τις γέφυρες μαζί του. Συγκυβέρνησαν στην κυβέρνηση Ζολώτα (μαζί με τους Κυρκοφλωράκηδες) και έτσι διαμορφώθηκε εναλλακτική λύση εξουσίας, όταν έπεσε η κυβέρνηση Μητσοτάκη το 1993.

Η γραμμή των Μητσοτάκηδων είναι γραμμή ευθύνης απέναντι στο σύστημα. Θέλουν να φθείρουν τον ΣΥΡΙΖΑ, όμως δε θέλουν να «τελειώσουν» τον Τσίπρα. Του αφήνουν έξοδο κινδύνου, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ είναι το δεύτερο κόμμα (μακράν του τρίτου) και χωρίς αυτόν το σύστημα θα γίνει ασταθές.

Χωρίς μέλλον το ΚΙΝΑΛ

«Κλάνει ο πεθαμένος;», ρωτάει μια αριστοφανικής αθυροστομίας λαϊκή παροιμία, η οποία ταιριάζει γάντι στο ΚΙΝΑΛ της Φώφης. Δεν υπάρχει ούτε ένας σοβαρός αρθρογράφος του αστικού Τύπου που να έγραψε ότι τα όσα αποκαλύπτουν τελευταία οι «κασέτες» που άφησαν πίσω τους στελέχη των κυβερνήσεων Τσίπρα, που νταραβερίζονταν με διάφορα «μπουμπούκια», θα ενισχύσουν το ΚΙΝΑΛ. Αντίθετα, αυτοί που διεκπεραιώνουν «ντροπαλά» (όχι «κραγμένα», δηλαδή) την πολιτική του Μητσοτάκη και των επικοινωνιολόγων του τόνισαν με νόημα ότι οι «κασέτες» έκοψαν το δρόμο για τη συνεργασία ΣΥΡΙΖΑ και ΚΙΝΑΛ, η οποία φαινόταν να «ψήνεται» το τελευταίο διάστημα, όχι μόνο από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και από πλευράς διάφορων παλιών πασόκων που βρίσκονται ακόμα στο ΚΙΝΑΛ.

Αν ο κύριος στόχος του Μητσοτάκη ήταν να δημιουργήσει έναν ασφυκτικό κλοιό σκανδάλων γύρω από τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να βρει την ευκαιρία να πάει σε πρόωρες εκλογές, σίγουρα ένας δευτερεύων στόχος ήταν να κόψει τις γέφυρες για τη συνεργασία ΣΥΡΙΖΑ-ΚΙΝΑΛ. Αυτό, όμως, κάθε άλλο παρά διευκολύνει το ΚΙΝΑΛ. Αντίθετα, το οδηγεί σε παραπέρα συρρίκνωση μεσοπρόθεσμα. Οι πασόκοι που πέρασαν στον ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να επιστρέψουν στο ΚΙΝΑΛ (μια χαρά βολεύτηκαν εκεί που πήγαν και ηθικής τάξης προβλήματα δεν έχουν - πασόκοι είναι, «τα έχουν δει όλα»), ενώ η δημοσκοπική φτώχεια θα εντείνει τις πιέσεις σε όσους εξαρχής ήταν προσανατολισμένοι προς τη ΝΔ, να κάνουν μια ώρα γρηγορότερα το βήμα, προκειμένου να σώσουν τις προσωπικές πολιτικές τους καριέρες.

Οσο και να πληγεί ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν πρόκειται -σ' αυτή τουλάχιστον τη φάση- να μπει σε τροχιά κατάρρευσης. Αντίθετα, αρκεί και μόνο η παρουσία στην ηγεσία του ΚΙΝΑΛ της Φώφης, με τον νηπιακό πολιτικό λόγο, για να κόψει κάθε προοπτική ανάκαμψης του ΚΙΝΑΛ. Αυτός ο σχηματισμός θα μπορούσε να επιβιώσει για κάποιο διάστημα μόνο ως δορυφόρος του ΣΥΡΙΖΑ, που έχει προοπτική να γίνει κάποια στιγμή κυβερνητικός εταίρος. Με τις γέφυρες προς τον ΣΥΡΙΖΑ κομμένες (αναγκαστικά, γιατί κάθε κίνηση συνεργασίας θα έδινε την ευκαιρία στους «Λοβέρδους» να την κάνουν μια ώρα γρηγορότερα, επιστρατεύοντας την ηθικολογία και τις κορόνες περί σκοτεινού παρακράτους και τα παρόμοια), το ΚΙΝΑΛ το πολύ να καταφέρει να πιάσει το όριο κοινοβουλευτικής επιβίωσης. Τότε, θα είναι σίγουρο ότι θα πρόκειται για την «τελευταία φορά». Γιατί το ΚΙΝΑΛ δεν είναι ένα νέο κομματίδιο σαν αυτά του Μπαρουφάκη και του Βελόπουλου. Είναι η μετεξέλιξη του άλλοτε κραταιού ΠΑΣΟΚ. Το βασικό πρόταγμα της πολιτικής του είναι πώς θα καταφέρει να επαναπατρίσει τον κόσμο που του έφυγε στις εκλογές του 2015. Αν συνεχίσει να χάνει εκλογική επιρροή, όπως όλα δείχνουν, θα χάσει και το βασικό πολιτικό του πρόταγμα, οπότε θα «βαρέσει διάλυση».

Της Αγιασοφιάς τα πάθη...

Αν παραμερίσουμε τις εθνικοχριστιανικές κραυγές που κατέκλυσαν τα ελληνικά ΜΜΕ από το πρωί της Πέμπτης, θα διαπιστώσουμε ότι το τουρκικό ΣτΕ πήρε μια προοδευτική-αστική απόφαση για το ζήτημα της Αγιασοφιάς. Ποιο ήταν το αντικείμενο της προσφυγής; Αυτοί που προσέφυγαν ισχυρίζονταν ότι η υπογραφή του Μουσταφά Κεμάλ στο προεδρικό διάταγμα του 1934, με το οποίο η Αγιασοφιά κηρύχτηκε μουσείο, είναι πλαστή και επομένως το διάταγμα είναι άκυρο και η Αγιασοφιά πρέπει να λειτουργήσει άμεσα ως τζαμί. Το τουρκικό ΣτΕ αποφάσισε ότι η υπογραφή του Κεμάλ είναι γνήσια και το προεδρικό διάταγμα είναι έγκυρο. Επομένως, όποιος θέλει να αλλάξει το στάτους της Αγιασοφιάς δεν έχει παρά να ακυρώσει το διάταγμα του Κεμάλ εκδίδοντας νέο προεδρικό διάταγμα.

Τι περίμεναν, δηλαδή, ότι θα έλεγε το τουρκικό ανώτατο διοικητικό δικαστήριο; Οτι η Αγιασοφιά πρέπει να είναι εσαεί μουσείο, επειδή έτσι θέλουν οι ορθόδοξοι χριστιανοί; Αστεία πράγματα ακόμα και για πρωτοετείς της Νομικής. Ο,τι έχει θεσπιστεί με προεδρικό διάταγμα μπορεί να αλλάξει πάλι με προεδρικό διάταγμα. Θα κριθεί και αυτό, βέβαια, από συνταγματική άποψη. Αν π.χ. ο Ερντογάν εξέδιδε διάταγμα και έκανε την Αγιασοφιά τζαμί, το κεμαλικό CHP έχει προαναγγείλει ότι θα υποβάλει προσφυγή για αντισυνταγματικότητα.

Δε νομίζουμε ότι ο Ερντογάν θα κάνει τώρα μια τέτοια κίνηση. Για ποιο λόγο; Για να τη σπάσει στην Ελλάδα θα ρισκάρει να βρεθεί απέναντι σε όλο τον κόσμο; Αρκεί να θυμίσουμε ότι για να ξαναλειτουργήσει ως τζαμί η Αγιασοφιά θα πρέπει να ξανακαλυφθούν τα χριστιανικά μωσαϊκά (το Ισλάμ απαγορεύει τις αναπαραστάσεις στους λατρευτικούς οίκους του), που χρειάστηκαν δεκαετίες για να ανακτηθούν (εν μέρει), με δουλειά ξένων κυρίως αρχαιολογικών αποστολών. Για να επιχειρήσει μια τέτοια κίνηση ο Ερντογάν θα πρέπει να αποβλέπει σε κάποιο «βαρύ» πρακτικό κέρδος. Προς το παρόν, απολαμβάνει το διεθνή ντόρο (που δε θα υπήρχε αν δεν υπήρχαν οι γελοίες αντιδράσεις από ελληνικής πλευράς) και έχει ένα ακόμα -συμβολικής σημασίας- διαπραγματευτικό χαρτί στις διεθνείς επαφές του. Αυτό που τον ενδιαφέρει αυτή τη στιγμή είναι να ξεκαθαριστεί πως η διαχείριση της Αγιασοφιάς είναι υπόθεση αποκλειστικά του τουρκικού κράτους.

Ανώμαλη προσγείωση

Είτε λειτούργησε σαν «λαγός» είτε όχι, ο καθηγητής Ροζάκης, κολλητός του Σημίτη, θεωρούμενος αυθεντία στο Διεθνές Δίκαιο, κοσμοπολίτης αστός και ευρωλάγνος μέχρι το κόκκαλο, «έθεσε τον δάκτυλον επί τον τύπον των ήλων», προκαλώντας ιερή αγανάκτηση στο εθνικιστικό ιερατείο. Τι είπε; Οτι δεν μπορεί να έχει ΑΟΖ το Καστελόριζο και να μην έχει η τεράστια σε μήκος ακτογραμμή της Τουρκίας.

Κάποιοι του την έπεσαν με τη γνωστή εθνικιστική ρητορική: «πουλητάρι», «συνεχίζει τη συμφωνία της Μαδρίτης» κτλ. Οι πιο ντούροι εθνικιστές ζήτησαν να «ρίξουμε» και καναδυό τουρκικά αεροπλάνα, για να σφίξουν οι κώλοι του Ερντογάν και της παρέας του. Αξια σχολιασμού, όμως, είναι μόνο η θέση εκείνων που άσκησαν ήρεμη κριτική στον Ροζάκη, λέγοντας ότι το λάθος του είναι ότι βγήκε και είπε αυτά που θα εξετάσει ένα μελλοντικό διαιτητικό δικαστήριο. Σωστά είναι αυτά που είπε, όμως είναι λάθος να βγαίνουμε και να «δίνουμε» μόνοι μας το Καστελόριζο, προτού το ζήτημα συζητηθεί από το δικαστήριο της Χάγης ή άλλο διεθνές διαιτητικό όργανο. Συνέδεαν, μάλιστα, αυτή την κριτική με την ιδιότητα του Ροζάκη ως επικεφαλής του επιστημονικού συμβουλίου του υπουργείου Εξωτερικών. Αν έλεγε ό,τι είπε ως ιδιώτης, ως πανεπιστημιακός, δε θα υπήρχε πρόβλημα, γιατί επιστημονικά η άποψή του είναι σωστή!

Ολ' αυτά, βέβαια, δεν είναι καινούργια. Ομως, μέχρι τώρα καλύπτονταν πίσω από την «ανυποχώρητη εθνική στάση» που λέει ότι τα νησιά έχουν υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ. Σωστά, έχουν υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ, όμως υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ έχουν και οι ακτές του απέναντι κράτους. Η χάραξη της γραμμής των θαλάσσιων συνόρων των δύο χωρών, σε πλείστες περιπτώσεις, παραβλέπει εντελώς το δικαίωμα ορισμένων νησιών ή τους αναγνωρίζει μειωμένη επήρεια. Ακόμα και στην πρόσφατη συμφωνία για τη χάραξη θαλασσίων συνόρων μεταξύ Ελλάδας και Ιταλίας, κάποια ελληνικά νησάκια θεωρήθηκαν μειωμένης επήρειας.

Το είδε αυτό η Τουρκία και ο Τσαβούσογλου σημείωσε πανηγυρικά το γεγονός της αναγνώρισης μειωμένης επήρειας κάποιων νησιών. Ναι, αλλά η Τουρκία ισχυρίζεται ότι τα νησιά έχουν μόνο αιγιαλίτιδα ζώνη, ούτε υφαλοκρηπίδα ούτε ΑΟΖ, ήταν η απάντηση του ελληνικού ΥΠΕΞ. Η κάθε πλευρά πιάνεται από το κομμάτι εκείνο του Διεθνούς Δικαίου που τη βολεύει. Ετσι, διαμορφώνει ένα μαξιμαλιστικό πλαίσιο διεκδικήσεων σε βάρος της άλλης πλευράς, ώστε αν ποτέ πάει σε διαπραγμάτευση και σε από κοινού προσφυγή σε διεθνές διαιτητικό δικαστήριο, να έχει όσο το δυνατόν πιο πολλά στη «μπάνκα» της.

Αν δεν υπήρχε ο εθνικιστικός ανταγωνισμός ανάμεσα στην ελληνική και την τουρκική αστική τάξη, τότε όλα θα μπορούσαν να ρυθμιστούν με διαπραγματεύσεις και διεθνή διαιτησία, αν παρίστατο ανάγκη. Στην Ελλάδα, όμως, τα πάντα παρουσιάζονται ως «επιβουλή της Τουρκίας στα κυριαρχικά μας δικαιώματα». Η προσπάθεια να μετατραπεί το Αιγαίο σε ελληνική λίμνη, βαφτίζεται κι αυτή «κυριαρχικό δικαίωμα». Η παραδοξότητα, να είναι η αιγιαλίτιδα ζώνη στα 6 μίλια, αλλά ο εναέριος χώρος στα 10 μίλια, επίσης βαφτίζεται «κυριαρχικό δικαίωμα».

Εσχάτως, όμως, τα πράγματα άρχισαν να ζορίζουν για τις εθνικιστικές βεβαιότητες. Κι αυτό θέλησε να αναδείξει ο Ροζάκης. Για παράδειγμα, πήγε ο Κούλης στο Ισραήλ προσπαθώντας να εισπράξει μια αντι-τουρκική δήλωση του Νετανιάχου, αλλά το μόνο που πήρε ήταν μια δήλωση που έκανε λόγο για σεβασμό των κυριαρχικών δικαιωμάτων όλων των κρατών «σύμφωνα με το εθιμικό Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας». Αυτό λέει και η Τουρκία! Πήγε ο Δένδιας στην Αίγυπτο για να φέρει συμφωνία για ΑΟΖ, έστω τμηματική, και εισέπραξε την ίδια κρυάδα που εισπράττουν οι ελληνικές κυβερνήσεις εδώ και τρεις δεκαετίες. Η Αίγυπτος αναγνωρίζει 0% επήρεια στο Καστελόριζο, 10% στην Κάρπαθο και 20% στην Κρήτη.

Η Τουρκία, που ακολουθεί πονηρή εξωτερική πολιτική, ανακοίνωσε ότι θα κάνει γεωτρήσεις νότια-νοτιοανατολικά της Κρήτης, έξω όμως από τα 6 μίλια, που είναι ο μόνος διεθνώς καθορισμένος κυριαρχικός χώρος της Ελλάδας. Είναι εντός της ελληνικής ΑΟΖ, λέει η ελληνική κυβέρνηση. Μόνο που για να υπάρξει ΑΟΖ θα πρέπει να καθοριστεί. Και ο καθορισμός δεν είναι μονομερής κρατική πράξη (στέλνω στον ΟΗΕ συντεταγμένες και τέλος), αλλά απαιτεί συμφωνία με τα όμορα κράτη. Δεν είναι τυχαίο ότι οι Αμερικανοί χαρακτηρίζουν τις τουρκικές κινήσεις προκλητικές, αλλά όχι παράνομες. Ούτε βέβαια είναι τυχαίο ότι η Τουρκία, όταν της αναφέρουν ότι δεν μπορεί να κάνει γεωτρήσεις σε περιοχές που δεν έχουν καθοριστεί σε ποιου κράτους την ΑΟΖ ανήκουν, αμέσως θυμάται την... καλή γειτονία και προτείνει προσφυγή σε διεθνή διαιτησία.

Γιατί, όμως, η ελληνική κυβέρνηση δεν πάει σε διαιτησία με την Τουρκία; Γιατί στη διαιτησία θα μπουν «τα πάντα όλα» και η στρατηγική που θέλει το Αιγαίο ελληνική λίμνη θα καταρρεύσει. Ο ελληνικός αστισμός δεν είναι έτοιμος να κάνει αυτό το βήμα. Οι «Ροζάκηδες» και οι «Ντόκοι» προτείνουν να γίνει τώρα, γιατί αν μεσολαβήσει κάποιο «θερμό» επεισόδιο με την Τουρκία τα πράγμ,ατα θα γίνουν χειρότερα. Πού να τολμήσει, όμως, μια ελληνική αστική κυβέρνηση να κάνει ένα τέτοιο βήμα, όταν για τις Πρέσπες (ήσσονος σημασίας ζήτημα μπροστά στα ελληνοτουρκικά) έγινε τόσος ντόρος;

Εκλογές κι ας θερίζει η πανδημία

Η Βόρεια Μακεδονία είναι η βαλκανική χώρα που πλήττεται περισσότερο από κάθε άλλη από ένα δεύτερο κύμα κοροναϊού. 2.660 νέα κρούσματα και 120 θάνατοι από τις 10 μέχρι τις 27 Ιούνη. 148 κρούσματα και 9 θάνατοι μόνο στις 27 Ιούνη. 174 νέα κρούσματα και άλλοι 9 θάνατοι στις 28 Ιούνη.

Ατάραχη η πολιτική ηγεσία της χώρας προχωρά στις εκλογές, υπό τα χειροκροτήματα των θεσμικών οργάνων της ΕΕ. Οι πρόωρες εκλογές είχαν οριστεί αρχικά για τις 12 Απρίλη και αναβλήθηκαν λόγω της πανδημίας. Τις επαναπροκήρυξαν για τις 15 Ιούλη. Δεν ξέρουμε αν θα τολμήσουν να τις κάνουν, έτσι που πλήττεται η χώρα από ένα δεύτερο πανδημικό κύμα, πιο δυνατό από το πρώτο. Τα θεσμικά όργανα της ΕΕ, όμως, δε συστήνουν κάτι τέτοιο. «Προτρέπουμε τις αρχές της Βόρειας Μακεδονίας να διασφαλίσουν ότι οι εκλογές θα είναι ομαλές και δίκαιες, σύμφωνα με τις τα διεθνή πρότυπα και τις υποχρεώσεις της χώρας, ενώ θα πρέπει να τηρηθούν και τα μέτρα για την προστασία της δημόσιας υγείας», έγραψε το Ευρωκοινοβούλιο σε ανακοίνωσή του την περασμένη Δευτέρα. Η δημόσια υγεία, μια... υποσημείωση στο τέλος.

Ως γνωστόν, μετά την άρση του γαλλικού βέτο, η Βόρεια Μακεδονία και η Αλβανία έχουν επιλεγεί ως χώρες που θα ξεκινήσουν ενταξιακές συνομιλίες με την ΕΕ, στο πλαίσιο της λεγόμενης «στρατηγικής των Δυτικών Βαλκανίων». Η αίτηση της χώρας εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 26 Μάρτη, η Επιτροπή οριστικοποιεί αυτή την περίοδο τα έγγραφα που θα ορίσουν το πλαίσιο των συνομιλιών για τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις των δύο χωρών, ενώ η δημοσίευση του πακέτου διεύρυνσης της Επιτροπής έχει αναβληθεί για το φθινόπωρο λόγω πανδημίας. Θέλουν, λοιπόν, να έχει στο μεταξύ ολοκληρωθεί η εκλογική διαδικασία στη γειτονική χώρα, αδιαφορώντας για τους πρόσθετους κινδύνους στους οποίους βάζουν το λαό της.

Κοροϊδεύουν τον κόσμο οι αλήτες του ιμπεριαλισμού

«Το Σάββατο ήταν μια σημαντική ημέρα για την παγκόσμια αλληλεγγύη κατά του κορονοϊού», ανακοίνωσε η Κομισιόν. Για ποιο λόγο; «Ηγέτες από όλο τον κόσμο ένωσαν τις δυνάμεις τους για να συγκεντρώσουν πόρους για την ανάπτυξη εμβολίων, διαγνωστικών τεστ και φαρμάκων για τον κορονοϊό και για να τα καταστήσουν προσβάσιμα και προσιτά σε όσους τα χρειάζονται, οπουδήποτε στον πλανήτη».

Κοροϊδεύουν τον κόσμο. Δεν αναφερόμαστε τόσο στο αστείο ποσό των 6,15 δισ. ευρώ που συγκέντρωσε η Φον ντερ Λάιεν από 40 χώρες (αν αφαιρέσουμε 4,9 δισ. ευρώ που έδωσε η ΕΤΕπ και η ίδια η Κομισιόν, σε καθεμιά από τις 40 χώρες αντιστοιχούν 3,12 εκατ. ευρώ!) όσο στο ότι τα φαρμακευτικά μονοπώλια που βρίσκονται κάπως μπροστά στην ανάπτυξη εμβόλιου για τον κοροναϊό έχουν ήδη προσεγγιστεί από συγκεκριμένες ιμπεριαλιστικές χώρες, οι οποίες δίνουν προκαταβολές και δεσμεύουν παρτίδες εμβολίων. Διεξάγεται ήδη ένας ανελέητος υπόγειος πόλεμος, από τη μια μεταξύ των φαρμακευτικών μονοπωλίων, για το ποιο θα καταφέρει να βγάλει πρώτο το «μαγικό προϊόν», και από την άλλη μεταξύ των ιμπεριαλιστικών χωρών, που θέλουν να έχουν άμεση και μαζική πρόσβαση στο εμβόλιο, ώστε να μην αναγκαστούν να καταφύγουν ξανά σε lockdown.

Οταν η Κομισιόν μιλά για εμβόλια και φάρμακα «προσβάσιμα και προσιτά σε όσους τα χρειάζονται, οπουδήποτε στον πλανήτη», φτύνει κατάμουτρα τους λαούς των φτωχότερων χωρών, στα οποία τα εμβόλια και τα φάρμακα -αν ανακαλυφθούν- θα φτάσουν τελευταία και αφού στο μεταξύ υπάρξει νέος θανατηφόρος κύκλος πανδημίας.

Προεκλογικό δώρο στον Τραμπ

Οι συνωμοσιολόγοι έπιασαν αμέσως δουλειά: η επικήρυξη του Τραμπ από το Ιράν για τη δολοφονία του Κασίμ Σολεϊμανί είναι ένα δώρο του Πούτιν στην προεκλογική εκστρατεία του αμερικανού προέδρου. Ο Πούτιν, λένε, έβαλε την ηγεσία του Ιράν, την οποία ελέγχει, να προχωρήσει στην επικήρυξη, για να βοηθήσει τον Τραμπ να συσπειρώσει τη συντηρητική και βαθιά αντιισλαμική «λευκή» Αμερική.

Οχι πως δε γίνονται τέτοια κομπρεμί στη διεθνή ιμπεριαλιστική σκακιέρα, όμως το καθεστώς της Τεχεράνης μάλλον δε θα ήταν ευτυχισμένο με την επανεκλογή του Τραμπ. Με τον Ομπάμα είχε τη διεθνή συμφωνία για το πυρηνικό του πρόγραμμα, την οποία κατήγγειλε ο Τραμπ. Με τον Μπάιντεν, που υπήρξε αντιπρόεδρος του Ομπάμα, θα μπορούσαν οι ΗΠΑ να επιστρέψουν στη συμφωνία, όπως ζητούν οι υπόλοιπες ιμπεριαλιστικές χώρες που την εγγυήθηκαν. Το ιρανικό καθεστώς έκανε την κίνησή του για δικούς του εσωτερικούς λόγους, αδιαφορώντας για το αν αυτή θα βοηθήσει τον Τραμπ (πράγμα που μένει να αποδειχτεί).

Μια ακόμα... χυλόπιτα για τον Μακρόν!

Τελικά ο Μακρόν πάει γυρεύοντας. Στο δεύτερο γύρο των δημοτικών εκλογών που έγιναν την Κυριακή στη Γαλλία, δεν πάτησε ψυχή! Κάτι σαν το μισοάδειο στάδιο όπου μιλούσε ο Τραμπ ένα πράγμα! Η αποχή σημείωσε νέο ρεκόρ. Από το 55% που ήταν στον πρώτο γύρο (έγινε στα μέσα Μάρτη εν μέσω πανδημίας), εκτινάχθηκε στο 60%, δεκατέσσερις μονάδες περισσότερο από την αποχή που είχε σημειωθεί στο δεύτερο γύρο των δημοτικών εκλογών του 2014!

Οι συνδυασμοί του κυβερνώντος κόμματος «La Republique en Marche!» (LREM) πάτωσαν και τις περισσότερες περιοχές κατέκτησαν οι Πράσινοι που συνεργάστηκαν είτε με τους «σοσιαλιστές» είτε με τους «κομμουνιστές». Αν δεν ήταν η νίκη του πρωθυπουργού Εντουάρντ Φιλίπ στη Χάβρη, τότε ο Μακρόν θα έπρεπε να πέσει σε... κατάθλιψη!

Η νίκη της ακροδεξιάς στο Περπινιάν (με τη συμμετοχή να είναι σχετικά μεγάλη σε σχέση με τις υπόλοιπες περιοχές, φτάνοντας το 53%) δεν πρέπει να ξενίζει. Χτισμένη κοντά στα γαλλο-ισπανικά σύνορα, η πόλη αυτή φιλοξένησε πολλούς Γάλλους που την κοπάνησαν από την Αλγερία μετά από την ανεξαρτησία της, ενώ διαθέτει μια από τις μεγαλύτερες κοινότητες Τσιγγάνων στη χώρα, αλλά και πολλούς κατοίκους αραβικής καταγωγής. Στην πόλη η ανεργία θερίζει (23%, τρεις φορές πάνω από τον εθνικό μέσο όρο) και η φτώχεια είναι διπλάσια της μητροπολιτικής Γαλλίας (έχοντας εκτιναχθεί στο 32%)! Επόμενο είναι οι αντιθέσεις να κάνουν θραύση, με την ακροδεξιά να σπεκουλάρει πατώντας πάνω στην ανεργία και τη φτώχεια. Οι φασίστες πανηγυρίζουν που καρπώθηκαν τη δημαρχία μίας πόλης άνω των 100 χιλιάδων κατοίκων, αλλά η κατρακύλα τους τώρα θ' αρχίσει, αφού θα χρεωθούν κι αυτοί τα αποτελέσματα της πολιτικής τους. Ο ρατσισμός δεν ανεβάζει τα μεροκάματα, ούτε μειώνει την ανεργία!

Δεν ήταν μόνο ο κοροναϊός ο λόγος για τον οποίο οι ψηφοφόροι γύρισαν τις πλάτες τους στους υποψηφίους των δημοτικών εκλογών της Γαλλίας. Είναι και η κρίση που έχει αγκαλιάσει τη Γαλλία, με τον Μακρόν να βρίσκεται στο ναδίρ της δημοτικότητάς του (μόλις το 38% τον αποδέχεται, σύμφωνα με πρόσφατη δημοσκόπηση). Ομως, η αστική πολιτική έχει πολλά... ποδάρια. Η ανάδειξη του πρωθυπουργού Εντουάρντ Φιλίπ, που φαίνεται ότι περνά τον Μακρόν στις δημοσκοπήσεις και κατόρθωσε να επανεκλεγεί στη Χάβρη κερδίζοντας το 59% των ψήφων (αλλά με συμμετοχή μόλις 42%), δείχνει ότι στη... δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα.

Η άνοδος της αποχής είναι ένα θετικό γεγονός, αλλά από μόνο του δε λέει τίποτα. Αν δεν μετατραπεί σε καύσιμη ύλη για ταξική οργάνωση και πάλη, το σύστημα θα τη χωνέψει χωρίς πρόβλημα, αφού αυτό που το ενδιαφέρει είναι η πολιτική του επιβίωση έστω και με... μηδαμινή συμμετοχή.

Σιωνιστικό σχέδιο για προσάρτηση του 30% της Δυτικής Οχθης

Οι σιωνιστές είχαν ανακοινώσει την Τετάρτη 1 Ιούλη ως μέρα έναρξης της διαδικασίας υλοποίησης του σχεδίου τους για προσάρτηση του 30% της Δυτικής Οχθης, συμπεριλαμβανομένων των εβραϊκών εποικισμών που βρίσκονται διάσπαρτοι στην περιοχή, της στρατηγικής σημασίας Κοιλάδας του Ιορδάνη και της βόρειας Νεκράς Θάλασσας.

Ομως, μια τόσο επιθετική κίνηση ενέχει μεγάλους κινδύνους για το Ισραήλ, όχι λόγω της αντίδρασης των γειτονικών αραβικών κρατών, ούτε της στάσης της Παλαιστινιακής Αρχής του Αμπάς, αλλά λόγω μιας έκρηξης του παλαιστινιακού λαού και της έμπρακτης απάντησης της Αντίστασης που καλείται να σηκώσει το γάντι που θα της πετάξουν οι σιωνιστές με αυτή τους την κίνηση, κάτι που είναι σίγουρο ότι θα κάνει χωρίς δισταγμό.

Οι σιωνιστές το βλέπουν αυτό και γι' αυτό, προς το παρόν, φαίνεται να επιλέγουν να μην παίξουν με τη φωτιά, θεσμοθετώντας επίσημα κάτι που έτσι κι αλλιώς υλοποιούν εδώ και χρόνια, κατέχοντας στρατιωτικά αυτές τις περιοχές. Φυσικά, υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο de facto και το de jure, όμως από τα κράτη που εφαρμόζουν πολιτική κατοχής συνυπολογίζονται και άλλοι παράγοντες. Τα πιο πιθανά σενάρια είναι τρία, σύμφωνα με δυτικούς πολιτικούς αναλυτές.

Στο πρώτο, το Ισραήλ θα προσαρτήσει τη Ζώνη Γ της Δυτικής Οχθης, περιοχή που έτσι κι αλλιώς ελέγχεται στρατιωτικά από τον ισραηλινό στρατό, σύμφωνα με τη Συνθήκη του Οσλο. Αυτή η περιοχή περιλαμβάνει όλους τους παράνομους εβραϊκούς εποικισμούς που κατοικούνται από περίπου 400.000 εποίκους και την Κοιλάδα του Ιορδάνη.

Σύμφωνα με το δεύτερο σενάριο, από το Ισραήλ θα προσαρτηθεί μόνο η Κοιλάδα του Ιορδάνη, περιοχή πλούσια, με μεγάλη γεωστρατηγική σημασία, στην οποία κατοικούν περίπου 56.000 Παλαιστίνιοι και 11.000 ισραηλινοί έποικοι. Στο τρίτο και πιο πιθανό σενάριο, αν τελικά οι σιωνιστές επιλέξουν να κλιμακώσουν την ένταση, το Ισραήλ θα προσαρτήσει τους εποικισμούς του Μααλέ Αντούμιν, του Αριέλ και του Γκους Ετζιόν, όπου κατοικούν περίπου 85.000 έποικοι. Το Μααλέ Αντούμιν εκτείνεται μεταξύ της κατεχόμενης Ανατολικής Ιερουσαλήμ, το Γκους Ετζιόν απλώνεται πάνω από την παλαιστινιακή πόλη της Βηθλεέμ, ενώ το Αριέλ βρίσκεται δίπλα στη Νάμπλους. Η προσάρτηση αυτών των περιοχών θα κόψει την πρόσβαση μεγάλων κομματιών της Δυτικής Οχθης στην Ιερουσαλήμ και τη Βηθλεέμ και θα δημιουργήσει ισραηλινούς θύλακες στην καρδιά ενός μελλοντικού παλαιστινιακού κράτους.

Δεν είναι βέβαια η πρώτη φορά που το Ισραήλ, κατά παράβαση οποιασδήποτε έννοιας διεθνούς δικαίου, προσαρτά κομμάτια γης στην ευρύτερη περιοχή. Από τον πόλεμο του 1967 κατέχει την Ανατολική Ιερουσαλήμ και τα συριακά υψίπεδα του Γκολάν, κίνηση που δεν αναγνωρίστηκε ποτέ ως νόμιμη ακόμα και από τα δυτικά ιμπεριαλιστικά κράτη και τον ΟΗΕ. Αυτό, βέβαια, δεν εμπόδισε τους σιωνιστές να κατέχουν αυτά τα εδάφη μέχρι σήμερα.

Αντίθετα με τους Παλαιστίνιους της Ανατολικής Ιερουσαλήμ και του Γκολάν, οι Παλαιστίνιοι των προσαρτημένων εδαφών της Δυτικής Οχθης δε θα λάβουν ισραηλινή υπηκοότητα ή μόνιμη άδεια παραμονής, πράγμα που θα τους μετατρέψει αυτομάτως σε πρόσφυγες. Ο Νετανιάχου δήλωσε στην ακροδεξιά ισραηλινή εφημερίδα «Γίσραελ Χαγιόμ» ότι οι Παλαιστίνιοι θα «εξωθηθούν» στις απομονωμένες και περικυκλωμένες από έδαφος που θα θεωρείται πλέον ισραηλινό, παλαιστινιακές κοινότητες, που θα συνεχίσουν να βρίσκονται υπό τη δικαιοδοσία της Παλαιστινιακής Αρχής. Στην Κοιλάδα του Ιορδάνη, η πόλη της Ιεριχούς θα παραμείνει υπό παλαιστινιακό έλεγχο, ενώ τα χωριά και οι μικρές πόλεις θα περάσουν στο στρατιωτικό έλεγχο του Ισραήλ.

Οι Αμερικάνοι κρατούν τα χαρτιά τους κλειστά, προσπαθώντας να κρατήσουν προς το παρόν κάποιες αποστάσεις από τις κινήσεις των σιωνιστών. Η προσάρτηση παλαιστινιακών εδαφών από το Ισραήλ ήταν σημείο-κλειδί του Σχεδίου Τραμπ, με τη διαφορά όμως ότι αυτό θα γινόταν παράλληλα με τη συγκρότηση ενός «ανεξάρτητου» παλαιστινιακού κράτους-μαριονέτα.

Η προσάρτηση ήταν το σημείο αιχμής των προεκλογικών σχεδίων του Νετανιάχου και του Γκαντζ στις εκλογές του περασμένου Μαρτίου, ενώ ήταν και σε επίπεδο αφήγησης το ενοποιητικό στοιχείο της κυβέρνησης συνεργασίας του Λικούντ με το Γαλάζιο και Λευκό του Γκαντζ. Το σιωνιστικό πλήθος που στήριξε αυτά τα δύο κόμματα, δίνοντάς τους περισσότερο από το 65% των ψήφων, περιμένει να κρατήσουν τις υποσχέσεις τους. Η διαφοροποίηση στην εκλογική τους βάση είναι μόνο στο αν η προσάρτηση πρέπει να προχωρήσει με ή χωρίς τις ευλογίες των Αμερικάνων. Δεν αποκλείεται οι σιωνιστές να αποδειχτούν απρόθυμοι να υλοποιήσουν την προσάρτηση δεχόμενοι την πίεση του ακροδεξιού ακροατηρίου. Ενδεχομένως να φοβηθούν να ανοίξουν κάτι που μπορεί να αποδειχθεί ασκός του Αιόλου και θα τους οδηγήσει σε περιπέτειες με εξαιρετικά αβέβαιη έκβαση για τα σχέδιά τους.

Ο Αμπάς έσπευσε να καταδικάσει το σχέδιο των σιωνιστών, δηλώνοντας για πολλοστή φορά ότι διακόπτει κάθε σχέση και συνεργασία με τους Αμερικάνους και το Ισραήλ και «απειλώντας» ότι θα σκίσει τη Συνθήκη του Οσλο και θα κηρύξει την ανεξαρτησία του παλαιστινιακού κράτους αν το Ισραήλ υλοποιήσει το σχέδιο προσάρτησης της Δυτικής Οχθης. Ομως,

Ο Τζορτζ Φλόιντ δεν ήταν ο μόνος...

Η εν ψυχρώ δολοφονία με στραγγαλισμό του 46χρονου Αφροαμερικανού Τζορτζ Φλόιντ από μπάτσο της Μινεάπολης, άνοιξε τον ασκό του Αιόλου. Ξέσπασαν αντιρατσιστικές διαδηλώσεις σε όλο τον κόσμο. Για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια, η αστυνομική βαρβαρότητα στις ΗΠΑ συνάντησε μαζική απάντηση από εκατομμύρια διαδηλωτές ανά τον πλανήτη. Διαδηλωτές που δεν ήταν και τόσο... φρόνιμοι, με αποτέλεσμα ορισμένα αστυνομικά τμήματα να παραδοθούν στην πυρά.

Ομως, ο Τζορτζ Φλόιντ δεν ήταν παρά η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Οχι μόνο στις ΗΠΑ αλλά και αλλού. Γιατί δεν είναι μόνο το γεγονός ότι τρεις άνθρωποι την ημέρα σκοτώνονται από αστυνομικές σφαίρες στις ΗΠΑ (βλ. http://www.eksegersi.gr/issue/946/Διεθνή/29973.Τρεις-νεκροί-την-ημέρα-από-αστυνομικά-πυρά-στις) και ότι οι μπάτσοι αθωώνονται στη συντριπτική τους πλειοψηφία (συνήθως δεν περνούν καν από δίκη, βλ. http://www.eksegersi.gr/issue/925/Διεθνή/28985.Πλήρης-ασυλία-στους-μπάτσους). Είναι και το ότι, ακόμα και μετά τη δολοφονία του Φλόιντ, το παράδειγμα του μπάτσου-στραγγαλιστή ακολούθησαν και άλλοι ανά τον κόσμο! Ας κάνουμε μία σύντομη... περιήγηση.

Αργεντινή

Η περίπτωση του 43χρονου Σεφερίνο Ναδάλ είναι σχεδόν ίδια με αυτή του Φλόιντ. Η διαφορά είναι ότι η δολοφονία έγινε στην επαρχία Τουκουμάν της Αργεντινής. Οπως μας πληροφορούν οι Τάιμς του Μπουένος Αιρες, τέσσερις μπάτσοι συνέλαβαν τον Ναδάλ για κλοπή (αν και δεν υπήρχε κανένα στοιχείο εναντίον του) και μπροστά στα μάτια δεκάδων περαστικών τον χτύπησαν, ενώ ένας από αυτούς γονάτισε πάνω στο σβέρκο του. Ο Ναδάλ πέθανε από ασφυξία λίγη ώρα αργότερα κι ενώ διαμαρτυρόταν ότι δεν μπορούσε να ανασάνει. Η γυναίκα του καταγγέλλει ότι η αστυνομία τον είχε ξυλοφορτώσει και στις 17 Φλεβάρη. Το περιστατικό εξετάζεται από τη «δικαιοσύνη»...

Ινδία

Δύο μικρομαγαζάτορες στη μικρή πόλη Σατανκούλαμ του κρατιδίου Ταμίλ Ναντού της νότιας Ινδίας, ο 58χρονος Τζ. Τζαγιαράτζ και ο 31χρονος γιος του Μπένικς Ιμανουέ, έκαναν το... έγκλημα να αφήσουν ανοιχτό το κατάστημά τους πέραν του ωραρίου λειτουργίας που είχαν επιβάλει οι Αρχές λόγω καραντίνας. Γι' αυτό το λόγο συνελήφθησαν από την αστυνομία στις 19 Ιούνη. Λίγες μέρες μετά, πέθαναν σε τοπικό νοσοκομείο! Η οικογένειά τους κατηγορεί την αστυνομία για βασανιστήρια που προκάλεσαν εσωτερική αιμορραγία στους θανόντες και απαιτεί δικαιοσύνη. Από το σάλο που ξέσπασε οι δύο μπάτσοι τέθηκαν σε διαθεσιμότητα κι οι έμποροι προγραμματίζουν απεργιακές κινητοποιήσεις. Σύμφωνα με την Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Ινδίας, το 2017-18 πέθαναν 3.146 άνθρωποι μέσα σε αστυνομικά τμήματα ή φυλακές, με τα βασανιστήρια να αποτελούν πλέον... ρουτίνα!

Γαλλία

Ούτε η «κοινωνικά ευαίσθητη» και «δημοκρατική» Γαλλία εξαιρείται από τις χώρες όπου ανθίζει η αστυνομική βαρβαρότητα. Οπως μας πληροφορούν οι Τάιμς της Νέας Υόρκης, ο 42χρονος διανομέας Σεντρίκ Σουβιά έχασε τη ζωή του σε αστυνομικό έλεγχο που έγινε τον περασμένο Γενάρη. Η οικογένειά του συναντήθηκε τον Γενάρη με τον υπουργό Εσωτερικών, ο οποίος παραδέχτηκε ότι υπάρχουν «ερωτηματικά που πρέπει να απαντηθούν». Ομως, μέχρι στιγμής καμία δίωξη δεν έχει ασκηθεί κατά των τεσσάρων μπάτσων που συμμετείχαν στη σύλληψή του! Απλά τους έχουν καλέσει να καταθέσουν! Κι όμως, τα στοιχεία είναι συντριπτικά εναντίον τους. Ο Σουβιά φώναζε ότι δεν μπορούσε να ανασάνει και λίγο αργότερα έπαθε καρδιακή προσβολή. Μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο και μετά από λίγες μέρες πέθανε. Η ιατροδικαστική εξέταση έδειξε κάταγμα στο λάρυγγά του!

Το θέμα πήρε έκταση στα γαλλικά ΜΜΕ, με την Le Monde και την Mediapart να δημοσιεύουν λεπτομέρειες από δεκατρία διαφορετικά βίντεο που τράβηξαν περαστικοί και από το βίντεο ενός εκ των αστυνομικών κατά τη στιγμή της σύλληψης και ακινητοποίησης του Σουβιά. Τα βίντεο δείχνουν ότι ο Σουβιά επτά φορές φώναξε «δεν μπορώ να ανασάνω» στα περίπου 20 δευτερόλεπτα που του έκαναν κεφαλοκλείδωμα οι μπάτσοι! Υπενθυμίζουμε ότι το κεφαλοκλείδωμα δεν απαγορεύτηκε ακόμα στη Γαλλία!

Η δολοφονία Σουβιά έφερε ξανά στο φως μια παρόμοια δολοφονία που έγινε το 2016. Ηταν η περίπτωση του Αντα-μά Τραορέ, ενός 24χρονου μαύρου που πέθανε κατά τη σύλληψη από τρεις μπάτσους. Ενας από αυτούς αργότερα ομολόγησε ότι είχαν ρίξει όλο τους το βάρος πάνω του, ωστόσο δεν αποδόθηκε καμία κατηγορία και τέσσερα χρόνια μετά οι μπάτσοι κυκλοφορούν ελεύθεροι!

Ενα άλλο περιστατικό, μολονότι δεν οδήγησε σε θάνατο, προκάλεσε σοκ στη γαλλική κοινωνία. Σε βίντεο που δημοσίευσε η βρετανική Daily Mail σεκιουριτάδες της SNCF (γαλλικές σιδηροδρομικές γραμμές) εμφανίζονται να χτυπούν και να ρίχνουν στο έδαφος μία 23χρονη επτά μηνών έγκυο στις αποβάθρες των τρένων του Παρισιού!

Οι σεκιουριτάδες υποστηρίζουν ότι η 23χρονη πήγε να τους... δείρει, όταν της ζήτησαν να φορέσει μάσκα και γι' αυτό η «ανεξάρτητη δικαιοσύνη» σέρνει τη γυναίκα στα δικαστήρια! Η γυναίκα ονομάζεται Ντιατού και αφέθηκε ελεύθερη με εγγύηση, αφού οι Αρχές την κράτησαν για αρκετές ώρες, ακόμα κι αφότου επιβεβαιώθηκε η εγκυμοσύνη της στο νοσοκομείο που μεταφέρθηκε. Ανεξάρτητα από το αν θα έπρεπε να φορέσει μάσκα η Ντιατού, η αντιμετώπισή της είναι χαρακτηριστική για τον τρόπο που χειρίζονται τη μικροπαραβατικότητα οι δυνάμεις της «τάξης» (είτε μπάτσοι είτε σεκιουριτάδες είναι αυτοί).

η συνεργασία ασφάλειας παραμένει κανονικά και μόνο οι μεταφορές ασθενών από τη Γάζα και την Δυτική Οχθη για νοσηλεία στο Ισραήλ έχουν παγώσει, οδηγώντας στο θάνατο μόνο την τελευταία βδομάδα δυο παιδιά από τη Γάζα, που έπασχαν από σοβαρές ασθένειες. Πλέον, κανένας δεν παίρνει στα σοβαρά τους φραστικούς λεονταρισμούς του αχυράνθρωπου Αμπάς. Αφού παρείχε πολύτιμες υπηρεσίες στους σιωνιστές, παίζοντας κρίσιμο ρόλο στην καταστολή της Αντίστασης στη Δυτική Οχθη από τότε που κατέλαβε την εξουσία, τώρα οι Αμερικάνοι και οι σιωνιστές τον πετούν στα σκουπίδια σαν στυμμένη λεμονόκουπα.

Οι οργανώσεις της Αντίστασης στη Γάζα έχουν ανακοινώσει ότι οποιαδήποτε απόπειρα των σιωνιστών να προσαρτήσουν τμήματα των εναπομεινάντων παλαιστινιακών εδαφών θα σημάνει αυτομάτως κήρυξη πολέμου ενάντια στον παλαιστινιακό λαό και θα μπει στο στόχαστρο της Αντίστασης.

Σαρώνει η CoviD-19, εδώ τζογάρουμε...

Ο διάσημος αμερικανός Αντονι Φάουτσι δήλωσε ενώπιον επιτροπής της Γερουσίας, ότι δε θα εκπλαγεί καθόλου, αν οι ΗΠΑ φτάσουν τα 100.000 κρούσματα CoviD-19 την ημέρα (σήμερα ο αριθμός των νέων κρουσμάτων έχει φτάσει τις 40.000). «Πηγαίνουμε προς τη λάθος κατεύθυνση», τόνισε ο Φάουτσι, ο οποίος δε διαθέτει φυσικά το... επιστημονικό κύρος του προέδρου Τραμπ που έχει βρει τη λύση: «μην κάνετε τόσα πολλά τεστ και θα δείτε πώς θα μειωθούν τα κρούσματα».

Η κατάσταση σε κάποιες Πολιτείες των ΗΠΑ τείνει να γίνει ανεξέλεγκτη, γι' αυτό και κάποιοι κυβερνήτες αποφάσισαν να επαναφέρουν μέτρα lockdown. Ακόμα και στη Νέα Υόρκη, που είχε δεχτεί το πρώτο μεγάλο κύμα της νόσου του κοροναϊού, ο κυβερνήτης Κουόμο πήρε πίσω την απόφασή του να επιτρέψει τη λειτουργία των εσωτερικών χώρων των καταστημάτων εστίασης.

Στην Κίνα, η κυβέρνηση έβαλε σε αυστηρή καραντίνα μια ολόκληρη περιοχή 400.000 κατοίκων, την Ανσίν. Γενικά στην Κίνα, αρκούν μερικές δεκάδες κρούσματα για να εφαρμοστεί αμέσως σκληρή καραντίνα σε ολόκληρες περιοχές. Θυμίζουμε ότι η Κίνα δεν έχει ακόμα ανοίξει τα αεροδρόμιά της σε τουριστικές πτήσεις από το εξωτερικό. Θέλει να ελέγξει απόλυτα το έδαφός της από εισαγόμενα κρούσματα.

Τι να μας πουν, όμως, οι Κινέζοι και ο Φάουτσι; Εμείς καιγόμαστε για τον τουρισμό. Και τα σύνορα άνοιξαν διάπλατα από την περασμένη Τετάρτη. Επειδή δε υπήρξαν ανησυχίες (ακόμα και σχετική δημόσια συζήτηση), υπήρξε και εντοπισμός δύο τουλάχιστον εστιών σε νησιά (Σύρος και Ζάκυνθος) από «εισαγόμενα» κρούσματα, η κυβερνητική προπαγάνδα επενδύθηκε με διάφορα περί «προτεραιότητας στη δημόσια υγεία» και «στοχευμένων τεστ, που θα καθορίζονται από επιστημονικό αλγόριθμο».

Τζόγος με τη δημόσια υγεία γίνεται. Ο τουρισμός φέτος θα είναι λίγος. Και πάλι, όμως, υπολογίζουν ότι μπορεί να φτάσει τα 5.000.000 άτομα (πέρυσι είχαν έρθει 33.000.000 τουρίστες). Οταν μιλάμε για επιδημιολογικά ζητήματα, ο αριθμός είναι τεράστιος. Είναι μισή Ελλάδα. Κανένας ουσιαστικός έλεγχος δεν μπορεί να γίνει σ' έναν τόσο μεγάλο πληθυσμό, προερχόμενο από διαφορετικές χώρες, ο οποίος στην πλειοψηφία του δε θα τηρήσει μέτρα ασφάλειας, καθώς έρχεται για να «διασκεδάσει».

Εμπιστη εναλλακτική λύση για το σύστημα

Οι Πράσινοι ήταν οι αναμφισβήτητοι νικητές στο δεύτερο γύρο των δημοτικών εκλογών στη Γαλλία, που έχουν πάντοτε ισχυρή πολιτική χροιά (αρκεί να σημειωθεί το γεγονός ότι κορυφαίοι πολιτικοί των αστικών κομμάτων είναι υποψήφιοι σε δήμους μεγάλων πόλεων). Οι συμμαχίες που διαμόρφωσαν τους χάρισαν δήμους όπως το Στρασβούργο, η Λιόν, το Μπορντό, το Πουατιέ και η Γκρενόμπλ. Συμμετέχουν και στη συμμαχία της Αν Ινταλγκό που ξανακέρδισε το Παρίσι.

Για όσους παρακολουθούν τις πολιτικές εξελίξεις στη Γαλλία (και γενικότερα στην Ευρώπη), η εκλογική νίκη των Πρασίνων δεν αποτέλεσε έκπληξη. Στις προεδρικές εκλογές του 2017, ο υποψήφιος των Πρασίνων παραιτήθηκε υπέρ του υποψήφιου του Σοσιαλιστικού Κόμματος Μπενουά Αμόν. Ηταν η εποχή της ορμητικής ανόδου του Μακρόν και του κόμματος που κατασκεύασε με συνοπτικές διαδικασίες. Οι Πράσινοι πλήρωσαν στη βουλευτική κάλπη τη συνεργασία τους με τους «σοσιαλιστές». Δεν κατάφεραν να εκλέξουν ούτε έναν βουλευτή.

Δυο χρόνια αργότερα, με τον Μακρόν να έχει φθαρεί και να έχει χάσει το λούστρο του «ανανεωτή», οι Πράσινοι κατάφεραν να πάρουν 13,47% στις ευρωεκλογές και την τρίτη θέση πίσω από το κόμμα του Μακρόν και την Ακροδεξιά. Η επιτυχία τους στις δημοτικές εκλογές ήταν η φυσική συνέπεια αυτής της πορείας, η οποία είναι ανάλογη με την πορεία των γερμανών Πρασίνων, οι οποίοι επίσης έχουν ανακάμψει.

Αν σκεφτούμε ότι ο Μακρόν φθείρεται, το Σοσιαλιστικό Κόμμα έχει μια πορεία σαν του «δικού μας» ΠΑΣΟΚ, ότι το ρεβιζιονιστικό κόμμα έχασε ακόμα και δήμους που αποτελούσαν παραδοσιακά προπύργιά του και ότι η «Ανυπότακτη Αριστερά» του Μελανσόν σχεδόν εξαφανίστηκε, θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι οι Πράσινοι αποτελούν μια εναλλακτική λύση που μπορεί να εξασφαλίσει τη σταθερότητα του συστήματος. Δεν το συζητάμε ότι δε θα έχουν κανένα πρόβλημα να συγκυβερνήσουν με το κόμμα του Μακρόν, πασπαλίζοντας με πράσινη πούδρα την ιμπεριαλιστική πολιτική. Οι Πράσινοι είναι μια από τις πιο έμπιστες αστικές πολιτικές δυνάμεις σε όλη την Ευρώπη. Γι' αυτό και ο ισχυρός γαλλικός αστικός Τύπος τους έχει ήδη αγκαλιάσει.

στο ψαχνό

Μηδενική ανοχή

Το νομοσχέδιο Χρυσοχοΐδη για τις διαδηλώσεις (αναλυτικά στη σελίδα 9) ξεπερνά κάθε φαντασία. Ακόμα και δεδηλωμένοι οπαδοί της «ανάγκης να μπει τάξη στις πορείες», όπως το ΚΙΝΑΛ, δεν τολμούν να το υπερασπιστούν, γιατί σε ορισμένες πλευρές του ξεπερνά και τα διατάγματα της χούντας.

Γιατί η κυβέρνηση Μητσοτάκη επέλεξε να ψηφίσει αυτό το κατασταλτικό τερατούργημα τώρα, αμέσως μετά την έξοδο από την καραντίνα και με πιθανότατη μια νέα καραντίνα το φθινόπωρο-χειμώνα; Υποτίθεται πως η καραντίνα έχει ως προϋπόθεση ένα κλίμα κοινωνικής συναίνεσης.

Αν σκεφτούμε ότι εκτός από την πιθανότητα μιας νέας καραντίνας υπάρχει η βεβαιότητα μιας βαθιάς οικονομικής κρίσης, η οποία θα απλώσει την πανδημία των αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων, που έχει ήδη ξεκινήσει, τότε ένα κρεσέντο προληπτικής κατασταλτικής θωράκισης είναι απόλυτα συμβατό με τη λογική μιας συντηρητικής κυβέρνησης.

Οπως ο εθνικισμός διαχέεται με υψηλούς τόνους, την ίδια ώρα που η πρακτική εξωτερική πολιτική κινείται «ρεαλιστικά», εντός των ορίων που καθορίζει το ιμπεριαλιστικό παιχνίδι στην περιοχή μας, έτσι και η κατασταλτική θωράκιση προωθείται ταυτόχρονα και παράλληλα με τα «όλοι μαζί μπορούμε».

Το δόγμα «νόμος και τάξη» αποτέλεσε έναν από τους ακρογωνιαίους λίθους στους οποίους στήριξε η ομάδα Μητσοτάκη την πολιτική της ΝΔ. Οι άλλοι ακρογωνιαίοι λίθοι ήταν ο νεοφιλελευθερισμός στην οικονομική πολιτική, τα ατομικιστικά δόγματα σε όλες τις εκφάνσεις της κοινωνικής πολιτικής και ο εθνικισμός ως μαζικό κοινωνικό βαρβιτουρικό.

Ομως, οι λόγοι ψήφισης αυτού του κατασταλτικού εκτρώματος δεν είναι στενά ιδεολογικοί. Δεν είναι για να χαϊδέψει τ' αυτιά των «νοικοκυραίων». Είναι και πρακτικοί. Μπορεί η πανδημία να επέφερε ένα κοινωνικό πάγωμα, όμως είναι βέβαιο ότι μπροστά στη νέα φτωχοποίηση/κινεζοποίηση δεν πρόκειται να επικρατήσει η λογική «σφάξε με αγά μου ν' αγιάσω».

Γι' αυτό και η κυβέρνηση Μητσοτάκη στέλνει ένα μήνυμα μηδενικής ανοχής. Μηδενικής ανοχής ακόμα και στην άσκηση του «δικαιώματος του συνέρχεσθαι», το οποίο υποκριτικά αναγνωρίζει το αστικό Σύνταγμα. Καθώς συζητείται το νομοθετικό έκτρωμα και γίνονται ευρέως γνωστά αυτά που προβλέπει, εξελίσσεται μια άσκηση επιβολής του τρόμου πάνω στην εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της: «σκέψου, την επόμενη φορά που θα θελήσεις να συμμετάσχεις σε διαδήλωση, ότι εκτός από το ξύλο και τα χημικά, μπορεί να βρεθείς και με μια βαριά καταδίκη στην πλάτη σου».

Η απάντηση στο δόγμα της μηδενικής ανοχής είναι μονόδρομος: μηδενική ανοχή από το κίνημα. Μηδενική ανοχή στη νέα φτωχοποίηση/κινεζοποίηση, μηδενική ανοχή στα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα, μηδενική ανοχή στις αλυσίδες της κρατικής καταστολής.

Δεν είναι η πρώτη φορά που παίρνονται σκληρά κατασταλτικά μέτρα, που αποσκοπούν στη διαμόρφωση ενός πλαισίου προληπτικής καταστολής. Στην ίδια κατηγορία εντάσσεται και η επαναφορά της πολιτικής επιστράτευσης, που η κυβέρνηση Μητσοτάκη έκανε μέσα στην καραντίνα.

Δε θα είναι η πρώτη φορά, επίσης, που το κατασταλτικό οπλοστάσιο γίνεται σκόνη μπροστά στη λαϊκή οργή, μπροστά στην αποφασιστικότητα της ταξικής πάλης που γνωρίζει μόνο ένα όριο: την αποτελεσματικότητά της. Και μόνο ένα δίκιο: το δίκιο των εκμεταλλευόμενων που είναι οι παραγωγοί όλου του κοινωνικού πλούτου.

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΜΕΓΑΛΕΙΑ. *Θυμηθείτε τους τότε που ήταν στις δόξες τους. Επιβήτορες της εξουσίας, σίγουροι ότι «ο Αλέξης δε χάνει από τον Κούλη», με την αλαζονεία να ξεχειλίζει από κάθε πόρο του σώματός τους. Τους πήρε ένα εξάμηνο για να διαβούν τον Ρουβίκωνα και μετά δεν τους σταματούσε τίποτα. Μάζεψαν γύρω τους και διάφορους σκοτεινούς τύπους της Δεξιάς, ακροδεξιούς πατριδοκάπηλους, συνωμοσιολόγους, μαθημένους να κάνουν τη βρόμικη δουλειά στα υπόγεια της εξουσίας, να κουκουλώνουν σκάνδαλα κτλ. κτλ. Τώρα έχουν γίνει κουλουβάχατα, καθώς αποδείχτηκαν «παιδική χαρά» και στις επαφές τους με κάθε λογής πράκτορες, καπιταλιστές-λαμόγια, δημοσιογραφικά «πλυντήρια». Ούτε οι ίδιοι δεν ξέρουν πια πόσες «κασέτες» έχουν αφήσει και στα χέρια ποιων βρίσκονται. Περιμένουν στωικά να περάσει η μπόρα και το «ο σώζων εαυτόν σωθήτω» κυριαρχεί στους πιο εκτεθειμένους.*

ΚΟΝΤΡΕΣ

Εσωκομματικός «τζόγος»

Βάζω εισαγωγικά στις λέξεις «βρώμικο '89», γιατί δεν με εκφράζει η φράση, είπε ο Φίλης στη συνεδρίαση της ΚΕΑ του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία. Και εξήγησε: «Είναι ιστορία καταπάτησης της θεσμικής τάξης και από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ. Για αυτό δεν είναι εύστοχο σήμερα να λέμε ότι μπορεί να επαναληφθεί το '89 (...) Εμείς συνομολογούμε ότι προερχόμαστε από την μεγάλη παράδοση της Αντίστασης, των μεταπολεμικών δημοκρατικών αγώνων, της δημοκρατικής έκρηξης του 1981, αλλά όχι μέσα από τα σκάνδαλα του 1989. Η Αριστερά υπήρξε δύναμη κάθαρσης τότε, όχι δύναμη συνενοχής. Εκανε πολιτικά λάθη στη συγκεκριμένη συγκυρία -καμία αντίρρηση. Αλλά, ξαναλέω, υπήρξε δύναμη κάθαρσης και όχι πολιτικής συνενοχής».

Ο Φίλης είναι παλιός στο κουρμπέτι του ευρωαναθεωρητισμού. «Εσωτερικάκιας» από τα πολιτικά γεννοφάσκια του. Ζυμώθηκε μέσα στους φραξιονισμούς, τις ίντριγκες και τα αλληλοφαγώματα αυτού του χώρου. Και δε δίστασε να γυρίσει την πλάτη στον Κύρκο, τον Κουβέλη, τον Λυκούδη και τους υπόλοιπους, διαβλέποντας ότι με τον ΣΥΡΙΖΑ (τον πρώιμο ΣΥΡΙΖΑ) θα έχει καλύτερο πολιτικό μέλλον. Δεν τον έπιασε, λοιπόν, σήμερα ο πόνος για την πολιτική υστεροφημία της ΕΑΡ, που ως Συνασπισμός με τον Περισσό συνεργάστηκε με τη ΝΔ του Μητσοτάκη πατέρα και παρέπεμψαν τον Α. Παπανδρέου και άλλα στελέχη του τότε ΠΑΣΟΚ. Δε θα είχε κανένα πρόβλημα να μιλήσει κι αυτός για «βρώμικο '89» ή ν' αφήσει τον Τσίπρα και τους άλλους να το κάνουν χωρίς να εκφράσει καμιά αντίθεση, αν δεν έβλεπε ότι πίσω από την επαναφορά αυτού του σλόγκαν κρύβεται η προσπάθεια ενίσχυσης των πρώην πασόκων, που ως «αυλή» περιτριγυρίζουν τον Τσίπρα. Οσο ενισχύονται αυτοί τόσο αποδυναμώνονται οι «παλιοί» σαν τον Φίλη. Ανοίγει μέτωπο, λοιπόν, για να ενισχύσει τη θέση του. Αυτός, ο Βούτσης και άλλοι παλιοί «εσωτερικάκηδες» το ξέρουν καλά αυτό το παιχνίδι.

Παραλήρημα

Σε κανένα παραλήρημα δε βρισκόταν ο Μιωνής όταν συνομιλούσε με τον Παππά και τον «έγραφε». Αντίθετα, ο Παππάς βρίσκεται σε παραλήρημα, καθώς έχει πάρει σβάρνα τα ραδιοκάναλα, προσπαθώντας να υπερασπιστεί τον εαυτό του. Με τόσα ψέματα που έχει πει και με την τάση του ξερόλα που τον χαρακτηρίζει, δε θυμάται τι έχει πει κατά καιρούς για κάθε θέμα και πιάνεται στα πράσα. Για παράδειγμα, όταν κλήθηκε να καταθέσει στην Προανακριτική της Βουλής, επειδή τα μέχρι τότε στοιχεία (Υπόμνημα Μιωνή) μιλούσαν μόνο για δύο συναντήσεις στο γραφείο του (μία το 2016 στο Μαξίμου και

Συνενοχή

«Είναι προφανές ότι όσα ειπώθηκαν δεν είχαν να κάνουν με τις αυθεντικές πεποιθήσεις μου, αλλά ειπώθηκαν απέναντι σε έναν άνθρωπο σε παραλήρημα, που προσπαθούσα να καθησυχάσω». Λόγια του Νίκου Παππά στο πολιτικό συμβούλιο του ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ.

Μια ματιά στο απομαγνητοφωνημένο κείμενο της συνομιλίας που κατέγραψε ο Μιωνής αρκεί για να αποδείξει ότι δεν υπάρχει ούτε ίχνος αλήθειας στην τελευταία από τις εκδοχές που παρουσίασε ο Παππάς. Ούτε ίχνος. Αλλωστε, αν έχεις απέναντί σου κάποιον που βρίσκεται σε παραλήρημα, τον ψευτοκαθησυχάζεις και παίρνεις δρόμο. Δεν του ζητάς στο τέλος να πει στον κολλητό του, τον Παπασταύρου, να «δώσει» τη Μαρέβα.

Κι όμως, οι κορυφαίοι του ΣΥΡΙΖΑ, με πρώτον τον Τσίπρα, δέχτηκαν αυτές τις νηπιακού επιπέδου εξηγήσεις του Παππά και θεώρησαν το ζήτημα λήξαν, επιλέγοντας τη γραμμή του... «βρώμικου '89». Κάποιοι ίσως να ένιωσαν και συμπάθεια για το δεξί χέρι του Τσίπρα. Ολοι μαζί συμφωνούσαν στις βρωμοδουλειές, αυτές αναλάμβανε να τις διεκπεραιώσει και εκτέθηκε.

μία το 2018 στην Καλλιθέα, όταν είχε γίνει υπουργός Ψηφιακής Πολιτικής), κατέθεσε κι αυτός ότι είχαν συναντηθεί δύο φορές. Οταν ο Μιωνής έβγαλε την «κασέτα», από την οποία προκύπτει ότι οι δυο τους ήταν περίπου «κολλητάρια», άρχισε να λέει πότε για «πολλές συναντήσεις», πότε «για μια συνάντηση στην Αθήνα και μία στο Ισραήλ» και πότε πως η επίμαχη συνάντηση «πρέπει να έγινε είτε στο Ισραήλ είτε στην Κύπρο». Ηταν τόση η ταραχή του που δεν κάθησε να διαβάσει ούτε την απομαγνητοφώνηση, από την οποία προέκυπτε σαφώς ότι η επίμαχη συνάντηση έγινε στην Κύπρο. Ο Παππάς πήγε εκεί ιδιωτικά, για μια βάπτιση. Ο Μιωνής πώς βρέθηκε στην Κύπρο; Προφανώς του τηλεφώνησε ο Παππάς κι αυτός πήρε το αεροπλάνο από το Ισραήλ και πήγε στην Κύπρο. Οπότε και η βάφτιση μπορεί να ήταν απλώς πρόφαση. Γιατί ο Παππάς έπρεπε μεν να τακτοποιήσει τις λοβιτούρες του Μιωνή, βάζοντας τον Παπαγγελόπουλο να διατάξει τους δικαστικούς να κλείσουν όλες τις εκκρεμείς δικαστικές υποθέσεις του πράκτορα-αεριτζή επιχειρηματία, αλλά είχε κατά νου μπας και μπορέσει να πάρει και κάτι για τη Μητσοτάκαινα. Ως μπόνους, ας πούμε για τις προς Μιωνή υπηρεσίες.

Τρολαρίσματα

Ο ακροδεξιός τηλεπλασιέ-υπουργός εμφανίστηκε έξαλλος στον Παπαχρήστο των «Νέων», διότι ο Παπαγγελόπουλος, στη συνομιλία του με τον Τζένο («Παραπολιτικά»), αποκαλεί τη σύζυγο του Καμμένου «σούργελο». Δεν ανέχεται, λέει, άθλιες σεξιστικές επιθέσεις σε βάρος μιας κυρίας, όσες διαφορές κι αν έχει με το σύζυγό της. Εμφανίστηκε επίσης έξαλλος, επειδή ο Παπαγγελόπουλος αποκάλεσε τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ «τεμπέληδες». Διότι ο καθένας απ' αυτούς αντιπροσωπεύει μερικές χιλιάδες συμπατριωτών μας και δεν μπορεί να τους βρίζει ένας υπουργός, και μάλιστα προερχόμενος από άλλο κόμμα.

Πρόκειται, φυσικά, για τρολάρισμα, με σκοπό να βάλει «φυτίλια» στους συριζαίους και να τους στρέψει ενάντια στον Καμμένο.

Πανέτοιμος

Ο Καμμένος, πάντως, δε χρειαζόταν τις φυτιλιές του Μπουμπούκου. Βλέποντας ότι ο Κουρτάκης δεν τον ξέχασε και ότι το όνομά του επανήλθε στη δημοσιότητα, ενώ αυτός εδώ και ένα χρόνο ιδιωτεύει (μαθαίναμε νέα του μόνο όταν πλακωνόταν με τους μπράβους του Μαρινάκη σε κάποια μαρίνα όπου έδεσαν τα σκάφη τους ή όταν συναντιέται με τον κολλητό του τον Πολάκη στην Τζια), τα πήρε στο κρανίο και επιτέθηκε κατά του Παπαγγελόπουλου, στηρίζοντας με το δικό του τρόπο τη νεοδημοκρατική προπαγάνδα των ημερών. Προσέξτε το παρακάτω σημείο από τη μακροσκελή δήλωσή του:

«Οσα φέρεται να ισχυρίστηκε ο Δημήτρης Παπαγγελόπουλος για εμένα και την σύζυγό μου, με πρωτοφανές αγοραίο ύφος και για γνωστό εισαγγελικό λειτουργό, από ό,τι φαίνεται εν αγνοία του και τον οποίο φέρεται να ενέπλεξε για να προσδώσει προφανώς αληθοφάνεια στη δυνατότητα των παρεμβάσεών του στη Δικαιοσύνη, υπέρ των στελεχών των "Παραπολιτικών" και όχι μόνον, δεν είναι απλώς ψευδή, συκοφαντικά και φράσεις του υποκόσμου, αλλά αποδεικνύουν τον ***παρασκηνιακό τρόπο, με τον οποίο εκτελούσε τα καθήκοντά του εν αγνοία μάλιστα του πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα****. (...) Θέλω να πιστεύω ότι οι μυστικές συνομιλίες των "κατασκόπων" δεν επεκτείνονταν και σε άλλες δικαστικές υποθέσεις όπως το Noor1. Ας λύσουν μεταξύ τους τα χρέη και τα υπόλοιπα, εάν υπάρχουν. Ο Δημήτρης Παπαγγελόπουλος υποχρεούται να διαψεύσει όσα ψεύδη φέρεται να ισχυρίστηκε και να εξηγήσει τους λόγους που τον ώθησαν σε αυτό, αλλιώς αναλαμβάνει την ευθύνη. Την απάντηση οφείλει να την δίνει στον ελληνικό λαό και όχι στο κανάλι Mega και τους μετόχους του. Σε ό,τι με αφορά, ηθικά δεν τον απαλλάσσει ότι προφανώς έλαβε χώρα μία ακόμη παράνομη υποκλοπή. Εάν δεν το κάνει, θα προσφύγω στη Δικαιοσύνη η οποία ανήκει σε όλους τους Ελληνες και είναι ανεξάρτητη».*

Συριζαίικος κυνισμός

Ο Νίκος Παππάς «ασφαλώς έχει ευθύνες ή είναι πολύ αφελής», δήλωσε ο Κούλογλου στο Κανάλι 1. Και για να μην παρεξηγηθεί, έσπευσε να συμπληρώσει ότι οι ευθύνες του Παππά συνοψίζονται στο ότι «δεν πήρε τα απαραίτητα μέτρα και δεν συνειδητοποίησε έγκαιρα ότι συνομιλούσε με ανθρώπους που μπορεί να χρησιμοποιήσουν παρακρατικές μεθόδους». Μόνο σ' αυτό το επίπεδο έχει ευθύνες ο Παππάς, τόνισε. Δηλαδή, αν είχε φροντίσει να τσεκάρει τον Μιωνή, ώστε να μην μπορέσει να καταγράψει, και συζητούσε όλα αυτά που αποκαλύπτονται από την «κασέτα», για τον Κούλογλου δε θα υπήρχε κανένα πρόβλημα!

Είναι ο ίδιος άνθρωπος που έχει κάνει μείζον πολιτικό ζήτημα τα ακίνητα του Παπαδημούλη. Βλέπετε, ο Παπαδημούλης είναι αντιπρόεδρος του Ευρωκοινοβούλιου και ο Κούλογλου εποφθαλμιά να γίνει χαλίφης στη θέση του χαλίφη. Και το πρόβλημα του Παπαδημούλη είναι ατομικό (αυτός και τα ακίνητά του). Ενώ το πρόβλημα του Παππά είναι συλλογικό και αγγίζει τον Τσίπρα. Γι' αυτό και ο Κούλογλου δεν έχει πρόβλημα με όσα ο Παππάς συζητούσε με τον σιωνιστή πράκτορα, αλλά με την αφέλειά του. Με το ότι δεν υποψιάστηκε ότι ο πράκτορας μπορεί να τον «γράφει».

Η Novartis έκλεισε «ντιλ» στις ΗΠΑ

Οταν άρχισε η συζήτηση στη χώρα μας για «σκάνδαλο Novartis», σε μια ανάλυσή μας που δημοσιεύτηκε στο φύλλο της «Κόντρας» στις 14.1.2017 γράφαμε:

«Οταν στις ΗΠΑ ανοίγει μια τέτοια υπόθεση, οι ανταγωνίστριες εταιρίες που κινούν τα νήματα ενεργοποιούν δικηγορικές φίρμες και γραφεία ντετέκτιβ προκειμένου να βρουν μάρτυρες. Στην περίπτωση της Novartis, η οποία στις ΗΠΑ φαίνεται πως είχε θωρακίσει την "αφανή" της δράση, ξαμολύθηκαν να βρουν μάρτυρες σε χώρες όπως η Πολωνία, η Ρουμανία, η Ουγγαρία και η Ελλάδα. Σ' αυτούς τους μάρτυρες τάζουν "παρά με ουρά", που θα βγει από το πρόστιμο που θα πληρώσει η ερευνώμενη εταιρία. Ετσι, δύο Ελληνες, στελέχη της Novartis εδώ, βρέθηκαν να καταθέτουν στις αμερικάνικες και όχι στις ελληνικές αρχές! Αν σκεφτούμε ότι η Novartis απειλείται με πρόστιμο εκατοντάδων εκατομμυρίων δολαρίων, αντιλαμβάνεστε ποιο είναι το κίνητρο των "πληροφοριοδοτών" (whistleblowers στην αμερικάνικη δικαστική αργκό)».

Πολλές φορές τονίσαμε ότι τα περισσότερα από τα μεγάλα σκάνδαλα που αφορούν τη μιζαδόρικη δράση ευρωπαϊκών μονοπωλίων αποκαλύφθηκαν στις ΗΠΑ. Η Siemens με τα λεγόμενα «μαύρα ταμεία», η Volkswagen με τα πειραγμένα τσιπάκια εκπομπής ρύπων στους ντιζελοκινητήρες (ακολούθησαν όλες σχεδόν οι υπόλοιπες ευρωπαϊκές αυτοκινητοβιομηχανίες που έκαναν την ίδια μαϊμουδιά), η Novartis. Οτι πρόκειται για την άμυνα των αμερικάνικων μονοπωλίων που βλέπουν την εσωτερική τους αγορά να κατακλύζεται από ευρωπαϊκά προϊόντα σε τομείς που κάποτε οι ΗΠΑ βρίσκονταν στην πρωτοπορία (αυτοκίνητα, ηλεκτρικές συσκευές, φάρμακα και προϊόντα της χημικής βιομηχανίας). Και τα αμερικάνικα μονοπώλια και το κράτος έχουν επενδύσει πολλά στο κυνήγι του «αθέμιτου ανταγωνισμού» από τα ευρωπαϊκά μονοπώλια. Υπάρχει ένας ολόκληρος μηχανισμός, που ξεκινά από το FBI και το IRS (οικονομική αστυνομία), περνάει από την πανίσχυρη Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και φτάνει μέχρι μεγάλες δικηγορικές φίρμες που χρησιμοποιούν ιδιωτικούς ντετέκτιβ.

Σε ό,τι δε αφορά την εξέλιξη της διαχείρισης του σκανδάλου Novartis από τις αμερικάνικες αρχές γράφαμε: *«Το σκάνδαλο Novartis είναι μια αμερικανοελβετική υπόθεση, καθώς είναι η αμερικάνικη Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς που κινεί τα νήματα και που θα κλείσει την υπόθεση, αν η ελβετική φαρμακοβιομηχανία "προσκυνήσει" το αμερικάνικο σύστημα. Επαναλαμβάνεται, δηλαδή, αυτό που είχε γίνει με τη Siemens και τη Volkswagen. Οι ευρωπαϊκές εταιρίες, όταν πιαστούν στο δόκανο του αμερικάνικου τιμωρητικού μηχανισμού και διαπιστώσουν ότι δεν έχουν διέξοδο διαφυγής, αλλά κινδυνεύουν να χάσουν την τεράστια αμερικάνικη αγορά, κλείνουν κάποιο "ντιλ", πληρώνουν κάποιο μη ευκαταφρόνητο πρόστιμο και οι αμερικάνικες αρχές κλείνουν την υπόθεση, σφραγίζουν το φάκελο και αρνούνται να προσφέρουν σε οποιαδήποτε άλλη χώρα το παραμικρό στοιχείο».*

Αυτό ακριβώς έγινε την περασμένη βδομάδα. Η Novartis έκλεισε συμφωνία με το αμερικάνικο υπουργείο Δικαιοσύνης και την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς των ΗΠΑ, αποδεχόμενη ότι προώθησε τα προϊόντα της με δωροδοκίες στην Ελλάδα, τη Νότια Κορέα και το Βιετνάμ. Ο διακανονισμός προβλέπει την καταβολή προστίμου 233,9 εκατ. δολαρίων στο υπουργείο Δικαιοσύνης και 112,8 εκατ. δολαρίων στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Μ' άλλα λόγια, η Novartis δέχτηκε να πληρώσει κάτι λιγότερο από 347 εκατ. δολάρια και **ο φάκελός της σφραγίστηκε**. Τίποτα δεν μπορεί να βγει απ' αυτόν και να χρησιμοποιηθεί ενάντια στην εταιρία, στις ΗΠΑ ή άλλες χώρες.

Η θυγατρική της Novartis στην Ελλάδα έσπευσε να εκδώσει ανακοίνωση, στην οποία αναφέρεται στο χαρακτήρα του «ντιλ» («εξωδικαστική συμφωνία... για την επίλυση όλων των εκκρεμών υποθέσεων της εταιρίας και θυγατρικών της που σχετίζονται με τη νομοθεσία περί Πρακτικών Διαφθοράς Εξωτερικού»), στο ύψος των συμφωνηθέντων προστίμων και στο περιεχόμενο του διακανονισμού («συμφωνία αναβολής δίωξης... για τις πρακτικές που έχουν αμφισβητηθεί και αφορούν την παροχή ανάρμοστων οικονομικών οφελών σε έλληνες επαγγελματίες υγείας μεταξύ των ετών 2012 και 2015 σχετιζόμενων με το οφθαλμολογικό προϊόν ρανιμπιζουμάμπη (Lucentis), παραβιάσεις βιβλίων και στοιχείων για το ίδιο προϊόν κατά τους όρους του δικαίου των ΗΠΑ καθώς και για μία επιδημιολογική μελέτη του 2009»). Αναφέρονται επίσης και άλλες παρόμοιες παραβιάσεις σε Ελλάδα, Βιετνάμ και Νότια Κορέα, που αφορούν το «ντιλ» που έγινε με την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς των ΗΠΑ.

Η ανακοίνωση της Novartis σημειώνει με νόημα: *«Υπογραμμίζεται ότι η σημερινή συμφωνία δεν περιλαμβάνει ισχυρισμούς σχετικά με φερόμενη δωροδοκία πολιτικών στην Ελλάδα. Το γεγονός αυτό συμβαδίζει με την εσωτερική έρευνα της Novartis. Με τη σημερινή συμφωνία όλες οι εκκρεμείς έρευνες FCPA για τη Novartis έχουν πλέον κλείσει».*

Δήλωση έκανε και η Shannon Thyme Klinger, διευθύνουσα σύμβουλος της Novartis, για να εκφράσει την ικανοποίησή της «που όλες οι εκκρεμείς έρευνες FCPA για την εταιρεία έχουν πλέον κλείσει» και να διαβεβαιώσει ότι «η σημερινή συμφωνία αποτελεί ορόσημο στη δέσμευσή μας να επιλύσουμε παρελθοντικά ζητήματα συμμόρφωσης και να παραμείνουμε συνεπείς στις αξίες μας. Εχουμε εφαρμόσει και συνεχίζουμε να εφαρμόζουμε πρωτοβουλίες για να διασφαλίσουμε ότι λειτουργούμε με υψηλές ηθικές αξίες παγκοσμίως, και παραμένουμε επικεντρωμένοι στην οικοδόμηση εμπιστοσύνης με την κοινωνία»! Μας δουλεύουν ή μας φτύνουν; Διαλέγετε και παίρνετε.

Το ότι η Novartis έσπευσε να απαλλάξει τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ από την κατηγορία για χρηματισμό στελεχών τους δεν μας προξένησε καμία έκπληξη. Η εταιρία εξακολουθεί να κάνει μπίζνες στην Ελλάδα. Ποτέ δε σταμάτησε, ούτε επί ΣΥΡΙΖΑ. Εχει τους δικούς της λόγους να θέλει να στηρίξει το πολιτικό σύστημα, έστω κι αν αυτό δε βολεύει τον ΣΥΡΙΖΑ στη σημερινή συγκυρία. Από μια άποψη, την πλειοψηφία των πρώην πρωθυπουργών και υπουργών την είχε απαλλάξει ήδη η Τουλουπάκη. Θέλει δε θέλει θα απαλλάξει και τους Γεωργιάδη και Αβραμόπουλο, ενώ δε νομίζουμε πως θα βρεθεί αστικό δικαστήριο να καταδικάσει τον Λοβέρδο, τον μόνο που έχει παραπεμφθεί από την Τουλουπάκη.

Ούτε το γεγονός ότι η ανακοίνωση της Novartis χρησιμοποιήθηκε ως τεκμήριο αλήθειας από τη ΝΔ και το ΚΙΝΑΛ μας εξέπληξε. Δηλαδή, μια συμφωνία αμερικανικού τύπου, που κλείνει μια βρόμικη υπόθεση, εξαφανίζοντας την ποινική ενοχή με αντίτιμο ένα πρόστιμο, θεωρείται ως απόδειξη αθωότητας από κόμματα που κυβέρνησαν στην Ελλάδα, χωρίς η υπόθεση να έχει εξεταστεί από ελληνικά δικαστήρια, χωρίς να υπάρχει καν πρόσβαση στο φάκελο της υπόθεσης και στα στοιχεία που αυτός περιέχει!

Τα ίδια ισχύουν (από την ανάποδη) για τον ΣΥΡΙΖΑ, που επίσης είχε αναγάγει τις αμερικάνικες αρχές σε υπέρτατο κριτή. Ακόμα ηχούν στ' αυτιά μας οι κραυγές των συριζαίων για «τα στοιχεία του FBI», που θα «δέσουν» πασόκους και νεοδημοκράτες που «τα έπιασαν». Ακόμα θυμόμαστε τα μυθιστορηματικά για τις συναντήσεις της Τουλουπάκη και του Αγγελή στην Ελβετία με κάποιον πράκτορα του FBI, που τους έδινε στικάκι, το οποίο δεν έπαιρνε ο Αγγελής κτλ. κτλ. Είναι προφανές ότι το FBI τους χρησιμοποίησε για να πάρει στοιχεία και να «δέσει» την υπόθεση κατά της Novartis στις ΗΠΑ, χωρίς να τους δώσει απολύτως τίποτα. Και τώρα που ο στόχος των αμερικάνικων αρχών επιτεύχθηκε και η Novartis δέχτηκε το «ντιλ» και πλήρωσε το πρόστιμο, ο φάκελος κλειδαμπαρώθηκε.

Οι αμερικάνικες αρχές, υπηρετώντας τα αμερικάνικα μονοπώλια στον ανταγωνισμό τους με τη Novartis, κατάφεραν να τη στριμώξουν για υποθέσεις χρηματισμού στην Ελλάδα, το Βιετνάμ και τη Νότια Κορέα. Οχι στις ΗΠΑ. Οπως γράφαμε το 2017, σ' αυτές τις χώρες κατάφερε να βρει πληροφοριοδότες, οι οποίοι έχουν ανοίξει σαμπάνιες (το ίδιο και ο δικηγόρος Σαράκης), καθώς περιμένουν να πάρουν την αμοιβή τους από το πρόστιμο που θα πληρώσει η Novartis. Και βέβαια, επισήμως δε θα μάθουμε ποτέ αν αυτοί οι πληροφοριοδότες που κατέθεσαν στις ΗΠΑ είναι τα ίδια πρόσωπα με τους περιβόητους «προστατευόμενους μάρτυρες» που κατέθεσαν στην Ελλάδα. Τα ονόματα που χρησιμοποίησαν στις ΗΠΑ σφραγίστηκαν. Οσο για τα λεφτά, να 'ναι καλά οι offshore στους φορολογικούς παράδεισους.

Αυτή είναι η μεγαλύτερη ξεφτίλα για το ελληνικό κράτος και όλες τις κυβερνήσεις που το διαχειρίστηκαν (Σαμαροβενιζέλων και Τσιπροκαμμένων). Το αμερικάνικο κράτος έφτιαξε κατηγορίες κατά της Novartis με βάση στοιχεία για παράνομη δράση της στην Ελλάδα και την υποχρέωσε να πληρώσει πρόστιμο στις ΗΠΑ. Το ελληνικό κράτος δεν έχει ανοίξει καν ποινική διαδικασία κατά της Novartis! Εδώ, ΝΔ και ΚΙΝΑΛ από τη μια και ΣΥΡΙΖΑ από την άλλη τσακώνονται ακόμα για το αν η λέξη «officials» που υπάρχει στην απόφαση του τοπικού δικαστηρίου του Νιου Τζέρσι αναφέρεται σε υπουργούς ή σε κρατικούς υπάλληλους. Και παραδίδουν... μαθήματα αγγλικών από άμβωνος!

Τι λέμε εμείς; Οτι υπάρχει ένα σάπιο σύστημα, μέσα στο οποίο ισχυρά μονοπώλια αποκτούν πλεονέκτημα και κάνουν τη δουλειά τους με λαδώματα. Λαδώματα που φτάνουν «ψηλά», αφού προηγουμένως «καθαριστούν» προσεκτικά. Εγινε με τη Siemens (από την οποία επίσης δεν πήρε δεκάρα το ελληνικό κράτος), έγινε με τη Novartis, εξακολουθεί και θα εξακολουθήσει να γίνεται. Γιατί έτσι λειτουργεί ο καπιταλισμός.

Οδηγία 633/2019

Μετατρέπει τους αγρότες σε δουλοπάροικους του εμπορικού και βιομηχανικού κεφαλαίου

Η Οδηγία 633/2019 της ΕΕ θα προκαλέσει τεράστια ζημιά στους αγρότες προς όφελος του εμπορικού και βιομηχανικού κεφαλαίου. Για να αποδειχτεί ότι δεν κινδυνολογούμε, ούτε αυθαιρετούμε, παραθέτουμε εισαγωγικά την παράγραφο 2 του άρθρου 3 της Οδηγίας:

«Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τουλάχιστον όλες οι ακόλουθες εμπορικές πρακτικές απαγορεύονται, εκτός εάν έχουν συμφωνηθεί προηγουμένως με σαφείς και αδιαμφισβήτητους όρους στη συμφωνία προμήθειας ή σε επακόλουθη συμφωνία μεταξύ προμηθευτή και αγοραστή.

α) ο αγοραστής επιστρέφει στον προμηθευτή γεωργικά προϊόντα και τρόφιμα που δεν πωλήθηκαν, χωρίς να πληρώνει για τα εν λόγω προϊόντα ή για τη διάθεση των προϊόντων αυτών ή και για τα δύο·

β) ο προμηθευτής χρεώνεται πληρωμή ως προϋπόθεση για να αποθεματοποιήσει, να εκθέσει ή να προσθέσει στους καταλόγους γεωργικά προϊόντα και τρόφιμα ή να διαθέσει τα προϊόντα αυτά στην αγορά·

γ) ο αγοραστής απαιτεί από τον προμηθευτή να βαρύνεται με το σύνολο ή με μέρος του κόστους οποιωνδήποτε εκπτώσεων σε γεωργικά προϊόντα και τρόφιμα που πωλούνται από τον αγοραστή ως μέρος προώθησης·

δ) ο αγοραστής απαιτεί από τον προμηθευτή να πληρώσει για τη διαφήμιση από τον αγοραστή γεωργικών προϊόντων και τροφίμων·

ε) ο αγοραστής απαιτεί από τον προμηθευτή να πληρώσει για την εμπορία από τον αγοραστή γεωργικών προϊόντων και τροφίμων·

στ) ο αγοραστής χρεώνει τον προμηθευτή για το προσωπικό που είναι επιφορτισμένο με τη διαρρύθμιση των χώρων που χρησιμοποιούνται για την πώληση των προϊόντων του προμηθευτή».

Συμφωνία με το μαχαίρι στο λαιμό

Αρχίζοντας από το γενικό μέρος, σημειώνουμε ότι οι Κομισάριοι της ΕΕ, οι υπουργοί των ιμπεριαλιστικών κρατών (ιδιαίτερα του γαλλογερμανικού άξονα) και οι υπηρεσιακοί παράγοντες των κρατών-μελών, που ετοιμάζουν νομοτεχνικά τις διατάξεις των νομικών κειμένων της ΕΕ, στην περίπτωσή μας της Οδηγίας, για να χρυσώσουν το χάπι των διατάξεων α, β, γ, δ, ε, στ, ισχυρίζονται ότι οι εμπορικές συμφωνίες είναι σύννομες από τη στιγμή που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ του αγοραστή (εμπόρου, μεταποιητή, ιδιοκτήτη σούπερ μάρκετ κτλ.) και του προμηθευτή. Σε ό,τι αφορά τους προμηθευτές, θα περιοριστούμε στους αγρότες, πλούσιους και φτωχούς. Οχι φυσικά γιατί μας έπιασε ο πόνος για την τύχη των πλούσιων αγροτών, αλλά επειδή θα πληγούν καίρια και αυτοί.

Είναι γνωστή η πρακτική των καπιταλιστών, εμπόρων και μεταποιητών αγροτικών προϊόντων και ιδιοκτητών σούπερ μάρκετ, να επιβάλλουν τους όρους τους στους αγρότες. Αυτό που εμφανίζεται ως ελεύθερη συμφωνία μεταξύ δύο μερών δεν είναι παρά ένας εκβιασμός απ' αυτόν που διαθέτει το κεφάλαιο προς αυτόν που «καίγεται» να πουλήσει την παραγωγή του.

Είναι γνωστή η πρακτική τους να προμηθεύονται τα αγροτικά προϊόντα με ανοιχτές τιμές, να μη δίνουν στους παραγωγούς ούτε καν μεταχρονολογημένες επιταγές, ακόμα και μετά την παράδοση των προϊόντων, και να συνδέουν την πληρωμή με την τύχη των εμπορευμάτων που αγόρασαν από τους αγρότες-παραγωγούς γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων και προορίζονται είτε για άμεση κατανάλωση είτε για μεταποίηση προτού οδηγηθούν στην κατανάλωση.

Η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων ψήφισε και δημοσίευσε στις 18 Οκτώβρη του 2017 στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης το νόμο 4492, στον οποίο εισήγαγε διάταξη για επιβολή προστίμων στους καπιταλιστές εμπόρους και μεταποιητές, όταν αυτοί δεν πληρώνουν τους αγρότες-προμηθευτές. Ομως, με συνεχή σκόπιμη κωλυσιεργία, αυτή η διάταξη δεν εφαρμόστηκε ποτέ, μέχρι τις 7 Ιούλη του 2019 που έγιναν οι εκλογές. Την ίδια κωλυσιεργία συνέχισε και ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων της κυβέρνησης Μητσοτάκη, Βορίδης. Θ' αναφερθούμε παρακάτω σ' αυτή την καταστροφική για τους αγρότες κωλυσιεργία.

Από το κακό στο χειρότερο

Το αρχικό σχέδιο Οδηγίας, που δημοσιεύτηκε στις 12 Απρίλη του 2018, δεν προέβλεπε μεταγενέστερη συμφωνία μεταξύ «αγοραστή» και «προμηθευτή», όπως προβλέπεται στο συμφωνηθέν κείμενο της Οδηγίας 633/2019. Αυτή η συμπλήρωση προέκυψε κατά τη διάρκεια της συζήτησης στα λεγόμενα θεσμικά όργανα της ΕΕ και επιβεβαιώνει, ότι αυτά τα όργανα και ιδιαίτερα η Κομισιόν και τα Συμβούλια των υπουργών νομοθετούν για τα συμφέροντα των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Από το ψάξιμο που κάναμε δεν μπορέσαμε να εντοπίσουμε το όργανο και ποιοι την επέβαλαν. Ιδού τι προέβλεπε το αρχικό σχέδιο στην παράγραφο 2 του άρθρου 3: *«Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ακόλουθες εμπορικές πρακτικές απαγορεύονται, εάν δεν συμφωνούνται με σαφείς και αδιαμφισβήτητους όρους κατά τη σύναψη της συμφωνίας προμήθειας».*

Το ότι οι συμφωνίες μεταξύ των «αγοραστών» και των «προμηθευτών» αγροτών επιβάλλονται με το μαχαίρι στο λαιμό δεν το λέμε μόνο εμείς και οι εκπρόσωποι των αγροτών. Η πλειοψηφία των ευρωβουλευτών της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, στην Γνωμοδότησή της για το σχέδιο της Οδηγίας πρότεινε μια σειρά τροπολογιών. Απ' αυτές κρατάμε την τροπολογία 48, στην οποία λένε με διπλωματική γλώσσα τι πρέπει να γίνει στην περίπτωση που αποδειχτεί ότι η συμφωνία προέκυψε από την οικονομική εξάρτηση του προμηθευτή:

*«2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ακόλουθες εμπορικές πρακτικές απαγορεύονται, εάν δεν συμφωνούνται με σαφείς και αδιαμφισβήτητους όρους κατά τη σύναψη της συμφωνίας προμήθειας, **ή εάν προκύπτουν από την οικονομική εξάρτηση του προμηθευτή από τον αγοραστή, που δίνει τη δυνατότητα στον αγοραστή να επιβάλει αυτούς τους όρους**:*

Αιτιολόγηση

Η τροπολογία έχει στόχο να διευκρινίσει ότι οι πρακτικές που απαριθμούνται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 θα πρέπει επίσης να απαγορεύονται στην περίπτωση που η συμφωνία μεταξύ των δύο μερών προκύπτει από την οικονομική εξάρτηση του προμηθευτή».

Αποικιοκρατικό καθεστώς

Ας δούμε τώρα τις περιπτώσεις α έως στ της παραγράφου 2:

Περίπτωση α. Δίνεται η δυνατότητα στον καπιταλιστή έμπορο οποιουδήποτε νωπού αγροτικού προϊόντος να επιστρέψει στον αγρότη-προμηθευτή ένα μέρος της παραγωγής, με το επιχείρημα ότι δεν πουλήθηκε. Αυτό είναι μεγάλο χτύπημα για τον αγρότη-παραγωγό, γιατί δεν ορίζεται ο χρόνος μέσα στον οποίο μπορεί ο καπιταλιστής αγοραστής να επιστρέψει μέρος της παραγωγής και επίσης δεν ορίζεται αν τα επιστρεφόμενα γεωργικά προϊόντα είναι σε θέση να πουληθούν σε άλλους παραγωγούς, ούτε καν αν είναι κατάλληλα προς βρώση. Μ' αυτή και μόνο τη διάταξη διαιωνίζεται το καθεστώς των ανοιχτών τιμών.

Περίπτωση γ. Ο αγοραστής εμφανίζει χαρτιά με τα οποία ισχυρίζεται ότι ένα μέρος της παραγωγής που προμηθεύτηκε από τον αγρότη-παραγωγό το πούλησε κάνοντας έκπτωση στην τιμή. Σ΄ αυτή την περίπτωση, έχει το δικαίωμα να απαιτήσει από τον αγρότη να επιβαρυνθεί αυτός όλη ή μέρος αυτής της έκπτωσης. Ετσι παγιώνεται η ανοιχτή τιμή στην πώληση των αγροτικών προϊόντων.

Ο αγοραστής-καπιταλιστής έχει τη δυνατότητα, αξιοποιώντας τις περιπτώσεις δ, ε, να μειώνει δραστικά τις τιμές των αγροτικών προϊόντων, απαιτώντας να πάρει πίσω τα «έξοδα» που έκανε για τη διαφήμιση των αγροτικών προϊόντων που προμηθεύτηκε από τον αγρότη, απαιτώντας χρήματα επειδή πούλησε τα γεωργικά προϊόντα κι ακόμα απαιτώντας από τον αγρότη να πληρώσει τα έξοδα που έκανε για τη διαμόρφωση των χώρων που χρειάζονται για την πώληση των προϊόντων.

Συμπερασματικά μιλώντας, με τις περιπτώσεις α έως στ της παραγράφου 2 του άρθρου 3 επιβάλλεται στους αγρότες της χώρας μας μια σύμβαση αποικιοκρατικού χαρακτήρα. Είναι αμφίβολο για πόσο χρονικό διάστημα, μετά το Νοέμβρη του 2021 που θα ισχύσει αυτή η Οδηγία, θα μπορέσουν μεγάλα τμήματα της αγροτιάς να συνεχίσουν να παράγουν και να μείνουν στο χωριό.

Χρύσωμα του χαπιού

Για να χρυσώσουν το χάπι, παρουσιάζοντας τις συμφωνίες μεταξύ αγοραστών και προμηθευτών σαν φερέγγυες και αντικειμενικές, οι Κομισάριοι, με το άρθρο 4 της Οδηγίας, προβλέπουν τη συγκρότηση σε κάθε χώρα μιας ή περισσότερων αρχών επιβολής, δηλαδή αρχών που ελέγχουν αν πράγματι οι συμφωνίες τηρούνται και δεν υποκρύπτουν αθέμιτες εμπορικές πρακτικές. Οι λεγόμενες αρχές επιβολής δέχονται καταγγελίες για αθέμιτες εμπορικές πρακτικές και τις εξετάζουν.

Για να διαπιστώσουμε ότι αυτοί οι έλεγχοι είναι της πλάκας και γίνονται για το θεαθήναι, αρκεί να ρίξουμε έστω και μια φευγαλέα ματιά στις παραγράφους 4 έως 7 και ιδιαίτερα στην 7η του άρθρου 5 της Οδηγίας:

«4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η αρχή επιβολής που παραλαμβάνει την καταγγελία ενημερώνει τον καταγγέλλοντα, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος μετά την παραλαβή της καταγγελίας, για τον τρόπο με τον οποίο προτίθεται να δώσει συνέχεια στην καταγγελία.

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που μια αρχή επιβολής θεωρεί ότι δεν υπάρχουν επαρκείς λόγοι για να δοθεί συνέχεια σε καταγγελία, ενημερώνει τον καταγγέλλοντα σχετικά με τους λόγους εντός εύλογου χρονικού διαστήματος μετά την παραλαβή της καταγγελίας.

6. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που μια αρχή επιβολής θεωρεί ότι υπάρχουν επαρκείς λόγοι για να δοθεί συνέχεια σε καταγγελία, κινεί, διενεργεί και περατώνει έρευνα της καταγγελίας εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

7. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η αρχή επιβολής, όταν διαπιστώνει ότι ένας αγοραστής έχει παραβεί τις απαγορεύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3, απαιτεί από τον αγοραστή να παύσει την απαγορευμένη εμπορική πρακτική».

Δεν είναι προκλητικό να «επιβάλλεται» σε έναν αγοραστή ως «ποινή» η παύση των απαγορευμένων εμπορικών πρακτικών;

Γίνεται φανερό ότι οι αγοραστές, έμποροι και μεταποιητές αγροτικών προϊόντων, όπως και οι ιδιοκτήτες σούπερ μάρκετ, θα οργιάσουν τόσο με τις λεγόμενες αθέμιτες εμπορικές πρακτικές όσο και με τις λεγόμενες θεμιτές εμπορικές πρακτικές, τη στιγμή που δεν προβλέπονται ποινές, ενώ οι αγρότες είναι ανοργάνωτοι και δεν έχουν τη δύναμη να αντισταθούν στην αυθαιρεσία των καπιταλιστών-αγοραστών των προϊόντων του μόχθου τους.

Οσον αφορά δε το χρόνο πληρωμής των προϊόντων, η Οδηγία δεν προβλέπει τίποτα διαφορετικό απ' ό,τι ο νόμος 4492/2017 για τα νωπά και ευαλλοίωτα αγροτικά προϊόντα. Δηλαδή, πληρωμή μέσα σε 60 ημέρες από την ημέρα που εκδόθηκε το τιμολόγιο, ακόμη και με μεταχρονολογημένη (συχνά ακάλυπτη) επιταγή ή με ανοιχτό λογαριασμό, που η εξόφληση στην καλύτερη των περιπτώσεων κρατάει πολύ χρόνο.

Ιστορικό της Οδηγίας

Στις 12 Απρίλη του 2018, δημοσιεύτηκε η νομοθετική πρόταση της Κομισιόν για αυτή την Οδηγία, η COM 173 final. Μετά από 35 ημέρες, στις 17 Μάη του 2018, ο τότε υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Αποστόλου εξέδωσε μια απόφαση που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 1878Β στις 24 Μάη. Παραθέτουμε απόσπασμα απ' αυτή: *«Μεταβιβάζουμε στον/ην προϊστάμενο/η του Τμήματος Πολιτικής και Νομοθεσίας Τροφίμων της Διεύθυνσης Ποιότητας και Ασφάλειας Τροφίμων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων τις ακόλουθες αρμοδιότητες: (...) ε) Τη συμμετοχή εκ μέρους του Υπουργείου στη διαβούλευση του σχεδίου οδηγίας για την αντιμετώπιση των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών στην αλυσίδα εφοδιασμού των τροφίμων».*

Ο Αποστόλου στην απόφασή του λέει στον ή στην προϊστάμενο που θα πάρει μέρος στη διαβούλευση για το σχέδιο Οδηγίας, ενώ γνωρίζει ότι αυτό το πρόσωπο είναι γυναίκα και σύμβουλός του. Ετσι, μέχρι τις 28 Αυγούστου το 2018 που ο Αποστόλου παραμένει υπουργός γνωρίζει τόσο το περιεχόμενο του σχεδίου Οδηγίας όσο και το περιεχόμενο των παρεμβάσεων της συμβούλου του. Μετά την απομάκρυνση του Αποστόλου, η υπηρεσιακή παράγοντας συνεχίζει να είναι σύμβουλος του διαδόχου του Αραχωβίτη και μετά του ανελίτη υφυπουργού Κόκκαλη. Με δυο λόγια, η συριζαίικη πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΑΤ γνώριζε και συμμετείχε ενεργά στη διαμόρφωση αυτής της κατάπτυστης καταστροφικής Οδηγίας.

Ο νόμος 4492 της 18ης Οκτώβρη του 2017 παρέμεινε μέχρι την ημέρα που αποχώρησε ο Αποστόλου ανενεργός, σε ό,τι αφορά την επιβολή προστίμων στους αγοραστές εμπόρους και μεταποιητές αγροτικών προϊόντων, που δεν πλήρωναν τους αγρότες. Προφανώς, ο Αποστόλου είχε συσχετίσει την εφαρμογή του Ν. 4492 με την ολοκλήρωση της νέας Οδηγίας και την ενσωμάτωσή της στο εθνικό δίκαιο.

Το ίδιο συνεχίστηκε και με τον Αραχωβίτη. Στην αρχή μείωσε προκλητικά το ύψος των προστίμων και στη συνέχεια ανέβαλε δύο φορές την εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 4492 για τα πρόστιμα, με την αναβολή να φτάνει στις 30 Σεπτέμβρη του 2019.

Στη συνέχεια, ο Βορίδης, με το άρθρο 42 του νόμου 4633/2019, πάγωσε επ' αόριστον την εφαρμογή των διατάξεων για τα πρόστιμα στους καπιταλιστές αγοραστές αγροτικών προϊόντων που δεν πληρώνουν τους αγρότες, με μια δικαιολογία που αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία: δεν είναι έτοιμη η πλατφόρμα. Προφανώς πάγωσε αυτή τη διάταξη μέχρι να ολοκληρωθεί η ενσωμάτωση της Οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, για να μπαίνει ως «πρόστιμο» στους αγοραστές η... ηθική προτροπή να σταματήσουν τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές!

Κι ενώ έχουμε να κάνουμε με μια κατάπτυστη καταστροφική Οδηγία, 26 συριζαίοι βουλευτές με Ερώτηση πιέζουν τον Βορίδη να ενσωματώσει την Οδηγία στο εθνικό δίκαιο, πράγμα που ζήτησε επίσης ο πρώην ακροδεξιός ανελίτης και νυν ανανήψας συριζαίος Κόκκαλης!

Σε ό,τι αφορά τον περιβόητο νόμο για τα νωπά και ευαλλοίωτα αγροτικά προϊόντα, παραθέτουμε άρθρο που είχαμε δημοσιεύσει στις 25 Γενάρη του 2020, στο οποίο περιγράφαμε με αποκαλυπτικά στοιχεία τη μεθόδευση πρώτα των υπουργών της κυβέρνησης Τσίπρα και στη συνέχεια του Βορίδη, για να μην πληρώνουν πρόστιμα οι έμποροι και μεταποιητές αγροτικών προϊόντων, μολονότι αυτοί έχουν ξεσαλώσει και δεν πληρώ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13

Χουντικό το νομοθέτημα για τις διαδηλώσεις

Ο ρόλος της προβοκάτσιας στην Ιστορία είναι γνωστός. Υπάρχουν προβοκάτσιες σχεδιασμένες καλά (όπως ο εμπρησμός του Ράιχσταγκ, που άνοιξε το δρόμο για την κυριαρχία των ναζί στη Γερμανία του Μεσοπολέμου) και υπάρχουν και προβοκάτσιες της πλάκας, κραγμένες όπως λέμε. Μια τέτοια προβοκάτσια της πλάκας, με στόχο να στηρίξει το κυβερνητικό νομοσχέδιο για το «γυψάρισμα» των διαδηλώσεων, ανέλαβε να διεκπεραιώσει ο Εμπορικός Σύλλογος Αθηνών, εκδίδοντας στις 25 Ιούνη ανακοίνωση με τίτλο: *«80 πορείες και συγκεντρώσεις τον Μάιο και 53 από την αρχή του Ιουνίου. Φτάνει!»*.

Οταν υπουργός Μπάτσων και Καταστολής είναι ο Χρυσοχοΐδης, και οι προβοκάτσιες θα είναι πολιτικά άθλιες. Κραγμένες. Εγιναν 80 πορείες και συγκεντρώσεις τον Μάη; Οχι βέβαια. Ακόμα και τις παραστάσεις συνδικαλιστικών οργάνων σε γραφεία υπουργών να είχαν μετρήσει, πάλι δε θα έφταναν σ' αυτόν τον αριθμό. *«Οι μικρομεσαίοι επαγγελματίες και έμποροι του κέντρου μετά από μια δεκαετή οικονομική κρίση που κατάφεραν να κρατήσουν τα καταστήματα και τις δουλειές τους ανοικτές και να προσφέρουν εργασία σε χιλιάδες εργαζομένους, αγωνιούν τώρα για την επιβίωση των επιχειρήσεών τους»*, έγραφε η ανακοίνωση. Δε φταίει η κρίση, δε φταίει η ανέχεια, δε φταίει η αναγκαστική καραντίνα, δε φταίει το πλήγμα στον τουρισμό, δε φταίει η νέα κρίση που φουντώνει ξανά την ανεργία και τη φτώχεια, φταίνε οι πορείες! Και πρέπει να υπάρξει *«θεσμοθέτηση κανόνων που θα επιτρέπουν στην πόλη να λειτουργεί»*! Είπαμε, ούτε μια προβοκάτσια της προκοπής δεν μπορούν να οργανώσουν.

Αυτή η άθλια προβοκάτσια έγινε για να δικαιολογηθεί (λέμε τώρα) ο πυρήνας του χουντικής έμπνευσης νομοσχέδιου για τις διαδηλώσεις, που ήδη άρχισε να συζητείται στη Βουλή. Στο πρώτο κιόλας άρθρο του νομοσχέδιου διακηρύσσεται ότι σκοπός του είναι «η διασφάλιση της άσκησης του δικαιώματος του συνέρχεσθαι δημοσίως σε υπαίθριο χώρο», αλλά «κατά τρόπο ώστε να μην εκτίθεται σε σοβαρό κίνδυνο η δημόσια ασφάλεια και **να μην διαταράσσεται υπέρμετρα η κοινωνικοοικονομική ζωή ορισμένης περιοχής**».

Ετσι, ο λεγόμενος δημόσιος χώρος, οι δρόμοι και τα πεζοδρόμια, μετατρέπονται σε ιδιωτικό χώρο των κάθε είδους εμπορικών καταστημάτων. Προορίζεται μόνο για την κίνηση της πελατείας τους. Το δικαίωμα του συνέρχεσθαι, που υποκριτικά αναγνωρίζει το άρθρο 11, παρ. 1 του αστικού Συντάγματος, τίθεται υπό την αίρεση των κάθε είδους εμπόρων, που θέλουν τους δρόμους όχι μόνο καθαρούς από σκουπίδια αλλά και κοινωνικά αποστειρωμένους. Ο λαός είναι αποδεκτός μόνο ως καταναλωτής, όχι όμως ως διαδηλωτής. Υπό τη δεύτερη ιδιότητα μετατρέπεται σε εχθρό λαό.

Σε ό,τι αφορά τη λεγόμενη δημόσια ασφάλεια, η αστυνομία είχε και μέχρι τώρα τη δυνατότητα επέμβασης σε ανοιχτές συγκεντρώσεις, ακόμα και προληπτικής απαγόρευσής τους. Τα δύο χουντικά διατάγματα (ΝΔ 794/1971 και ΒΔ 269/1972) ουδέποτε καταργήθηκαν. Απλά, καμιά κυβέρνηση δεν τα επικαλούνταν. Δεν το είχε ανάγκη, καθώς με το άρθρο 131 του ΠΔ 141/1991 (αφορά την καταστολή και την οργάνωση της μπατσαρίας) η αστυνομία έχει τη δυνατότητα να απαγορεύει προληπτικά συγκεντρώσεις, «γενικά μεν αν εξαιτίας τους επίκειται σοβαρός κίνδυνος για τη δημόσια ασφάλεια, σε ορισμένη δε περιοχή, αν απειλείται σοβαρή διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής».

Το νέο νομοσχέδιο κάνει πιο σφιχτή αυτή την αντιδραστική-κατασταλτική διάταξη, αφού δεν αναφέρεται σε «σοβαρή διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής» γενικά, αλλά σε «υπέρμετρη διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής **ορισμένης περιοχής**», δηλαδή της περιοχής όπου θα γίνει μια συγκέντρωση και πορεία. Και ποιος έχει το... μέτρο για να κρίνει το «υπέρμετρο»; Ο μπάτσος!

Ο μπάτσος θα πάρει την αίτηση για την πραγματοποίηση διαδήλωσης, που πρέπει να υποβληθεί στην ιστοσελίδα της μπατσαρίας πριν από 48 ώρες, και θα κρίνει:

- Αν «**επαπειλείται** σοβαρός κίνδυνος για τη δημόσια ασφάλεια, λόγω ιδιαιτέρως **πιθανής** διάπραξης σοβαρών εγκλημάτων».

- Αν «**απειλείται** σοβαρή διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής σε ορισμένη περιοχή».

- Αν «πρόκειται για δημόσια υπαίθρια συνάθροιση ο σκοπός της οποίας αντιτίθεται προς τον σκοπό ήδη προγραμματισμένης γνωστοποιηθείσας» (αν πρόκειται για συγκέντρωση ενάντια σε συγκέντρωση φασιστών, δηλαδή).

Αν κρίνει ότι ισχύει κάτι από τα παραπάνω, **ο μπάτσος μπορεί να απαγορεύσει τη συγκέντρωση**. Για τη δεύτερη και την τρίτη περίπτωση, ο μπάτσος «δύναται να υποδεικνύει ενδεικτικά, ως εναλλακτικές επιλογές, άλλες περιοχές, κατάλληλες για την πραγματοποίηση της συνάθροισης»! Μάλιστα. Ο μπάτσος θα μας λέει και πού να διαδηλώνουμε! Αποφασίζεται, για παράδειγμα, πορεία από το Μοναστηράκι Σάββατο μεσημέρι που η αγορά έχει κόσμο; Ο μπάτσος κρίνει ότι «απειλείται σοβαρή διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής» στην περιοχή της αγοράς και υποδεικνύει να γίνει η πορεία στο Πεδίον του Αρεως, όπου δεν υπάρχει ψυχή!

Κι αν δε ζητηθεί άδεια για τη συγκέντρωση; Τότε αυτή θα είναι παράνομη. Οπως αναφέρεται στο άρθρο 3 του νομοσχέδιου, που έχει τον τίτλο «Υποχρέωση γνωστοποίησης», «αυθόρμητη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση που

δεν έχει γνωστοποιηθεί κατά τα οριζόμενα στις παρ. 1 και 2 **δύναται να επιτραπεί**, εφόσον δεν διαφαίνονται κίνδυνοι διασάλευσης της δημόσιας ασφάλειας ή σοβαρής διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής». Ο μπάτσος θα είναι και πάλι ο κριτής, επί τόπου. Η συγκέντρωση τεκμέρεται απαγορευμένη και ο μπάτσος μπορεί να την επιτρέψει, αν «δεν διαφαίνονται κίνδυνοι». Πώς θα «διαφανούν» οι «κίνδυνοι»; Κατά την κρίση του μπάτσου! Δε χρειάζεται να υπάρξει κάποια παράνομη πράξη. Αρκεί ο μπάτσος να αποφανθεί ότι «μπορεί να υπάρξει». Ετσι, **η καταστολή γίνεται προληπτική!**

Οπως σημείωνε ο νομικός Κώστας Παπαδάκης σε ανάλυσή του, όταν οι διατάξεις του νομοσχέδιου είχαν πρωτοδημοσιευτεί, «εδώ το υπό ψήφιση νομοσχέδιο είναι αυστηρότερο και από εκείνο της χούντας. Σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 5 ΝΔ 794/1971 *"συνάθροιση, η οποία διεξάγεται ακόμα και χωρίς να έχει υποβληθεί στους απαιτούμενους τύπους για την προηγούμενη έγκρισή της εκ μέρους της αστυνομικής αρχής, εφόσον δεν έχει απαγορευθεί και δεν έχει κοινοποιηθεί απαγόρευσή της 8 ώρες πριν την πραγματοποίηση της, θεωρείται ως μη απαγορευθείσα"*».

Με άλλες διατάξεις του χουντικής έμπνευσης νομοσχέδιου, **ο μπάτσος καθίσταται συνδιοργανωτής της διαδήλωσης!** Ο «οργανωτής της συνάθροισης... συνεργάζεται άμεσα με την αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή και ιδίως με τον Αστυνομικό ή Λιμενικό Διαμεσολαβητή και συμμορφώνεται στις υποδείξεις τους **παρέχοντας τη συνδρομή του στην προσπάθεια για την τήρηση της τάξης** και την ομαλή πραγματοποίηση της συνάθροισης». Κι ακόμα: «Ενημερώνει τους μετέχοντες στη συνάθροιση για την υποχρέωσή τους να μην φέρουν αντικείμενα πρόσφορα για την άσκηση βίας και ζητά την παρέμβαση της αρμόδιας αστυνομικής ή λιμενικής αρχής για την απομάκρυνση ατόμων που φέρουν τέτοια αντικείμενα». Και τέλος: «Ορίζει επαρκή αριθμό ατόμων, τα οποία παρέχουν συνδρομή στην περιφρούρηση της συνάθροισης»!

Με απλά λόγια, αυτός που θα οριστεί ως οργανωτής μιας συγκέντρωσης (αυτός που θα ζητήσει την άδεια) πρέπει να γίνει ο ρουφιάνος της αστυνομίας. Να μεταφέρει στους διαδηλωτές τις εντολές του μπάτσου, να υποδεικνύει στον μπάτσο διαδηλωτές για να τους συλλάβει και να στήνει περιφρούρηση η οποία θα συνδράμει τη μπατσαρία!

Με προκλητικό τρόπο, το νομοσχέδιο αναφέρει στο άρθρο 6: «Η κατά τόπο αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή **οφείλει να διασφαλίζει την ακώλυτη άσκηση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι** σε δημόσιο υπαίθριο χώρο, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 1. Προς τον σκοπό αυτό και σε συνεργασία με τον οργανωτή, λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία». Στην πραγματικότητα, οι υπόλοιπες, πρακτικού περιεχομένου διατάξεις του νομοσχέδιου προβλέπουν το αντίθετο: ο μπάτσος υποχρεούται να επιβάλλει τις απαγορεύσεις και τους περιορισμούς στις συγκεντρώσεις, χάριν «της κοινωνικοοικονομικής ζωής».

Ο μπάτσος μπορεί να απαγορεύσει μια διαδήλωση ή να επιβάλει περιορισμούς σ' αυτήν. Τα κριτήρια για την απόφασή του είναι τόσο αόριστα, ώστε να θεμελιώνουν την απόλυτη αυθαιρεσία της εξουσίας. Οπως αναφέρεται στο άρθρο 7, παράγραφος 4, για να παρθεί απόφαση για απαγόρευση «λαμβάνονται υπόψη ιδίως: (α) ο **εκτιμώμενος** αριθμός συμμετεχόντων, (β) η **περιοχή** πραγματοποίησής της, (γ) ο **βαθμός επικινδυνότητας** αυτής ως προς την **πιθανότητα** διάπραξης σοβαρών εγκλημάτων και διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής»! Στο δε άρθρο 8, στη μεν παράγραφο 1 προβλέπεται «η επιβολή περιορισμών σε σχέση με επικείμενη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση, εάν **πιθανολογείται** ότι η διεξαγωγή της θα διαταράξει δυσανάλογα την κοινωνικοοικονομική ζωή της συγκεκριμένης περιοχής, λόγω ιδίως των ειδικότερων κυκλοφοριακών και άλλων ιδιαίτερων τοπικών συνθηκών», στη δε παράγραφο 2 προβλέπεται «η επιβολή περιορισμών σε σχέση με δημόσια υπαίθρια συνάθροιση που βρίσκεται σε εξέλιξη, εάν η διεξαγωγή της προκαλεί δυσανάλογα μεγάλη διατάραξη στην κοινωνικοοικονομική ζωή της περιοχής, λόγω ιδίως του αριθμού των συμμετεχόντων και λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τις ειδικότερες κυκλοφοριακές και άλλες ιδιαίτερες τοπικές συνθήκες». Δηλαδή, ο μπάτσος μπορεί να παρέμβει ακόμα και σε πορεία που έχει ξεκινήσει και να απαιτήσει να αλλάξει δρομολόγιο ή και να σταματήσει!

Και βέβαια, από ένα τέτοιο τερατούργημα δε θα μπορούσαν να λείψουν οι διατάξεις περί διάλυσης των συγκεντρώσεων, που βρίσκονται στο άρθρο 9 που προβλέπει: «1. Η διάλυση δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης που βρίσκεται σε εξέλιξη δύναται να διαταχθεί, εάν:

α) πραγματοποιείται παρά την έκδοση απόφασης απαγόρευσης...

β) οι συμμετέχοντες δεν συμμορφώνονται προς τους περιορισμούς που επιβλήθηκαν σε σχέση με αυτή...

γ) μετατρέπεται σε βίαιη με τη διάπραξη σοβαρών αξιόποινων πράξεων, όπως επιθέσεων κατά προσώπων, εμπρησμών, φθορών δημόσιας ή ιδιωτικής περιουσίας, βιαιοπραγιών κατά της αστυνομικής δύναμης και ιδίως σε περιπτώσεις που χρησιμοποιούνται αυτοσχέδιοι εκρηκτικοί και εμπρηστικοί μηχανισμοί, φωτοβολίδες, αιχμηρά αντικείμενα ή από τη συνέχισή της προκαλείται άμεσος κίνδυνος κατά της ζωής ή σωματική βλάβη ή

δ) πραγματοποιείται χωρίς να έχει γνωστοποιηθεί σύμφωνα με τα οριζόμενα...

2. Για την εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 1, η αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή μπορεί να χρησιμοποιεί προς τούτο κάθε νόμιμο, πρόσφορο, αναγκαίο και ανάλογο με τις περιστάσεις μέσο, εφόσον προηγουμένως δεν έχει καταστεί δυνατή η εκούσια συμμόρφωση και αποχώρηση των συμμετεχόντων σε συνάθροιση».

Το εδάφιο γ) ισχύει και τώρα. Εκείνα που προστίθενται είναι τα εδάφια α), β) και δ). Αν η διαδήλωση απαγορεύτηκε αλλά πραγματοποιείται, αν οι διαδηλωτές δεν ακολουθούν τους περιορισμούς που έθεσε ο μπάτσος και -κυρίως- αν η διαδήλωση γίνεται χωρίς να έχει ζητηθεί άδεια και να έχει οριστεί υπεύθυνος πριν από 48 ώρες, ο μπάτσος μπορεί να τη διαλύσει «με κάθε πρόσφορο μέσο». Ακόμα κι αν δεν έχει διαπραχθεί η παραμικρή παράνομη πράξη. Σε παράνομη πράξη μετατρέπεται το ίδιο το δικαίωμα του συνέρχεσθαι, που υποκριτικά αναγνωρίζεται.

Εκτός από το ξύλο και τα χημικά (αλήθεια, η έννοια του «κάθε νόμιμου μέσου» φτάνει μέχρι τα αστυνομικά πιστόλια;), προβλέπονται αυξημένες ποινές. Φυλάκιση μέχρι ένα χρόνο για συμμετοχή σε διαδήλωση που έχει απαγορευτεί ή για παραβίαση των περιορισμών που διέταξε ο μπάτσος και μέχρι δύο χρόνια για όσους «αλλοιώνουν ή επιχειρούν να αλλοιώσουν με βιαιοπραγίες τον ειρηνικό χαρακτήρα δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης». Οπως σημειώνει ο Κ. Παπαδάκης, *«το άρθρο αυτό (άρθρο 13) ουσιαστικά επαναφέρει το καταργημένο από τον νέο Ποινικό Κώδικα, παλιό άρθρο 171 ΠΚ (θρασύτητα κατά της αρχής), που τιμωρούσε ακριβώς την συμμετοχή σε απαγορευμένη δημόσια συνάθροιση. Αλλά και εκείνο ακόμα προέβλεπε χαμηλότερο όριο ποινής (μέχρι 6 μηνών), ενώ το επιχειρούμενο να θεσπιστεί προβλέπει ποινή μέχρι ενός έτους. Η ίδια ποινή προβλέπεται και για όσους δεν συμμορφώνονται στους περιορισμούς που επιβάλλει η παριστάμενη αστυνομική αρχή, χωρίς να αποτελεί προϋπόθεση για την ποινική τους απειλή η τέλεση βιαιοπραγιών»*!

Γίνεται συσχετισμός και με τα άρθρα 170 (στάση) και 189 (διατάραξη κοινής ειρήνης) του Ποινικού Κώδικα. Ο νέος ΠΚ του ΣΥΡΙΖΑ, όχι μόνο δεν κατήργησε τη «διατάραξη κοινής ειρήνης», αλλά προβλέπει και διακεκριμένη περίσταση της τέλεσης του αδικήματος, με την ασφαλίτικη διατύπωση ότι αυτό αφορά το αδίκημα, όταν διαπράττεται «εκ μέρους υποκινητών της διατάραξης, που έχουν καθοδηγητικό ρόλο μέσα στο πλήθος»! Σ' αυτή την περίπτωση προβλέπεται ποινή τουλάχιστον τριών μηνών, άρα μέχρι 5 χρόνων – εκτιτέα ως γνωστόν και πάντως μη μετατρέψιμη αν υπερβαίνει τα τρία έτη πλέον, όπως σημειώνει ο Κ. Παπαδάκης. Ο ίδιος σημειώνει ακόμα: *«Μεγαλύτερο ενδιαφέρον όμως έχει η κλιμάκωση της ποινικής αντιμετώπισης του ΠΚ 189, αφού με την τροποποίηση του άρθρου 187Α ΠΚ με το ν. 4637/2019, δηλαδή τις τροποποιήσεις που επέφερε η κυβέρνηση της ΝΔ τον Νοέμβριο 2019 στον νέο ΠΚ, τα "εγκλήματα κατά της δημόσιας τάξης", ακόμα και πλημμεληματικού χαρακτήρα, εντάσσονται στα αδικήματα τα οποία αποτελούν κορμό για την απόδοση διακεκριμένων επιβαρυντικών περιστάσεων τρομοκρατικής τέλεσης, αλλά και αντικείμενο συγκρότησης τρομοκρατικής οργάνωσης. Στην "αντικειμενική υπόσταση" του άρθρου 187Α ΠΚ με άλλα λόγια. Ανάμεσα βεβαίως στα εγκλήματα κατά της δημόσιας τάξης ανήκει και η διατάραξη κοινής ειρήνης (ΠΚ 189). Ετσι λοιπόν, η συνδυασμένη εφαρμογή των ΠΚ 187Α, 189 και του νέου νομοσχέδιου για τις συναθροίσεις, όχι μόνο θα απαγορεύσει και θα περιορίσει τις συναθροίσεις, αλλά θα ανοίξει και τον δρόμο, ώστε η εκτροπή τους να αντιμετωπίζεται και να τιμωρείται ως τρομοκρατική πράξη απειλούμενη με αυξημένα όρια ποινής (+ ένα έτος) , αλλά και ως αντικείμενο συγκρότησης τρομοκρατικής οργάνωσης (κακούργημα)»*!

Και η επαγγελματική εκπαίδευση στο στόχαστρο

Μετά τον οδοστρωτήρα στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, η Κεραμέως ανοίγει πανιά για την τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση. Το νέο σαρωτικό νομοσχέδιο θα ετοιμαστεί μέσα στους επόμενους δύο μήνες. Εξ ου και η υπουργός Παιδείας ξεκίνησε τη φάρσα του «διαλόγου» με τους «αρμόδιους φορείς».

Στο πλαίσιο αυτό, συναντήθηκε με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ. Οι αστογραφειοκράτες εξέδωσαν σχετικό δελτίο Τύπου, το οποίο, αν και πολύ συνοπτικό, αναδεικνύει την πλήρη ταύτιση της ξεπουλημένης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας με τις νεοφιλελεύθερες απόψεις ΝΔ-Κεραμέως.

Πρωτίστως, αστογραφειοκράτες και υπουργείο Παιδείας εκφράζουν την αγωνία τους που η νεολαία δεν επιλέγει, στο βαθμό που επιθυμεί ο αστισμός, τη λεγόμενη τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση.

Σημειώνουμε ότι διαχρονικά, όλα τα κόμματα που διαχειρίστηκαν τον ελληνικό καπιταλισμό, φτιασιδώνουν και ξανα-βαφτίζουν την τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση όχι γιατί αυτό επιτάσσει το επίπεδο ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού, αλλά γιατί στόχος είναι αυτή να αποτελέσει «συνειδητή επιλογή» μεγάλου τμήματος της νεολαίας, ειδικά της εργατικής τάξης. Τα παιδιά της πρέπει να παραιτηθούν από το όνειρο της πανεπιστημιακής μόρφωσης και να στραφούν σε μια φθηνή και κακορίζικη μισοειδίκευση-κατάρτιση, που θα δικαιολογεί την «ευελιξία» στην εργασία και θα τα καθιστά αναλώσιμο είδος για το κεφάλαιο. Και μάλιστα από πολύ νωρίς. Εξ ου και η καρμανιόλα των συνεχών εξετάσεων και αξιολογικών κρίσεων, ειδικά στο Γενικό Λύκειο, με στόχο να στραφεί η νεολαία της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων στην τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση, πριν ακόμη αποκτήσει ένα επίπεδο γενικής μόρφωσης και αποκτήσουν διαστάσεις τα όνειρά της για πανεπιστημιακή εκπαίδευση.

Τα χαρακτηριστικά αποσπάσματα από τα σχετικά δελτία Τύπου Κεραμέως και ΓΣΕΕ είναι πανομοιότυπα:

«Από λύση ανάγκη για λίγους, η επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση μπορεί να αποτελέσει συνειδητή επιλογή και εργαλείο απασχόλησης για πολλούς. Στόχος, οι συντονισμένες παρεμβάσεις στον τομέα της ΕΕΚ και της Δια Βίου Μάθησης να συνδεθούν άμεσα με την αύξηση της παραγωγικότητας και της οικονομικής μεγέθυνσης και την ταυτόχρονη μείωση του ποσοστού ανεργίας και κυρίως των νέων»: Νίκη Κεραμέως

«Η Συνομοσπονδία ... κατέθεσε τις αρχικές απόψεις της οι οποίες συνοψίζονται στα εξής: Στην αναγκαιότητα ποιοτικής και ποσοτικής αναβάθμισης και ενίσχυσης της αποτελεσματικότητας της επαγγελματικής εκπαίδευσης με στόχο τον σταδιακό μετασχηματισμό της σε μία εκ των βασικών επιλογών των μαθητών και των οικογενειών τους»: ΓΣΕΕ

Αξονες του νομοσχέδιου δεν έχουν ακόμη δοθεί στη δημοσιότητα, πλην, όμως γνωρίζουμε τα σχετικά από το πρόγραμμα της ΝΔ για την Παιδεία.

Πρόγραμμα ΝΔ

Επαγγελματική Εκπαίδευση-Κατάρτιση

- Η Επαγγελματική Εκπαίδευση να γίνει ***συνειδητή επιλογή***.

- ***Αμεση σύνδεση με την αγορά εργασίας με τη συμμετοχή των «κοινωνικών εταίρων» στο σχεδιασμό***.

- ***Αυτονομία*** *των ΕΠΑΛ και των ΙΕΚ* ***με ενεργό ρόλο των εκπροσώπων της τοπικής οικονομίας***.

- Πρότυπα ΕΠΑΛ, στα οποία λειτουργεί Συμβούλιο Σύνδεσης με την Παραγωγή και την Αγορά Εργασίας (ΣΣΠΑΕ). Σε αυτό συμμετέχουν εκτός από τη διοίκηση-εκπροσώπηση του σχολείου και ***ίσος αριθμός εκπροσώπων των «κοινωνικών εταίρων» της περιοχής***.

- Το ΣΣΠΑΕ ***εισηγείται τους επαγγελματικούς τομείς*** *που θα λειτουργήσουν στα ΕΠΑΛ,* ***τα ειδικά μαθήματα-προγράμματα-δραστηριότητες*** *πέραν του εγκεκριμένου κορμού. Οι εισηγήσεις έχουν* ***δεσμευτικό χαρακτήρα***.

- Εντός διετίας, όλα τα ΕΠΑΛ μιας Περιφερειακής Ενότητας συνθέτουν ένα συνεργαζόμενο δίκτυο, στο οποίο καθιερώνεται και λειτουργεί ΣΣΠΑΕ.

- Ολα τα ΕΠΑΛ εντός διετίας θα λειτουργούν όπως τα Πρότυπα, σε ό,τι αφορά την επιλογή των Τομέων, την πρακτική άσκηση και τα επιπλέον ειδικά μαθήματα.

- Επαγγελματικές ***Σχολές Μαθητείας για τους απόφοιτους του Γυμνασίου***.

- Σχολές Μαθητείας ***σε όλα τα ενδιαφερόμενα υπουργεία και στον ιδιωτικό τομέα***.

- Ανασυγκροτούνται τα ΙΕΚ. Δημιουργείται ***ζώνη επιχειρηματικότητας και καινοτομίας. Τοπικές επιχειρήσεις και εκπαιδευτική μονάδα συνδιαμορφώνουν τις δραστηριότητες. Εκπαιδευτές από την αγορά εργασίας. Μαθητεία για το ήμισυ τουλάχιστον του χρόνου φοίτησης***.

-Κεντρικό Συμβούλιο Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΚΣΕΕΚ) με ***συμμετοχή εκπροσώπων*** *Δημόσιας Διοίκησης,* ***κοινωνικών εταίρων*** *με κύριο αντικείμενο τη* ***διαρκή προσαρμογή*** *της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης στα επαγγέλματα του μέλλοντος.*

Από τα παραπάνω είναι σαφής η πρόθεση της κυβέρνησης να καταστήσει την τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση πεδίο δραστήριας και αποφασιστικής παρέμβασης των καπιταλιστικών επιχειρήσεων σε όλα τα επίπεδα. Οι καπιταλιστές, οι «κοινωνικοί εταίροι» (σε αυτούς συμπεριλαμβάνονται και τα τσιράκια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της ΓΣΕΕ) θα συνδιαμορφώνουν τα προγράμματα σπουδών και θα καθορίζουν τους τομείς και τις ειδικότητες σύμφωνα με τις απαιτήσεις της καπιταλιστικής αγοράς.

Επ' αυτού, χαρακτηριστική είναι η δήλωση Μητσοτάκη, στην ετήσια γενική συνέλευση του ΣΕΒ: *«Αλλά* ***η κατάρτιση πρέπει να γίνει με σωστούς όρους με τη συμμετοχή της ιδιωτικής οικονομίας, με τις επιχειρήσεις να μας υποδεικνύουν πού είναι οι ανάγκες τους, με την πιστοποίηση να είναι απλή και να παρέχεται εύκολα από πιστοποιημένους με τη σειρά τους φορείς***».

Ο φερετζές δε, της νέας «αναβάθμισης» της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης είναι τα λεγόμενα «Πρότυπα ΕΠΑΛ». Αυτά θα προσδώσουν άρωμα «αριστείας» στην επιχειρούμενη νέα «αναβάθμιση» της ΤΕΕ.

Δε γνωρίζουμε, βεβαίως, εάν σε αυτό το νομοσχέδιο θα συμπεριληφθεί και η επαίσχυντη, με έντονο ταξικό άρωμα, διάταξη για την καθιέρωση ανώτατου ηλικιακού ορίου για τη φοίτηση στα ΕΠΑΛ (τα 17 έτη), που αποσύρθηκε από το πολυνομοσχέδιο Κεραμέως μετά τις σφοδρές αντιδράσεις.

Η γενίκευση της Μαθητείας αποτελεί επίσης σημαντικό άξονα στο πρόγραμμα της ΝΔ. Καθιερώνεται μάλιστα και στους απόφοιτους Γυμνασίου(!), επεκτείνοντας ουσιαστικά την παιδική εργασία.

Για να υπάρξουν οι σχετικές συγκρίσεις, που αναδεικνύουν την ταύτιση απόψεων, παραθέτουμε στη συνέχεια τις «αρχικές απόψεις» της ΓΣΕΕ (όπως αναφέρονται στο δελτίο Τύπου).

Οι απόψεις της ΓΣΕΕ συνίστανται

- Στην αναγκαιότητα ποιοτικής και ποσοτικής αναβάθμισης και **ενίσχυσης της αποτελεσματικότητας της επαγγελματικής εκπαίδευσης με στόχο τον σταδιακό μετασχηματισμό της σε μία εκ των βασικών επιλογών των μαθητών και των οικογενειών τους**.

- Στην αναγκαιότητα **άμεσης διασύνδεσης της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης με την αγορά εργασίας και το παραγωγικό σύστημα**.

- Στην αναγκαιότητα ποιοτικής αναβάθμισης της Αρχικής και της Συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης, με στόχο την **παροχή σύγχρονων δεξιοτήτων και γνώσεων στην προοπτική μετασχηματισμού του παραγωγικού προτύπου**.

- Στην αναγκαιότητα ανάπτυξης ενός πλαισίου αναβάθμισης της ποιότητας στο σύνολο του πεδίου και των υποσυστημάτων του για την κοινωνική, παραγωγική και οικονομική ανάπτυξη.

Γιούλα Γκεσούλη

Οι εκπαιδευτικοί και πάλι στους δρόμους

Αμετακίνητη η Κεραμέως στην απόφασή της να εξαφανίσει από το ωρολόγιο πρόγραμμα του Γενικού Λυκείου τα μαθήματα των κοινωνικών επιστημών και καλλιτεχνικής παιδείας (περισσότερα στην Κόντρα, αρ. φύλ. 1053 «Συντηρητικό άρωμα, αυστηρός προσανατολισμός στην αγορά και μειώσεις εκπαιδευτικών»)

Αυτό συμπεραίνεται από τη συνάντηση που είχε η ΟΛΜΕ με την υπουργό Παιδείας, τη Δευτέρα 29 Ιουνίου.

Την αγανάκτηση και πίεση των εκπαιδευτικών η Κεραμέως προσπάθησε να αποφύγει τάζοντας την ανάθεση κάποιων ωρών διδασκαλίας σε κάποιους κλάδους των εκπαιδευτικών που πλήττονται βάναυσα στο πλαίσιο των «νέων πιλοτικών θεματικών δεξιοτήτων» στο Γυμνάσιο, ή μέσω της 2ης ανάθεσης στους ΠΕ78 (εκπαιδευτικοί Κοινωνικών Επιστημών) της Ιστορίας-κόντρα μάθημα στη Γ΄ ΓΕΛ. Με την ενέργειά της αυτή προσπάθησε επίσης να σπείρει «ζιζάνια» αντιπαλότητας μεταξύ των εκπαιδευτικών, στοχεύοντας στη διάσπαση και απονέκρωση του κινήματος που αναπτύσσεται με αφορμή και αυτές τις ρυθμίσεις, που αποστεώνουν πλήρως το σχολείο.

Πρόκληση αποτελεί και η δήλωσή της για την εξαφάνιση του Γραμμικού και Ελεύθερου Σχεδίου από το ωρολόγιο πρόγραμμα του Λυκείου (ως τώρα μαθήματα επιλογής), τα οποία εξετάζονται πανελλαδικά. Στο δελτίο Τύπου της ΟΛΜΕ αναφέρονται χαρακτηριστικά τα εξής: «Για όσα μαθήματα εξετάζονται πανελλαδικά και δεν διδάσκονται πουθενά -η ΟΛΜΕ ΜΙΛΗΣΕ ΓΙΑ ΟΛΑ τα μαθήματα- είπε (η Κεραμέως) ότι αυτό είναι παλιό ζήτημα και προτείνει, **αφού βρεθούν ειδικά κονδύλια, να παρέχονται ως ενισχυτική διδασκαλία**».

Επιδεικνύοντας αυταρχισμό, η υπουργός Παιδείας αρνούνταν να δεχτεί στη συνάντηση μαζί με την ΟΛΜΕ και εκπροσώπους ενώσεων και συλλόγων εκπαιδευτικών των ειδικοτήτων - κλάδων που πλήττονται άμεσα από τις αλλαγές στα ωρολόγια προγράμματα, για να υποχωρήσει τελικά, μετά από πολλές πιέσεις, ανακοινώνοντας νέα συνάντηση την Τετάρτη 1/7 με την ΟΛΜΕ και τους εκπροσώπους αυτών των ενώσεων-συλλόγων.

Οι δυσμενείς εξελίξεις έχουν ξεσηκώσει και πάλι τους εκπαιδευτικούς. Σε αυτές τις εξελίξεις συμπεριλαμβάνονται και οι ρυθμίσεις που ψηφίσθηκαν πρόσφατα με το πολυνομοσχέδιο Κεραμέως (αξιολόγηση, αύξηση αριθμού μαθητών ανά τμήμα, κ.λπ.). Ηδη πρωτοβάθμια σωματεία εκπαιδευτικών απαιτούν από τις συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες (ΟΛΜΕ, ΔΟΕ), που καθυστερούν σκόπιμα, προσφέροντας χέρι βοήθειας στην κυβέρνηση, να πάρουν άμεσα απόφαση για απεργία-αποχή από τις διαδικασίες αξιολόγησης που θα ξεκινήσουν με τη νέα σχολική χρονιά.

Αγανάκτηση και αναβρασμό προκαλεί επίσης ο νέος τρόπος διορισμών/προσλήψεων, γνωστός και ως προσοντολόγιο Γαβρόγλου. Η σπίθα άναψε και πάλι με αφορμή την ανακοίνωση των πινάκων των σχετικών προκηρύξεων του ΑΣΕΠ για την Ειδική και Γενική Αγωγή.

Την ατμόσφαιρα περιγράφει πολύ καθαρά η ανακοίνωση του Συντονιστικού Αναπληρωτών Αδιόριστων Εκπαιδευτικών:

Η Ανακοίνωση

Το Υπουργείο Παιδείας, συνεπές στην τακτική πολλών (αν όχι όλων) προηγούμενων πολιτικών ηγεσιών του ΥΠΑΙΘ, σήμερα ανακοίνωσε τον πρώτο από τους δύο πίνακες των νέων πινάκων στην γενική παιδεία. Το παζλ του προσοντολογίου, μετά τους πίνακες της ειδικής αγωγής, των ΕΕΠ-ΕΒΠ, φαίνεται να ολοκληρώνεται. **Οι αυταπάτες τέλειωσαν**. Η προσμονή για υποτιθέμενους διορισμούς αποδεικνύονται φρούδες ελπίδες.

Αναρωτιούνται πολλοί συνάδελφοι εύλογα και ο σπαραγμός γίνεται οργή που σε πνίγει: **ανατρέχεις στους πίνακες, βρίσκεις το όνομά σου ή ακόμη χειρότερα διαπιστώνεις ότι ήρθε και η δική μας σειρά να μπούμε σε νέους πίνακες «απορριπτέων», και αναλογίζεσαι: που πήγαν 5-10-15 χρόνια εργασίας, προσφοράς στο δημόσιο σχολείο, αγωνίας για το που θα βρεθείς την νέα σχολική χρονιά, πόσα θα υποχρεωθείς να αφήσεις πίσω σου πάλι;** Και όλα αυτά συνθλίβονται στο όνομα της αγοραίας αντίληψης ότι δεν χωράμε όλοι, δεν είμαστε όλοι «άξιοι» και «κατάλληλοι», τελικά προσπαθούν να μας πείσουν ότι ο αντίπαλος δεν βρίσκεται στην εκάστοτε πολιτική ηγεσία, την κυβέρνηση, το κεφάλαιο, την ΕΕ, τον ΟΟΣΑ όλους όσοι χρόνια τώρα προσπαθούν να μας πείσουν ότι η εργασία δεν είναι δικαίωμα, αλλά «ευκαιρία» αρκεί να πατήσεις πάνω από τον διπλανό σου!

Να γίνει η οργή μας ποτάμι και να τους πνίξει!

Δεν χωρούν πια αμφιβολίες για τις συνέπειες του προσοντολογίου! Ο μεγαλειώδης αγώνας μας ενάντια στον νόμο 4589/19 του Γαβρόγλου τον περσινό Γενάρη, οι γεμάτοι με χιλιάδες εργαζόμενους δρόμοι από άκρη σε άκρη όλης της χώρας, το μαχητικό και ανυποχώρητο αίτημα για ΜΟΡΦΩΣΗ-ΔΟΥΛΕΙΑ για όλο το λαό και απόσυρση του προσοντολογίου να γίνει ο εφιάλτης τους! Να ξαναπιάσουμε το νήμα, χωρίς ηττοπάθεια και απογοήτευση, χωρίς «ναι μεν, αλλά», χωρίς συντεχνιακές και άλλες πλαστές αντιπαραθέσεις! Να ξαναβρεθούμε στους δρόμους του αγώνα, στις γενικές συνελεύσεις των σωματείων μας, στις συνελεύσεις αγώνα, στις καταλήψεις, στις απεργίες, σε κάθε μικρή και μεγάλη μάχη του επόμενου διαστήματος!

Και να ξεκαθαρίσουμε προς πάσα κατεύθυνση, με τη ματιά μας πρώτα και κύρια στις πλειοψηφίες των δύο ομοσπονδιών, της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ: για όποιον τολμήσει να πάει πίσω από το αίτημα για κατάργηση ΤΩΡΑ του προσοντολογίου, για μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτ(ρι)ών αποκλειστικά με βάση το πτυχίο και όλη την προϋπηρεσία, να είναι σίγουροι ότι θα μας βρουν απέναντι! Δεν θα παζαρέψουμε ούτε έναν/μία από εμάς! Κανείς/καμιά δεν περισσεύει!

Δεν θα ανεχτούμε να σαρώσουν το δημόσιο σχολείο, να αλώσουν τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας, να μας υποτάξουν και να μας εξαφανίσουν!

Η κυβέρνηση εργάζεται ακούραστα,

ώστε να ισοπεδωθεί κάθε ίχνος εργασιακών, κοινωνικών, δημοκρατικών δικαιωμάτων. Η επόμενη μέρα αναδεικνύεται σε κόλαση για χιλιάδες οικογένειες που θα δουν το εισόδημά τους να μηδενίζεται, τις απολύσεις και την ανεργία να χτυπούν κόκκινο, τα δημόσια αγαθά να ξεπουλιούνται...

Κυβέρνηση και υπουργείο «δράττουν τη μέρα» (ή μήπως να πούμε καλύτερα λατινιστί «carpe diem», ώστε να είμαστε πιο συμβατοί στον αναχρονισμό και τον ακραίο νεοφιλελευθερισμό που προωθούν), με σημείο τομής την υγειονομική κρίση, για να προωθήσουν τα αντι-εκπαιδευτικά τους σχέδια, να ισοπεδώσουν ό,τι είχε μείνει όρθιο από την εκπαίδευση. Στα χνάρια των προκατόχων τους έχουν ψηφίσει και θα επιχειρήσουν να εφαρμόσουν σειρά αντιεκπαιδευτικών τομών, από την αξιολόγηση-αυτοαξιολόγηση, την αναμόρφωση των ΩΠ, τις απολύσεις χιλιάδων εκπαιδευτικών, τις διαθεσιμότητες που κρύβουν στο συρτάρι τους, το ρήγμα κάθε μορφωτικής ανάσας των μαθητών που βλέπουν το μέλλον και τη ζωή τους να συνθλίβεται σε ένα εξεταστικοκεντρικό αποστειρωμένο σχολείο-κάτεργο, που τιμωρεί την ορμή της εφηβείας τους βάζοντας το στίγμα στη διαγωγή τους, μέχρι το νομοσχέδιο-έκτρωμα που διαρρέει ότι θα ανακοινωθεί εν μέσω καύσωνα για την τεχνική εκπαίδευση και τα ΕΠΑΛ.

Στο πλάι των συναδέλφων μας που απολύονται με τις καταργήσεις ολόκληρων διδακτικών αντικειμένων και τις μειώσεις ωρών σύμφωνα με τα νέα ΩΠ, δίνουμε μαζικά το πρώτο «παρών»! Την Τετάρτη όλοι/όλες το μεσημέρι στην πλατεία Κοραή στήνουμε το κιόσκι του κέντρου αγώνα του πανελλαδικού συντονιστικού και πραγματοποιούμε νέα συνέλευση και την Πέμπτη να ακουστεί η φωνή μας στην πανελλαδική συγκέντρωση και πορεία στο κέντρο της Αθήνας!

· Την Τετάρτη στις 12:00 δίνουμε ραντεβού στην πλατεία Κοραή. Στήνουμε «περίπτερο» πραγματοποιώντας εξορμήσεις, με μοιράσματα κειμένων και δρώμενα ενημέρωσης της κοινωνίας για τις καταστροφικές αλλαγές στα Λύκεια, το οποίο θα αποτελέσει το κέντρο αγώνα των δράσεων του επόμενου διαστήματος.

. Την Πέμπτη το απόγευμα στις 19.30 καλούμε σε συγκέντρωση στα προπύλαια και πορεία προς τη βουλή

- ΝΑ ΤΟΛΜΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΜΟΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΗ ΣΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΟ ΑΓΩΝΑ!

- ΜΑΖΙΚΟΙ ΜΟΝΙΜΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ/ ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤ(ΡΙ)ΩΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΠΤΥΧΙΟ ΚΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΠΡΟΫΠΗΡΕΣΙΑ

- ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ! ΚΑΜΙΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ!

- ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ, ΤΗΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ, ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ!

Καθηγητές-φεουδάρχες με μαστίγιο!

Αν είχαμε καταγγελία κάποιας αριστερής φοιτητικής παράταξης, τα γνωστά παπαγαλάκια θα έγραφαν και θα μιλούσαν για «συκοφαντία», για «τεμπέληδες φοιτητές που θέλουν τη βολή τους» και άλλα τέτοια, συκοφαντικά για τους φοιτητές. Ομως, στο Διαδίκτυο έχει δημοσιευτεί ηχητικό ντοκουμέντο και έχει προκαλέσει σάλο, καθώς καθηγητής του ΕΜΠ εμφανίζεται ως φεουδάρχης του αμερικάνικου νότου που με το καμουτσίκι στο χέρι «μαθαίνει» τους μαύρους δούλους του τι θα πει «σεβασμός στον αφέντη».

Το επεισόδιο έγινε στις 30 Ιούνη, κατά την εξέταση του μαθήματος της Ενεργειακής Οικονομίας στη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών του ΕΜΠ. Πρωταγωνιστεί ο καθηγητής Παντελής Κάπρος, ο οποίος -εκτός από καθηγητής στο ΕΜΠ- είναι και εξέχων μέλος της αστικής κοινωνίας. Επί Σημίτη διορίστηκε αρχικά μέλος του ΔΣ της ΔΕΗ και στη συνέχεια πρώτος πρόεδρος της ΡΑΕ, πόστο από τον οποίο τον ξήλωσε ο Σιούφας, όταν «στα πράγματα» ήρθε η ΝΔ.

Η εξέταση γίνεται διαδικτυακά, μέσω MS Teams και ο κ. Κάπρος μπαίνει με 15 λεπτά καθυστέρηση στο κανάλι (ένας «αφέντης», έστω και «εκσυγχρονιστής», πρέπει πάντα να αργεί). Αμέσως, ζητά επιτακτικά να ανοίγει κάθε εξεταζόμενος φοιτητής την κάμερά του, μόλις ακούει το όνομά του, και να δείχνει το πάσο του για ταυτοποίηση. Οταν ένας φοιτητής είπε ότι έχει πρόβλημα με την κάμερά του και ζήτησε να βρεθεί εναλλακτικός τρόπος ταυτοποίησης, η απάντηση ήταν ακόμα πιο επιτακτική: «Δεν μπορείς να ταυτοποιηθείς, δεν μπορεί να δώσεις το μάθημα, πρέπει να βγεις από την εξέταση, επόμενος...»!

Η εξέταση φτάνει στο τέλος, οι φοιτητές αντιμετωπίζουν το πάγιο πρόβλημα της υποβολής των απαντήσεών τους και ο καθηγητής-αφέντης δίνει τη λύση: Οποιος πρόλαβε πρόλαβε... τέλος! Φοιτητής ακούγεται να προσπαθεί να στείλει τις απαντήσεις, αλλά τον σκεπάζει η τσιριχτή φωνή του καθηγητή-αφέντη: «Τελείωσε, τελείωσε είπαμε το διαγώνισμα, σταματήστε. Κλείνω τη σύνδεση...»! «Ηρεμία, ηρεμία», ακούγεται να λέει ο φοιτητής, που προσπαθεί να στείλει τις απαντήσεις του.

Και τότε, ποιος είδε τον Κάπρο και δε φοβήθηκε: «Ασε την ηρεμία, σε παρακαλώ και μη μιλάτε. Κάνεις τον έξυπνο... άντε μπράβο». «Μια απορία σας έκανα», λέει ήρεμα, σχεδόν με παράπονο, ο φοιτητής. Ο καθηγητής-αφέντης, όμως, είναι έξαλλος: «Ακου ηρεμία, θ' απαντήσεις. Να σέβεσαι τον καθηγητή σου. Α να χαθείς από κει...». Παρεμβαίνει άλλος φοιτητής: «Με συγχωρείτε, αλλά τι τρόπος είν' αυτός;». Εισπράττει κι αυτός την... καμτσικιά του: «Ο τρόπος μου αυτός είναι. Να μη μιλάς... Κλείνει η εξέταση. Οποιος πρόλαβε»!

Ολα αυτά μπορείτε να τα ακούσετε στο https://www.youtube.com/watch?v=EqTxzet2KdA, απ' όπου τα πήραμε κι εμείς. Σε λιγότερο από μια μέρα, η συγκεκριμένη ανάρτηση είχε σχεδόν 12.000 θεάσεις!

ΥΓ1. Στις 23 Μάη του 2011, σε μια άκρως «εκσυγχρονιστική» συνέντευξή του στο energia.gr (https://www.energia.gr/article/46817/kath-pantelhs-kapros-oles-oi-kyvernhseis-antimetopisan-thn-deh-san-meso-askhshs-epirrohs), ο κ. Κάπρος έλεγε μεταξύ άλλων: «*Το Μνημόνιο δεν έκανε τίποτε άλλο από το να επιβάλει κάτι που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν κατάφερνε να επιβάλει τόσα χρόνια. Οι θεσμοί της Ε.Ε. είναι ασθενείς. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τους λιγνίτες εκκρεμεί εδώ και 7 ή 8 χρόνια. Η Κομισιόν δεν είχε τις δυνάμεις να επιβάλει στα κράτη-μέλη μια σειρά από πράγματα. Ερχεται τώρα το Μνημόνιο και μας επιβάλει πράγματα που έπρεπε να είχαμε κάνει μόνοι μας, προ πολλού*». Δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται κάποιο σχόλιο...

ΥΓ2. Οι τηλε-εξετάσεις έχουν δημιουργήσει πολλά προβλήματα. Και δίνουν ευκαιρία να βγάλουν το φεουδαρχικό τους απωθημένο αρκετοί. Ανάλογα φαινόμενα καταγγέλθηκαν και στο ΕΚΠΑ. Η Σύγκλητος τα ξεπέρασε με μια παράγραφο: «Είναι σημαντικό οι Σχολές, τα Τμήματα και οι διδάσκοντες να μην παρεκκλίνουν από τις αποφάσεις της Συγκλήτου σχετικά με τον τρόπο εξέτασης των μαθημάτων του εαρινού εξαμήνου του τρέχοντος ακαδημαϊκού έτους».

Χιλιάδες προνήπια έξω από τα Νηπιαγωγεία στο Δήμο Αθήνας

Το δίχρονο υποχρεωτικό Νηπιαγωγείο έμεινε νεκρή εξαγγελία σε πολλούς Δήμους, με ευθύνες της κυβέρνησης και των Δημάρχων.

Οι ευθύνες βαραίνουν εξίσου και την κυβέρνηση των συριζαίων, με την «κολοβή» ρύθμιση που εισήγαγε, αποτέλεσμα της οποίας είναι η κατάσταση που δημιουργείται τώρα με χιλιάδες προνήπια να μένουν έξω από το δημόσιο Νηπιαγωγείο. Τη ρύθμιση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ χαρακτηρίζαμε «κολοβή», πρώτον γιατί η υποχρεωτικότητα της φοίτησης στο Νηπιαγωγείο για τα προνήπια δεν εφαρμόζεται άμεσα, αλλά κατά Δήμους και μάλιστα σε βάθος τριετίας, δεύτερον γιατί αναγορεύει τους Δήμους σε συνδιαμορφωτές της εκπαιδευτικής πολιτικής, ανοίγοντας επικίνδυνους δρόμους για το μέλλον του Νηπιαγωγείου και γενικά της εκπαίδευσης, δεδομένων και των νόμων της αποκέντρωσης, και τρίτον γιατί το χρονικό όριο της τριετίας είναι πολύς χρόνος, μέσα στον οποίο μπορούν να συμβούν πολλά.

Δεδομένης, μάλιστα, της σαμποταριστικής τακτικής των Δήμων και του βρόμικου ρόλου της ΚΕΔΕ στο συγκεκριμένο ζήτημα, που αναζητούν «πελάτες» για τις δομές τους (οι δήμοι υλοποιούν το πρόγραμμα φιλοξενίας παιδιών μέσω ΕΣΠΑ «Εναρμόνιση της Οικογενειακής και Επαγγελματικής Ζωής» στους παιδικούς σταθμούς, αποκομίζοντας ευρωπαϊκό παραδάκι, χώρια τα «τροφεία» που πληρώνουν οι γονείς), καταλήγαμε στη διαπίστωση ότι ο δρόμος για την εφαρμογή της καθολικότητας στη διετή υποχρεωτική φοίτηση στο Νηπιαγωγείο δεν είναι μόνο ανηφορικός και δύσβατος, αλλά γίνεται και απροσπέλαστος.

Τις διαπιστώσεις αυτές, δυστυχώς, επιβεβαιώνουν και όσα συμβαίνουν στο Δήμο Αθήνας, το μεγαλύτερο της χώρας.

Τα αποκαλύπτει η ανακοίνωση της παράταξης Αντικαπιταλιστική Αναστροπή στην Αθήνα.

	1η δημ.κοιν.	2η δημ.κοιν.	3η δημ.κοιν.	4η δημ.κοιν.	5η δημ.κοιν.	6η δημ.κοιν.	7η δημ.κοιν.	σύνολο
Συνολικές Εγγραφές 2020/προνήπια 2020	647-252	912-423	508-243	1151-544	1205-550	1168-531	957-432	**6.548-2.732**
Συνολικά Φοιτούντες 2019	404	698	367	771	885	833	765	**4.723**
Αύξηση των φοιτούντων για το 2020-21	243	214	141	380	320	335	192	**1.825**

Παραθέτουμε χαρακτηριστικά αποσπάσματα αυτής της ανακοίνωσης-καταγγελίας:

«Σε απόγνωση και αδιέξοδο έχει οδηγήσει η δημοτική αρχή Μπακογιάννη χιλιάδες οικογένειες στον δήμο της Αθήνας. Περισσότερα από 2.700 προνήπια γεννημένα το 2016, αναζητούν θέση στα δημόσια νηπιαγωγεία του δήμου αλλά κανείς δεν γνωρίζει αν και πόσα θα τη βρουν. Το σίγουρο είναι ότι περισσότερα από 1.500 παιδιά αδυνατούν να καλυφθούν από τις υπάρχουσες αίθουσες. Η υποχρεωτική δίχρονη προσχολική αγωγή κι εκπαίδευση συνεχίζει να είναι μετέωρη. Ανά δημοτική κοινότητα αναζητούνται θέσεις για (δείτε τον πίνακα):

Ακαρπα τα χατίρια της υπουργού Κεραμέως και της κυβέρνησης στη δημαρχία Μπακογιάννη με την αύξηση μαθητών ανά τμήμα

Η υπουργός παιδείας και η κυβέρνηση της ΝΔ αύξησε τον αριθμό των παιδιών ανά τμήμα στα νηπιαγωγεία σε 25 από 22 για να μειώσει τον αναγκαίο αριθμό αιθουσών, τα λειτουργικά έξοδα και τις προσλήψεις νηπιαγωγών. Η εξέλιξη αυτή επιδεινώνει πολύ τις εκπαιδευτικές συνθήκες, πλήττει τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών και τα εργασιακά των εκπαιδευτικών. Ειδικά για τον δήμο της Αθήνας αυτή η εξέλιξη είναι χατίρι στη δημαρχία Μπακογιάννη γιατί μειώνει εξαιρετικά τον αναγκαίο αριθμό αιθουσών που απαιτούνται για την εφαρμογή της δίχρονης. Ούτε με αυτόν τον τρόπο όμως, δεν φαίνεται να τα καταφέρνει η δημαρχία! Οπότε, το μόνο που θα μείνει αν δεν ανατραπεί αυτή η εξέλιξη είναι να αναστείλουν τη δίχρονη αλλά να μείνει το στρίμωγμα των νηπίων και προνηπίων σε πληθωρικά τμήματα και μάλιστα σε ένα δήμο με τεράστια κτηριακά προβλήματα. Αρκεί να σημειώσουμε ότι δεκάδες νηπιαγωγεία στεγάζονται μέσα σε δημοτικά, με πολύ μικρές αίθουσες, χωρίς τους κατάλληλους αύλειους χώρους (μόνο παραδειγματικά τα 1ο, 22ο, 64ο, 105ο, 31ο, 32ο, 140ο, 83ο, 54ο, 55ο, 35ο, 106ο κ.λπ.) σε ενοικιαζόμενα 83ο, 36ο, 39ο, 125ο κ.λπ. ακόμα και σε ορόφους χωρίς αυλές όπως το 65ο, 92ο, 39ο 125ο κ.λπ. Είναι ντροπή η αύξηση των μαθητών στα τμήματα σε μια πόλη με τόσα κτηριακά προβλήματα και ο δήμος αντί να πρωτοστατήσει στον αγώνα ενάντια στη χειροτέρευση των μορφωτικών προϋποθέσεων για τα παιδιά των κατοίκων τους, ετοιμάζεται να τα στοιβάξει ως σακιά...

Η αναστολή της δίχρονης, μπαναμάς στους σχολάρχες δια μέσου των κουπονιών;

Και ενώ η δημαρχία Μπακογιάννη και η κυβέρνηση οδηγούν τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή κι εκπαίδευση στα βράχια, την ίδια ώρα επεξεργάζονται σχέδια ενίσχυσης των σχολαρχών και των ιδιωτικών παιδικών. Κουπόνι το ονομάζουν και επεξεργάζονται σχέδιο να δοθεί στις οικογένειες που θα μείνουν άστεγες για να το ανταλλάξουν με «εκπαιδευτικές υπηρεσίες ή υπηρεσίες φροντίδας», όπως κυνικά τις ονοματίζει η κυβέρνηση. Δηλαδή, αντί να δοθούν τα χρήματα για να κτιστούν και να νοικιαστούν κτήρια και να μείνουν στη δημόσια εκπαίδευση, δίνονται μπαναμάς στα ιδιωτικά συμφέροντα.

Παιχνίδια με τις λέξεις, πιλοτική εφαρμογή αντί για αναστολή

Η δημαρχία Μπακογιάννη και όλοι οι εμπλεκόμενοι αντιδήμαρχοι ψάχνουν τρόπο να μετονομάσουν την αναστολή της δίχρονης υποχρεωτικής σε πιλοτική εφαρμογή για να κοροϊδέψουν την κοινωνία, χωρίς να φοβούνται τις αποκαλύψεις από τα συστημικά ΜΜΕ, παραποιώντας τις λέξεις και τα γεγονότα. Αλλά, δεν υπάρχει πιλοτική εφαρμογή σε έναν δήμο, η εκπαίδευση των παιδιών δεν είναι το παιχνιδάκι του μεγάλου περίπατου για να παίζουν επικοινωνιακά παιχνίδια!

Μεγάλες οι ευθύνες και της δημαρχίας Καμίνη και της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ

Δίπλα στις ευθύνες της δημαρχίας Μπακογιάννη και της κυβέρνησης της ΝΔ υπάρχουν οι ευθύνες της δημαρχίας Καμίνη και της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ που δεν κούνησαν το δαχτυλάκι τους επί δύο χρόνια ώστε να προετοιμαστούν οι υποδομές της πόλης για να εφαρμοστεί η υποχρεωτική δίχρονη. Ειδικά η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, όχι απλώς δεν έκανε τίποτα αλλά αντίθετα περηφανευόταν και γιατί θα έκανε τη δίχρονη χωρίς επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού. Τα αποτελέσματα είναι πια φανερά. Αναστολή της δίχρονης, χιλιάδες παιδιά έξω από τη δημόσια εκπαίδευση, στοίβαγμα των υπόλοιπων παιδιών!

Στις πιο λαϊκές, εργατικές γειτονιές το μεγαλύτερο πρόβλημα

Σε όλες τις δημοτικές κοινότητες εμφανίζονται μεγάλα προβλήματα αλλά ειδικά στην 1η, 4η, 5η, 6η δημοτική κοινότητα το θέμα είναι ιδιαίτερα οξύ! Στις γειτονιές της πίσω αυλής, τις γειτονιές όπου ο δήμος έτσι κι αλλιώς τις αγνοεί σε όλα, εκεί τα παιδιά που δεν θα βρουν θέση στο δημόσιο νηπιαγωγείο είναι πολύ περισσότερα για μια ακόμα φορά...».

«Απλός πολίτης»...

Ρώτησαν τον Πέτσα στο μπρίφινγκ των πολιτικών συντακτών για το νέο ξέσπασμα Γεωργιάδη, που δήλωσε ότι η Τουλουπάκη πρέπει να μπει φυλακή, και απάντησε ότι «δεν μίλησε ως υπουργός της κυβέρνησης αλλά ως απλός πολίτης που εξέφρασε μια προσωπική αγανάκτηση»!

Σκέφτεστε να είχε γίνει αυτό επί ΣΥΡΙΖΑ; Οι δεξιοί θα είχαν σκαρφαλώσει στα κάγκελα και θα απαιτούσαν από τον Τσίπρα να διώξει τον υπουργό του. Το έκαναν πολλές φορές με τον Πολάκη που καταφερόταν κατά δικαστικών (χωρίς να τους κατονομάζει), επειδή -όπως έλεγε- δεν εκκαθάριζαν φακέλους με υποθέσεις διαφθοράς που τους έστελνε ως αναπληρωτής υπουργός Υγείας.

Ενας υπουργός δεν μιλά ποτέ ως απλός πολίτης. Η υπουργική ιδιότητα του προσφέρει άλλες δυνατότητες και όταν αναφέρεται σε δικαστικές διαδικασίες θεωρείται πάντοτε παρέμβαση. Αμα έχει ανοιχτές υποθέσεις με το δικαστικό μηχανισμό, είτε ως κατήγορος είτε ως κατηγορούμενος, παραιτείται από υπουργός και αντιμετωπίζει τα «θέματά του» ως απλός πολίτης. Αυτή είναι η αλφαβήτα του θεσμικού καθωσπρεπισμού στις αστικές κοινοβουλευτικές δημοκρατίες. Στην Ελλάδα, όμως, αυτός ο θεσμικός καθωσπρεπισμός, που είναι απαραίτητος για να φαίνεται ότι τάχα υφίσταται και λειτουργεί η περιβόητη διάκριση των εξουσιών, έχει πεταχτεί εδώ και χρόνια στα σκουπίδια. Το πολύ που μπορεί να κάνουν οι πρωθυπουργοί είναι να βάλουν τους υπουργούς τους να κάνουν κάποιες διορθωτικές δηλώσεις. Δεν τους διώχνουν, γιατί αυτό μπορεί να θεωρηθεί πολιτική τους ήττα.

Επί της ουσίας εκβιασμός

Στην περίπτωση του τηλεπλασιέ-υπουργού Γεωργιάδη ο Μητσοτάκης είχε πολλές αφορμές για να του δείξει την πόρτα. Ξημεροβραδιάζεται σε κανάλια και ραδιόφωνα και μιλά επί παντός του επιστητού, καπελώνοντας άλλους υπουργούς που έχουν την αρμοδιότητα. Ενίοτε καπελώνει και τον ίδιο τον πρωθυπουργό, αναφερόμενος σε θέματα όπως οι διεθνείς σχέσεις της χώρας. Δε δίστασε, εν μέσω πανδημίας, να βγει και να διαφημίσει «τηλεμαθήματα» που πουλούσε το προσωπικό του μαγαζί. Εχει εξαγγείλει καμιά εικοσαριά φορές τις μπουλντόζες που μπαίνουν στο Ελληνικό και γελάει μαζί του το σύμπαν. Η δήλωση για την Τουλουπάκη, με την οποία έχει ανοιχτούς λογαριασμούς, ήταν απλά το κερασάκι στην τούρτα.

Ομως, ο Γεωργιάδης είναι το γκεσέμι του σαμαρισμού στην κοινοβουλευτική ομάδα της ΝΔ και στην κυβέρνηση του Κούλη. Και δε διστάζει να το διακηρύξει, ψάλλοντας με κάθε ευκαιρία ύμνους στον Σαμαρά. Για παράδειγμα, την περασμένη βδομάδα, κατά τη συζήτηση επίκαιρης επερώτησης 53 βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, με το που ακούστηκε το όνομα Σαμαράς, έπιασε το ψαλτήρι: *«Το αν έχει πολιτικό θάρρος ή όχι ο Σαμαράς δεν θα το κρίνετε εσείς, κύριε Παππά. Το έχει κρίνει η πολιτική του διαδρομή όλο αυτό το διάστημα που ο ελληνικός λαός τον τίμησε με όλα τα αξιώματα. Ξέρετε τι άλλο τον έχει κρίνει; Η φράση που θα σας πάει μέχρι τέλους, όπως και σας πάει».*

Ολο αυτό ακούστηκε περισσότερο ως απειλή για τον Μητσοτάκη, παρά για τους συριζαίους. Ως απειλή για την ύπαρξη ενός πυρήνα με αρχηγό τον Σαμαρά, που θέλει να κρατήσει ψηλά τη σκανδαλολογία, παρά τις προειδοποιήσεις της Ντόρας Μπακογιάννη για μη ποδοσφαιροποίηση της πολιτικής, για μη επιδίωξη νίκης επί του ΣΥΡΙΖΑ με συνεχή επεισόδια σκανδαλολογίας.

Τα έχει χαμένα

Ο Παππάς τα έχει εντελώς χαμένα και κυριολεκτικά δεν ξέρει τι λέει. Δείτε τι έπαθε μέσα σε ελάχιστα λεπτά της ώρας, στις 23 Απρίλη στη Βουλή. Πρώτα παραδέχτηκε εμμέσως πλην σαφώς ότι ζήτησε από τον Μιωνή να ζητήσει από τον Παπασταύρου να «δώσει» τη Μαρέβα: «*Εμείς είμαστε το παρακράτος, ο Μιωνής με κατέγραφε. Εμείς είμαστε το παρακράτος. Αλήθεια τώρα! Μιλάμε σοβαρά; Τι λέει ο καψερός εκεί; Οτι ο Παπασταύρου -λέει- είναι κολλητός με τη σύζυγο του πρωθυπουργού και δεν θα έλεγε ποτέ κακή κουβέντα γι' αυτήν (...) Και με κατέγραφε και έρχεται και τα λέει αυτά και πατάει τα κορδόνια του βεβαίως και μαζί μ' αυτόν κι εσείς πατάτε τα κορδόνια σας, διότι ακριβώς αποδεικνύετε ότι κάτι ήξερε κι αυτός, κάτι ήξερε και ο κολλητός του, ο οποίος είναι αδελφικός φίλος της συζύγου του κ. Μητσοτάκη, αλλά δεν υπάρχει περίπτωση ποτέ να μιλήσουν*».

Το πιάνει ο τηλεπλασιέ Μπουμπούκος και του την πέφτει με τον Παππά να τον διακόπτει αυτοδιαψευδόμενος:

Γεωργιάδης: Κύριε Παππά, πρώτον: Εγώ αν ήμουν στη θέση σας και είχα ζητήσει από κάποιον να καταθέσει κατά της συζύγου κάποιου πολιτικού μου αντιπάλου...

Παππάς: Τι είναι αυτά που λες;

Γεωργιάδης: Αυτά λέει το ηχητικό, αυτά ακούνε τα αυτιά μου ότι λέτε, αυτά ακούνε τα αυτιά μας ότι λέτε, «πες κάτι για τη Μαρέβα».

Παππάς: Αυτός ανέφερε τη Μαρέβα συνέχεια!

Από το ηχητικό φαίνεται καθαρά ότι ο Μιωνής δεν ανέφερε ποτέ τη Μαρέβα. Ο Παππάς του ζήτησε να τη «δώσει» ο Παπασταύρου και ο Μιωνής του έθεσε ζήτημα ηθικής τάξης: «Οπως εσύ δεν υπάρχει περίπτωση να πεις κάτι για τον Αλέξη, έτσι και ο Παπασταύρου δεν πρόκειται να πει τίποτα για τη Μαρέβα, γιατί αυτή του στάθηκε πολύ μετά το θάνατο της συζύγου του».

Εγκληματική αδιαφορία, μετά το κρούσμα οδηγού που φόρτωνε καύσιμα από τα ΕΛΠΕ και τα μετέφερε στη Βόρεια Ελλάδα

Την Παρασκευή 26 Ιούνη, δημοσιεύτηκε πρώτα σε θεσσαλονικιώτικες και μετά και σε αθηναϊκές ειδησεογραφικές ιστοσελίδες ότι σε νοσοκομεία αναφοράς της Θεσσαλονίκης νοσηλεύονται διασωληνωμένοι 53χρονος άνδρας από την Πέλλα (στο ΑΧΕΠΑ) και η 83χρονη μητέρα του (στο «Παπανικολάου»). Και οι δύο επλήγησαν από τον κοροναϊό. Οι πληροφορίες ανέφεραν ότι ο ιός μεταφέρθηκε στη μητέρα από το γιο. Είναι σωστές, δεδομένου ότι η μητέρα εμφάνισε τα συμπτώματα μερικές μέρες μετά το γιο. Οι πληροφορίες έλεγαν επίσης ότι έχουν νοσήσει (χωρίς να βρίσκονται σε κρίσιμη κατάσταση) και οι δύο γιοι του 53χρονου.

Πρόκειται για την υπόθεση του 53χρονου οδηγού βυτιοφόρου, στην οποία αναφερθήκαμε για πρώτη φορά την Τρίτη 23 Ιούνη. Αναφέραμε τότε, ότι στο ΑΧΕΠΑ νοσηλεύεται και ο 27χρονος γιος του. Πλέον έχει νοσήσει και ο δεύτερος γιος και η ηλικιωμένη μητέρα του οδηγού, η οποία αρχικά νοσηλεύτηκε στο νοσοκομείο της Εδεσσας, για να μεταφερθεί στη συνέχεια –επειδή η κατάστασή της χειροτέρεψε- στη Θεσσαλονίκη.

Η ειδησεογραφία της Παρασκευής αντιμετώπισε τα γεγονότα έξω από το ευρύτερο πλαίσιό τους. Είδηση υπήρξε μόνο επειδή νόσησαν τέσσερα μέλη της ίδιας οικογένειας, εκ των οποίων τα δύο σοβαρά (διασωληνώθηκαν). Το γεγονός ότι ο 53χρονος είναι οδηγός βυτιοφόρου, που εργαζόταν σε εταιρία διανομής και φόρτωνε καθημερινά καύσιμα από το διϋλιστήριο των ΕΛΠΕ στη Θεσσαλονίκη, τα οποία παρέδιδε σε πρατήρια σε διάφορες βορειοελλαδικές πόλεις και, επομένως, είχε έρθει σε επαφή με πολύ κόσμο, μέσα κι έξω από το διϋλιστήριο, **δεν αναφέρθηκε καν**.

Αυτό το γεγονός έπρεπε να χτυπήσει το καμπανάκι του κινδύνου. Ο ΕΟΔΥ, όμως, «αγρόν αγοράζει». Βλέπετε, δεν πρέπει να διαταραχτεί η «κανονικότητα» της λειτουργίας μιας μεγάλης καπιταλιστικής επιχείρησης όπως τα ΕΛΠΕ, με την επιβολή μέτρων καραντίνας, ώστε να ιχνηλατηθούν όλες οι επαφές του 53χρονου οδηγού και να γίνουν όλοι οι απαραίτητοι μοριακοί έλεγχοι, εντός και εκτός διϋλιστήριου.

Το ζήτημα αυτό το αναδείξαμε από την πρώτη στιγμή. Το δημοσίευμά μας επιβεβαιώθηκε από ανακοίνωση των ΕΛΠΕ, την οποία δημοσιεύσαμε και σχολιάσαμε. Γράφαμε σ' αυτόν το σχολιασμό μας:

Τα ΕΛΠΕ, έχοντας προφανώς διαπιστώσει ότι το γεγονός που εμείς διερευνούσαμε ήταν πραγματικό, ισχυρίζονται ότι προχώρησαν «άμεσα σε όλες τις προβλεπόμενες και αναγκαίες ενέργειες». Θα περιμέναμε να μας πουν ποιες είναι αυτές οι ενέργειες, όμως η πρώτη απαραίτητη ενέργεια που θα έπρεπε να κάνουν είναι η ***άμεση επικοινωνία με τον ΕΟΔΥ και η απαίτηση να χειριστεί αυτός την κατάσταση****. Γιατί πλέον δεν έχουμε μια μεγάλη επιχείρηση βιομηχανικής παραγωγής και εμπορίας πετρελαιοειδών, η οποία λειτουργεί αδιαλείπτως και οφείλει να πάρει μέτρα προστασίας των άμεσα και έμμεσα εργαζόμενων και όσων επισκέπτονται τις εγκαταστάσεις της, αλλά έχουμε μια νέα κατάσταση: έχουμε κρούσμα COVID-19 σε εργαζόμενο, ο οποίος –στο πλαίσιο της εργασίας του- έρχεται σε επαφή με πολύ κόσμο εντός και εκτός εγκαταστάσεων ΕΛΠΕ. Το ελάχιστο που έπρεπε να γίνει είναι ο γενικός διαγνωστικός έλεγχος (με μοριακό τεστ) όλων των σχετιζόμενων ανθρώπων και η προληπτική καραντίνα. Η θερμομέτρηση δεν έχει καμιά προληπτική αξία στη φάση της επώασης της νόσου ή για τους ασυμπτωματικούς. Και οι μάσκες και τα γάντια ξέρουμε πώς χρησιμοποιούνται (στην ίδια χώρα ζούμε όλοι).* ***Μόνο ο μαζικός μοριακός έλεγχος και η καραντίνα θα συνιστούσαν αποτελεσματικά μέτρα προστασίας έναντι μιας ενδεχόμενης εστίας μετάδοσης του ιού****. Αυτά ήθελαν να αποφύγουν τα ΕΛΠΕ, γι' αυτό και όταν ενημερώθηκαν από εμάς για το περιστατικό και διαπίστωσαν ότι είναι αλήθεια, δεν απευθύνθηκαν επιτακτικά στον ΕΟΔΥ, ζητώντας την άμεση παρέμβασή του στις εγκαταστάσεις τους, στους εργαζόμενους και στους πελάτες. Βολεύτηκαν μια χαρά με τη σκόπιμη αδιαφορία του ΕΟΔΥ. Είναι αυτό που λέμε «το ένα χέρι νίβει τ' άλλο». Περιττεύει να σημειώσουμε πως έτσι και το απαιτούσαν τα ΕΛΠΕ, ο Αρκουμανέας και οι δικοί του θα έσπευδαν τρέχοντας. Πέραν της υψηλής κρατικής συμμετοχής στο μετοχικό κεφάλαιο των ΕΛΠΕ, μετράει και το ειδικό βάρος του συγκεκριμένου καπιταλιστικού ομίλου.*

Η συνέχεια επιβεβαιώνει αυτή μας την εκτίμηση. Τα ΕΛΠΕ, ενώ στην αρχή εξέταζαν το ενδεχόμενο να απευθυνθούν σε ιδιωτική εταιρία για να πραγματοποιήσουν κάποια τεστ (ακολουθώντας το παράδειγμα της Cosco), φοβούμενα καταγγελία για μεθόδευση συγκάλυψης, **έστειλαν έξι (!) εργαζόμενους να δώσουν δείγμα για τεστ** στο ΑΧΕΠΑ. Για να γίνουν δεκτοί στο ΑΧΕΠΑ, σημαίνει ότι υπήρξε εντολή του ΕΟΔΥ. Επομένως, **ο ΕΟΔΥ, αντί να σπεύσει στις εγκαταστάσεις των ΕΛΠΕ και να κάνει τα προβλεπόμενα (καραντίνα και μαζικά τεστ), άφησε τη διαχείριση στα ίδια τα ΕΛΠΕ. Διαχείριση... ήσυχη (απ' όλες τις απόψεις)**.

Κάπως έτσι η είδηση διοχετεύθηκε ως η «παράξενη» νόσηση τεσσάρων ατόμων της ίδιας οικογένειας και όχι ως κίνδυνος ύπαρξης μιας ακτινωτής εστίας μετάδοσης, λόγω των μεταφορών που έκανε ο ασθενής οδηγός, από τα ΕΛΠΕ σε διάφορες πόλεις της Βόρειας Ελλάδας.

Το γεγονός ότι νόσησαν τέσσερα άτομα στην οικογένεια του 53χρονου οδηγού δείχνει ότι υπήρξε βαρύ ιικό φορτίο. Ο,τι ισχύει για την οικογένειά του ισχύει και για όλο τον υπόλοιπο κόσμο με τον οποίο ο άνθρωπος ήρθε σε επαφή: συναδέλφους του και άλλους εργαζόμενους στο διϋλιστήριο, πελάτες της εταιρίας του σε διάφορες πόλεις, στους οποίους παρέδιδε καύσιμα, κοινωνικές συναναστροφές του. Αν εφαρμοζόταν πρωτόκολλο «επιθετικής ιχνηλάτησης» των επαφών επιβεβαιωμένου βαριού κρούσματος, όλοι αυτοί οι άνθρωποι θα έπρεπε να έχουν ήδη ελεγχθεί και να επανελεγχθεί. Δεν έγινε τίποτα, όμως, επειδή το περιστατικό συνδέεται με μια μεγάλη καπιταλιστική επιχείρηση, η «κανονικότητα» της οποίας δεν έπρεπε να διαταραχθεί.

ΥΓ. Από το διϋλιστήριο των ΕΛΠΕ προμηθεύεται καύσιμα (με βυτιοφόρα) και η Βόρεια Μακεδονία, χώρα η οποία από τις αρχές Ιούνη πλήττεται από μια τρομακτική έξαρση της CoviD-19. Ολοι οι δείκτες στη χώρα έχουν επιβαρυνθεί δραματικά: κρούσματα, θάνατοι, νοσηλευόμενοι, σοβαρά περιστατικά. Μόνο στις 27 Ιούνη, η γειτονική χώρα, με πληθυσμό μόλις δύο εκατομμυρίων, ανακοίνωσε 148 νέα κρούσματα και 9 θανάτους! Από τις 10 μέχρι τις 27 Ιούνη, η Βόρεια Μακεδονία κατέγραψε 2.666 νέα κρούσματα και 120 θανάτους!

Το γεγονός αυτό θα έπρεπε να χτυπήσει ακόμα πιο δυνατά το καμπανάκι στον ΕΟΔΥ, ώστε να ψάξει εξαντλητικά την υπόθεση, αντί να την αφήσει στην τύχη. Είπαμε, όμως: δεν πρέπει να διαταραχτεί η καπιταλιστική «κανονικότητα».

Προσωπική ατζέντα...

Κρίνοντας από τον απείρου κάλλους διάλογο του Παπαγγελόπουλου με τον Τζένο των «Παραπολιτικών», θα συμφωνήσουμε με τον Νίκο Παππά: πράγματι ο Παπαγγελόπουλος είχε την προσωπική του ατζέντα. Και δούλευε καλά μ' αυτήν.

Ο σκοτεινός αυτός τύπος συνομιλεί με στέλεχος εφημερίδας, η οποία ασκεί λυσσασμένη αντιπολίτευση στην κυβέρνηση Τσίπρα, και του διηγείται χαρτί και καλαμάρι τι διημείφθη μεταξύ του ίδιου και του Καμμένου, παρουσία του Τσίπρα, μέσα στο πρωθυπουργικό γραφείο στη Βουλή. Ο Κουρτάκης με τον Τζένο ισχυρίζονται ότι ο δεύτερος συναντήθηκε με τον Παπαγγελόπουλο και κράτησε σημειώσεις. Ο Παπαγγελόπουλος λέει ότι τον «έγραψε». Σημασία έχει ότι επιβεβαιώνει το περιεχόμενο της συνομιλίας.

Ο Παπαγγελόπουλος πουλάει εκδούλευση στον Τζένο, λέγοντάς του ότι ο Καμμένος μπούκαρε μεθυσμένος στο γραφείο του Τσίπρα και του είπε «πάρε τον Ζαγοραίο και δόστου εντολή να τους γαμήσει». Αλλά αυτός, ο Παπαγγελόπουλος, εμπόδισε τον Καμμένο να πείσει τον Τσίπρα! Για ποιο λόγο λέει σ' έναν αντίπαλο της κυβέρνησης τι ελέχθη στο πρωθυπουργικό γραφείο; Στην ίδια συζήτηση ο Παπαγγελόπουλος παραδέχεται ότι «έχει σχέσεις» με τον Φιλιππάκη, πράγμα που έως τώρα διέψευδε. Μένει, λοιπόν, να μας εξηγήσει ο Παππάς ποια ήταν η «προσωπική ατζέντα» του Παπαγγελόπουλου και από πού και πώς «έβγαζαν πολλά λεφτά» κάποιοι.

Προτού ακόμα βγουν οι επόμενες «κασέτες», πρόλαβαν να γίνουν «κώλος». Ο Παπαγγελόπουλος λέει ότι δεν ασχολείται μ' αυτή την υπόθεση, γιατί έχει την Προανακριτική, ο Καμμένος απειλεί να σύρει στα δικαστήρια τον Παπαγγελόπουλο αν δε διαψεύσει «όσα ψεύδη φέρεται να ισχυρίστηκε» και αν δεν «εξηγήσει τους λόγους που τον ώθησαν σε αυτό», ο εισαγγελέας Ζαγοραίος δηλώνει περήφανος εκπρόσωπος της... ανεξάρτητης Δικαιοσύνης και ο Τσίπρας παριστάνει τον... Ανδρέα Παπανδρέου και καταγγέλλει την αναβίωση του «βρόμικου '89», την ώρα που πνίγονται στο βόρβορο των αποκαλύψεων.

Οδηγία 633/2019: Μετατρέπει τους αγρότες σε δουλοπάροικους του εμπορικού και βιομηχανικού κεφαλαίου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

νουν τους αγρότες που τους παραδίνουν τη σοδειά τους.

Ξεσαλωμένοι χοντρέμποροι, απελπισμένοι αγρότες, κυβερνήσεις-γιουσουφάκια

Οι αγρότες δεν πλήττονται μόνο από τη μάστιγα των εξευτελιστικών τιμών στις οποίες αναγκάζονται να πωλούν τα προϊόντα τους και των υψηλών τιμών στις οποίες αγοράζουν τα απαραίτητα εφόδια για τη συνέχιση της καλλιέργειας, αλλά πλήττονται εξίσου σοβαρά από την έλλειψη ρευστότητας, καθώς η πληρωμή τους από τους χοντρέμπορους αργεί πάρα πολύ και μπορεί να ξεπεράσει και το χρόνο. Αν μάλιστα η επιταγή που πήραν αποδειχτεί πέτσινη (ακάλυπτη) ή αν ο μεγαλέμπορος αθετήσει την προφορική υπόσχεσή του για την εξόφληση του παραγωγού, η κατάσταση γίνεται απελπιστική και ο αγρότης φτάνει σε σημείο έκρηξης.

Αυτό το αμαρτωλό καθεστώς κρατάει πολλά χρόνια τώρα και πλήττει καίρια τους αγρότες και την αγροτική παραγωγή. Οι εξαγωγείς αγροτικών προϊόντων για πολλά χρόνια τα αγόραζαν είτε δίνοντας μεταχρονολογημένες επιταγές (μεγάλης διάρκειας και πολλές φορές ακάλυπτες) είτε χωρίς να καταβάλουν τίποτα στους αγρότες και υποσχόμενοι ότι από κάποια χρονική στιγμή (πολύ μετά από την ημέρα που παρέλαβαν τα αγροτικά προϊόντα) θα αρχίσουν να καταβάλλουν τμηματικά την οφειλή τους.

Τον Οκτώβρη του 2017, η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, με υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης τον Β. Αποστόλου, ψήφισε το νόμο 4492 για τα νωπά και ευαλλοίωτα αγροτικά προϊόντα, ισχυριζόμενη ότι με αυτόν μπαίνει τέρμα στην αυθαιρεσία των χονδρεμπόρων αγροτικών προϊόντων, επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 2 αυτού του νόμου, οι χονδρέμποροι υποχρεώνονται (λέμε τώρα) να εξοφλούν τους αγρότες δύο μήνες μετά από την ημέρα έκδοσης του τιμολογίου, όπως έλεγε κομπορρημονώντας ο Αποστόλου.

Πριν σχολιάσουμε αυτόν τον ισχυρισμό του πρώην υπουργού, είναι απαραίτητο να διευκρινίσουμε ότι το τιμολόγιο δεν εκδίδεται την ημέρα ή την επομένη της παράδοσης των αγροτικών προϊόντων. Σύμφωνα με εγκύκλιο διαταγή του υπουργείου Οικονομικών, που εκδόθηκε στις 31 Δεκέμβρη του 2014 (άρθρο 11 παρ. 2), μπορεί να εκδοθεί μέχρι τις 15 του επόμενου μήνα. Για παράδειγμα, σταφύλια παραδίδονται στις 5 Σεπτέμβρη του 2019. Ο χοντρέμπορας εξαγωγέας έχει τη δυνατότητα να εκδώσει το τιμολόγιο στις 15 Οκτώβρη. Ετσι, η προθεσμία έκδοσης της επιταγής πληρωμής από τον χοντρέμπορο δεν είναι 60 αλλά 100 ημέρες. Επιπλέον, η επιταγή εξόφλησης των αγροτικών προϊόντων δεν είναι διάρκειας δύο μηνών, αλλά περισσότερων, με αποτέλεσμα, η εξόφληση του αγρότη, αν η επιταγή δεν είναι πέτσινη, να γίνεται ακόμα και μετά από ένα χρόνο.

Οταν ο νόμος 4492/2017 είχε δημοσιευτεί ως νομοσχέδιο στη «διαβούλευση», προέβλεπε ότι απαγορεύεται η χρησιμοποίηση επιταγών για την πληρωμή των αγροτών. Οταν όμως το νομοσχέδιο εισήχθη στη Βουλή, αυτή η διάταξη αφαιρέθηκε και έτσι νομιμοποιήθηκε η πληρωμή με επιταγές (μεταχρονολογημένες προφανώς). Ο νόμος αυτός δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης στις 18 Οκτώβρη του 2017. Ομως, οι διατάξεις του για επιβολή προστίμων στους χοντρέμπορους δεν εφαρμόστηκαν στους επόμενος 14 μήνες, με το πρόσχημα ότι δεν προβλέφτηκε η συγκρότηση μιας ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων!

Ετσι, ο διάδοχος του Αποστόλου στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Στ. Αραχωβίτης προχώρησε στην τροποποίηση του νόμου, με την πρόβλεψη για συγκρότηση αυτής της υπηρεσίας, με σκοπό –υποτίθεται- να μπορεί να λειτουργήσει ένα σύστημα ελέγχου των πληρωμών των αγροτών από τους χοντρέμπορους.

Ευκαιρίας δοθείσης, με την πρώτη τροποποίηση του νόμου 4492/2017 μειώθηκαν σημαντικά τα προβλεπόμενα πρόστιμα! Συγκεκριμένα, προβλεπόταν ότι με την πρώτη παραβίαση των διατάξεων για την πληρωμή των αγροτών επιβαλλόταν πρόστιμο ίσο με το 30% της αξίας του εκδιδόμενου τιμολογίου, ενώ σε περίπτωση τρίτης παραβίασης προβλεπόταν η διαγραφή για ένα χρόνο της συγκεκριμένης εταιρίας από το Ενιαίο Μητρώο Εμπόρων Αγροτικών Προϊόντων. Στη διάρκεια της διαγραφής από το Μητρώο απαγορευόταν στην εταιρία η εμπορία αγροτικών προϊόντων. Αν παρά τη διαγραφή η εταιρία συνέχιζε να εμπορεύεται, τότε της επιβαλλόταν και πρόστιμο 100.000 ευρώ.

Με την τροποποίηση του νόμου από τον Αραχωβίτη (νόμος 4587/2018), τα πρόστιμα μειώθηκαν σε 15% της αξίας του τιμολογίου για την πρώτη φορά, 30% για τη δεύτερη φορά και 50% για την τρίτη φορά. Η μείωση είναι τόσο προκλητική που καθιστά περιττό κάθε επιπλέον σχόλιο.

Στη συνέχεια, άρχισε ένα γαϊτανάκι συνεχών παρατάσεων στη μη εφαρμογή των διατάξεων για τον έλεγχο των χονδρεμπόρων. Στις 14 Μάρτη του 2019, ο Αραχωβίτης «διαπίστωσε» ότι η ηλεκτρονική βάση δεδομένων δεν είναι ακόμη έτοιμη και με εντολή του ο γενικός γραμματέας Αντώνογλου ανέστειλε την εφαρμογή των διατάξεων για την επιβολή προστίμων μέχρι τις 15 Ιούνη του 2019. Ετσι, οι χοντρέμποροι συνέχισαν ατιμώρητα να «τρενάρουν» τις πληρωμές των αγροτών για την παραγωγή που τους παρέδωσαν.

Στις 14 Ιούνη του 2019, παραμονή της εκπνοής της προηγούμενης παράτασης, ο Αντώνογλου, πάλι με εντολή Αραχωβίτη, με νέα εγκύκλιο ανέστειλε για μια φορά ακόμη την επιβολή κυρώσεων μέχρι τις 30 Σεπτέμβρη του 2019. Το γεγονός ότι βρισκόμασταν πάνω στο φούντωμα της προεκλογικής περιόδου, δεν εμπόδισε τη συριζαίικη πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΑΤ να κάνει το καθήκον της έναντι της... συμπαθούς και... αναξιοπαθούσας «τάξης» των χονδρεμπόρων-εξαγωγέων αγροτικών προϊόντων.

Και επειδή... το κράτος έχει συνέχεια, η σκυτάλη πέρασε στα χέρια του Βορίδη. Αυτός αποφάσισε να φύγει από την πεπατημένη των προκατόχων του με τις συνεχείς παρατάσεις και προχώρησε στην κατάθεση ντροπολογίας σε άσχετο νομοσχέδιο (του υπουργείου Υγείας) που συζητήθηκε και ψηφίστηκε σε μια συνεδρίαση της Βουλής. Η ντροπολογία Βορίδη προβλέπει ότι ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων θα εκτιμήσει πότε θα μπορεί να λειτουργήσει η ηλεκτρονική βάση δεδομένων και τότε θα εκδώσει απόφαση για να λειτουργήσει αυτή η ηλεκτρονική βάση δεδομένων και να αρχίσουν να επιβάλλονται κυρώσεις στους χοντρέμπορους αγροτικών προϊόντων. Μ' άλλα λόγια, το θέμα παραπέμφθηκε στις ελληνικές καλένδες.

Στις 15 Οκτώβρη του 2019, που ψηφίστηκε στη Βουλή η ντροπολογία Βορίδη (αποτελεί το άρθρο 42 του νόμου 4633/2019), αυτός έλειπε στις Βρυξέλλες, όπου πήρε μέρος στο Συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας της ΕΕ, και έτσι την παρουσίασε ο υφυπουργός Σκρέκας. Συζήτηση γι' αυτή την κατάπτυστη ντροπολογία δεν έγινε. Κανένας από τους βουλευτές των αντιπολιτευόμενων αστικών κομμάτων (μηδέ του Περισσού εξαιρουμένου) δεν πήρε το λόγο για να την αντικρούσει και να ζητήσει από τον Σκρέκα να την αποσύρει! Στη δε ψηφοφορία, υπέρ ψήφισαν η ΝΔ, η Ελληνική Λύση του Βελόπουλου και το ΜέΡΑ25 του Β(Μπ)αρουφάκη, ενώ ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ και Περισσός ψήφισαν «παρών». Κατά τα άλλα, είναι υπέρ των αγροτών που συνθλίβονται από το μεγάλο κεφάλαιο σε όλα τα επίπεδα.

Η αγροτιά, πλούσια και φτωχή, δέχεται διαχρονικά άγρια επίθεση από τους χοντρέμπορους, όχι μόνο στο ζήτημα των τιμών αλλά και στο ζήτημα των πληρωμών, με αποτέλεσμα, εκτός των άλλων σοβαρών προβλημάτων που αντιμετωπίζει, να έχει και τεράστιο πρόβλημα με τη ρευστότητα, που είναι αναγκαία για να μπορεί να καλλιεργήσει. Φυσικά, το πρόβλημα για τη φτωχή αγροτιά είναι τρομακτικό, γι' αυτό και οδηγείται στη μαζική εγκατάλειψη της αγροτικής παραγωγής και του χωριού.

Βρισκόμαστε στον Γενάρη του 2020 και παρά την ψήφιση του νόμου 4492/2017 και των δύο τροποποιήσεών του, οι χοντρέμποροι συνεχίζουν να συνθλίβουν την αγροτιά, γιατί όλες οι κυβερνήσεις αβαντάρουν το εμπορικό κεφάλαιο που διακινεί και μεταποιεί τα αγροτικά προϊόντα. Πλευρά αυτής της προκλητικής στήριξης του εμπορικού κεφαλαίου είναι και οι δικαιολογίες που κατασκευάζουν προκειμένου να μην εφαρμοστεί έστω και ένας υποτυπώδης έλεγχος στους χοντρέμπορους.

Πώς αντιμετωπίζουν αυτή την κατάσταση οι αγροτοπατέρες που εκπροσωπούν την πλούσια αγροτιά και ενδιαφέρονται για τα προσωπικά τους συμφέροντα; Συνιστούν στους αγρότες να κάνουν αγωγές στα δικαστήρια (μια χρονοβόρα και πολυδάπανη διαδικασία) για να διεκδικήσουν τα χρήματά τους. Δε σκέφτονται, ούτε προτείνουν μαχητικούς αγώνες προκειμένου οι αγρότες να αναγκάσουν τους χοντρέμπορους να τους καταβάλλουν άμεσα τα οφειλόμενα.

Αναφερόμαστε στη στάση των αγροτοπατέρων και στις συστάσεις τους για κατάθεση αγωγών, για να τη συγκρίνουμε με την περίπτωση του Βαγγέλη Δαρδάνη αμπελοκαλλιεργητή από τη Στιμάγκα Κορινθίας, που αγνόησε τις υποδείξεις των αγροτοπατέρων και αποφάσισε το Μάρτη του 2019 να βάλει σε δοκιμασία τη ζωή του, κατεβαίνοντας σε απεργία πείνας έξω από τα κεντρικά γραφεία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Και μόνο με την απειλή, χωρίς τελικά να χρειαστεί να ξεκινήσει την απεργία πείνας, ο εξαγωγέας Φραγκίστας αναγκάστηκε να του εξοφλήσει σταδιακά όλο το ποσό που του χρωστούσε. Ας προβληματιστούν και ας εξετάσουν με σοβαρότητα οι αγρότες, τώρα που το αγροτικό συνδικαλιστικό κίνημα περνάει σοβαρή κρίση, και τέτοιες μορφές πάλης.

ΥΓ1. Την άποψη ότι και ο Βορίδης πάγωσε την εφαρμογή της πλατφόρμας στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων για να αρχίσουν να μπαίνουν τα πρόστιμα στους εμπόρους και μεταποιητές αγροτικών προϊόντων, ενόψει της ενσωμάτωσης της Οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, την εξέφρασαν και υπηρεσιακοί παράγοντες.

ΥΓ2. Οι ιδιοκτήτες των σούπερ μάρκετ είχαν εξαιρεθεί στο νόμο 4492 από την υποχρέωση να πληρώνουν μέσα σε 60 ημέρες (εννοείται και με μεταχρονολογημένες επιταγές).

Γεράσιμος Λιόντος

Απλήρωτοι ήρωες

Ανακοίνωση της ΕΙΝΑΠ την 1η Ιούλη, που απευθύνεται στους διοικητές της 1ης και 2ης ΥΠΕ και κοινοποιείται στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Υγείας:

«Το ΔΣ της ΕΙΝΑΠ επισημαίνει ότι οι επικουρικοί γιατροί που διορίστηκαν τους τελευταίους τρεις μήνες εν μέσω κορονοϊού είναι ακόμα απλήρωτοι και όπως πληροφορούμαστε δεν θα έχουν πληρωθεί ούτε μέχρι το τέλος Ιουλίου. Θα είναι χωρίς μισθό και χωρίς υπερωρίες και δεν γνωρίζουμε πότε θα λυθεί το θέμα αυτό.

Απαιτούμε την άμεση πληρωμή των δεδουλευμένων και την μονιμοποίησή τους».

Οι «ήρωες με τις λευκές και πράσινες μπλούζες» είναι απλήρωτοι, τρεις μήνες μετά την επί συμβάσει (και όχι μόνιμη) πρόσληψή τους. Ξέρουμε τι θα μας απαντήσουν: το ΕΣΠΑ καθυστερεί, δε θα τα χάσουν τα λεφτά τους, γραφειοκρατικά προβλήματα. Ναι, δε θα τα χάσουν τα λεφτά τους. Ομως ο μισθός είναι το μοναδικό έσοδο αυτών των εργαζόμενων. Η επί τόσους μήνες καθυστέρηση της καταβολής του είναι το μέτρο του ενδιαφέροντος της κυβέρνησης γι' αυτούς που υποκριτικά χειροκροτούσε.

Από την άλλη, οι γιατροί αυτοί παραμένουν συμβασιούχοι, ενώ τα νοσοκομεία έχουν τεράστια κενά σε οργανικές θέσεις, τα οποία αυτή την περίοδο χάσκουν, καθώς παίρνουν γιατρούς από τα νοσοκομεία της 2ης ΥΠΕ και τους στέλνουν στα νησιά για να καλύψουν προσωρινά τις τρύπες στα εκεί κέντρα υγείας.

Ησυχη «τακτοποίηση»

Ο Βούτσης δήλωσε ότι είχε ενημερωθεί από την ΕΥΠ για «μια πολύ προβληματική συνομιλία ενός βουλευτή των ΑΝΕΛ με ανθρώπους που ήθελαν να μπουν στη Βουλή, προφανώς για τη νομιμοποίηση του χρήματός τους» και ότι φρόντισε να μη δοθεί αυτή η δουλειά. Κράτησε, δηλαδή, «καθαρό» το μαγαζί του. Ο Τσίπρας έλεγε με νόημα προ ημερών, ότι οι αξιωματικοί που εμπλέκονταν στο κύκλωμα αποστρατεύτηκαν. Και οι σημερινοί κυβερνώντες φρόντισαν να γίνει γνωστό ότι έξι αξιωματικούς της ΕΛΑΣ, που αναφέρονται στη δικογραφία που σχημάτισε η ΕΥΠ, τους «αδρανοποίησαν» τοποθετώντας τους σε υπηρεσίες-ψυγείο.

Κάπως έτσι «τακτοποιούνται» ήσυχα και όμορφα οι δουλειές σε νευραλγικούς για την εξουσία μηχανισμούς, όπως η αστυνομία. Οχι με άμεση ποινική τιμωρία όσων εμπλέκονται σε μαφιόζικα κυκλώματα (προστασία σε μαγαζιά, πορνεία και λέσχες παράνομου τζόγου, αλλά και ξέπλυμα του χρήματος μέσω νόμιμων μαγαζιών), αλλά με σιωπηρή αδρανοποίηση εκείνων που έχουν πιαστεί «με τη γίδα στην πλάτη». Σημασία έχει να μην πληγεί «ο θεσμός».

Τα υπόλοιπα αναλαμβάνει να τα καθαρίσει το ίδιο το κύκλωμα. Τυχαίο είναι ότι οι δύο φερόμενοι ως πρωταγωνιστές, ο «επιχειρηματίας» Μάλαμας και ο απόστρατος αξιωματικός των ΕΚΑΜ Παπαχρήστος, βγήκαν από τη μέση, γαζωμένοι με μερικές σφαίρες ο καθένας; Αν τα βίντεο δείχνουν μόνον αυτούς τους δύο, τον Μάλαμα να δίνει το «πακέτο» και τον Παπαχρήστο να το παίρνει, ενώ για τους υπόλοιπους υπάρχουν μόνο τηλεφωνικές συνομιλίες, στις οποίες μάλιστα μιλούν κωδικά, βάζουμε στοίχημα ότι -όποτε η υπόθεση φτάσει σε κάποια δικαστική αίθουσα- θα «καθαρίσουν» όλοι. Το πολύ να πέσουν κάποιες μικροποινές, για να μη φανεί εντελώς φιάσκο η υπόθεση.

Οσο για την πολιτική της διάσταση, φτάνει μόνο μέχρι τον Καμμένο. Οχι για συμμετοχή στο μαφιόζικο κύκλωμα, αλλά για τα νταλαβέρια με τον κουμπάρο του Παπαχρήστο, ο οποίος είναι ήδη νεκρός και καμιά δικαστική έρευνα γι' αυτόν δεν μπορεί να γίνει. Ο Καμμένος έτσι κι αλλιώς είναι τελειωμένος πολιτικά, ενώ μπορεί κάλλιστα να ισχυριστεί ότι δε γνώριζε τίποτα για την παράνομη δράση του κουμπάρου του. Οτι του ζητούσε απλά καμιά χάρη, όπως ν' ανοίξει το σκυλάδικο για να γιορτάσουν «πριβέ» με τον Νίκο Παππά, τις συζύγους τους και τους συνεργάτες τους την εκλογική νίκη τον Σεπτέμβρη του 2015. 'Η ότι συζητούσαν σε ποιο καζίνο και ποια μπουζούκια θα πάνε τον Τραμπ, άμα αυτός έρθει στην Ελλάδα (είναι πραγματικά σπαρταριστός ο σχετικός διάλογος ανάμεσα στα κουμπαράκια).

Και γιατί οι κυπατζήδες αποφάσισαν να ξεμπροστιάσουν τους ασφαλίτες; Ο ανταγωνισμός του επαγγέλματος. Δεν μπορεί κάποιοι να είναι μοναχοφάηδες. Κάποιοι άλλοι πρέπει να πάρουν προαγωγές και παράσημα, να αναβαθμίσουν τη θέση τους στο σύστημα της κρατικής καταστολής. Από την άλλη, από καιρού εις καιρόν πρέπει να γίνονται κάποια ξεκαθαρίσματα, όταν το κύκλωμα παραφουσκώνει και μπορεί να σπάσει. Αντί να τ' αφήσουν να σπάσει με κίνδυνο να δημιουργηθεί ανεξέλεγκτη κατάσταση και να πάρουν πολλούς τα σκάγια, επιλέγουν να το σπάσουν με οργανωμένο και ελεγχόμενο τρόπο. Για να μπορέσει το κύκλωμα να ανανεωθεί και να συνεχίσει το θεάρεστο έργο του.

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες είκοσι
δεν έχει τέλος η ύπνωση;

Ας ξεκινήσουμε με λίγη αριθμοποίηση, ποίηση των αριθμών δηλαδή, που συνήθως είναι μαύρη και σκοτεινή σαν τα κέντρα και παράκεντρα από τα οποία εκπορεύεται. Αυξήθηκαν κατά 545 εκατομμύρια ευρώ οι ληξιπρόθεσμες οφειλές στην εφορία τον Μάρτιο, πρώτο μήνα εφαρμογής του lockdown και των μέτρων στήριξης όπως πάγωμα οφειλών. Τα χρέη κατέγραψαν αύξηση 11,45% σε ετήσια βάση, ενώ πέρσι είχαν ανέλθει στα 489 εκατομμύρια ευρώ. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΑΑΔΕ για το πρώτο τρίμηνο, ο συνολικός αριθμός των οφειλετών προς την εφορία παραμένει σταθερός στα 3,9 εκατομμύρια. Εξ αυτών οι 1.765.000 οφειλέτες απειλούνται με μέτρα αναγκαστικής είσπραξης, ενώ ήδη 1.272.000 εξ αυτών υπέστησαν κάποιο από τα μέτρα τους τρεις πρώτους μήνες του έτους. Ωστόσο, η αύξηση τον Μάρτιο έναντι του Φεβρουαρίου είναι οριακή (μόλις 4.000 φορολογούμενοι).

«Η αστυνομία είναι τόσο παλιά όσο και το κράτος, γι' αυτό και οι αφελείς γάλλοι του XVIII αιώνα δεν μιλούσαν για πολιτισμένους λαούς, μα για λαούς αστυνομευόμενους (nations policees). Οι Αθηναίοι ίδρυσαν μαζί με το κράτος τους και αστυνομία, μια σωστή χωροφυλακή από πεζούς και έφιππους τοξότες, κυνηγούς της υπαίθρου (...) Η χωροφυλακή αυτή όμως σχηματίστηκε από δούλους. Τόσο εξευτελιστική φαινόταν στον ελεύθερο αθηναίο αυτή η υπηρεσία του χωροφύλακα, που προτιμούσε να τον πιάνει ο οπλισμένος δούλος, παρά να ασχολείται ο ίδιος με τέτοιες ατιμωτικές πράξεις. Εδώ εκφράζεται ακόμα η παλιά νοοτροπία των γενών. Το κράτος δεν μπορούσε να υπάρχει χωρίς την αστυνομία, μα ήταν ακόμα νέο και δεν είχε ακόμα αρκετό ηθικό κύρος για να κάνει σεβαστό ένα επάγγελμα που αναγκαστικά φαινόταν ατιμωτικό στα πρώην μέλη του γένους» (Friedrich Engels – «Η καταγωγή της οικογένειας, της ατομικής ιδιοκτησίας και του κράτους»).

Στις 2 Ιουλίου συμπληρώθηκαν 242 χρόνια από τον θάνατο του Ζαν Ζακ Ρουσό που έλεγε ότι «οι σκλάβοι χάνουν τα πάντα μέσα στις αλυσίδες τους, ακόμα και την επιθυμία τους να τις αποτινάξουν. Αν υπάρχουν φύσει δούλοι, είναι γιατί υπήρξαν δούλοι παρά φύσιν. Ο καταναγκασμός έφτιαξε τους πρώτους δούλους, η δειλία τούς διαιώνισε».

Την ίδια μέρα συμπληρώθηκαν 81 χρόνια από τη γέννηση του Αλέκου Παναγούλη που έλεγε με τη σειρά του κάποια εξόχως εύστοχα αν και σκληρά για κάποιους λόγια: «Ο λαός. Ο καλός λαός που δεν φταίει ποτέ καθότι φτωχός και αθώος, αδαής. Ο καλός λαός που πάντοτε απαλλάσσεται γιατί τον εκμεταλλεύονται, τον μεταχειρίζονται, τον καταπιέζουν. Θαρρείς κι οι στρατοί αποτελούνται μονάχα από στρατηγούς και συνταγματάρχες. Θαρρείς και μόνο οι αρχηγοί του επιτελείου είναι αυτοί που κάνουν τον πόλεμο, που πυροβολούν εναντίον των αόπλων, που καταστρέφουν τις πόλεις. Θαρρείς κι οι στρατιώτες του εκτελεστικού αποσπάσματος που επρόκειτο να μ' εκτελέσει δεν ήταν παιδιά του λαού. Θαρρείς κι εκείνοι που με βασάνιζαν δεν ήταν παιδιά του λαού. Θαρρείς και δεν ήταν ο λαός που εξέλεξε τον Νίξον, θαρρείς και δεν ήταν ο λαός που ψήφισε υπέρ των αφεντάδων. Θαρρείς κι η ελευθερία θα μπορούσε να στραγγαλιστεί χωρίς τη συγκατάθεση του λαού, χωρίς την ανανδρία του λαού, χωρίς τη σιωπή του λαού. Τι θα πει λαός; Ποιος είναι ο λαός; Λαός είμαι εγώ, είναι οι λίγοι που αγωνίζονται και απειθαρχούν ο λαός».

Και Μπακογιάννη έχουμε, μαζί και Μητσοτάκη.

Καήκαμε! Μα κάψαμε και κ@λο στο παγκάκι!

Οριστική και αμετάκλητη καταδίκη Αμβρόσιου για ομοφοβία! Αφανίζεται η πατρίς αδελφοί με τέτοια χτυπήματα στους πυλώνες της!

Για παπάδες, παππάδες, καμ(μ)ενόπανα, συριζανελαίους και άλλους, έχουμε πει πάρα πολλά επί σειρά ετών και δεν προτιθέμεθα να προστιθέμεθα σε περισσότερα. Ολα έχουν και κάποια όρια.

«Οι μάζες βιάζονται, τρέχουν, διασχίζουν την εποχή με βήμα εφόδου... Νομίζουν ότι προχωρούν, αλλά απλώς βαδίζουν επί τόπου και πέφτουν στο κενό, αυτό είναι όλο» (Franz Kafka).

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Το μοναδικό λιμάνι χωρίς ρουφιάνους

Κάθε βδομάδα έχουμε και ένα νέο επεισόδιο στην κόντρα ανάμεσα στους καπιταλιστές ιδιοκτήτες των ομάδων, η οποία το τελευταίο χρονικό διάστημα έχει μεταφερθεί από τους αγωνιστικούς χώρους στις επιχειρηματικές τους δραστηριότητες. Μέχρι τώρα η κυβέρνηση προσπαθούσε να μείνει ουδέτερη, να παρακολουθεί τις εξελίξεις και να παρεμβαίνει όταν τα πράγματα κινδύνευαν να βγουν εκτός ορίων, όπως έγινε στην περίπτωση της πολυϊδιοκτησίας, που αναγκάστηκε να ψηφίσει την (ν)τροπολογία Γεραπετρίτη, προκειμένου να μην υποβιβαστεί ο ΠΑΟΚ. Αν και ο υφυπουργός Αθλητισμού Λευτέρης Αυγενάκης θεωρείται ότι ανήκει στο «σκληρό πυρήνα» των προσκείμενων στους ερυθρόλευκους, η γραμμή της «ουδετερότητας» είχε τηρηθεί, παρά το γεγονός ότι με κάποιες δηλώσεις του έριχνε λάδι στη φωτιά και έστελνε στα κάγκελα το αντι-ερυθρόλευκο στρατόπεδο.

Την περασμένη βδομάδα, με αφορμή τροπολογία που έχει καταθέσει ο Αυγενάκης σε νομοσχέδιο του υπουργείου Δικαιοσύνης, σηκώθηκε θύελλα αντιδράσεων. Και οι τρεις μεγάλοι του ελληνικού ποδοσφαίρου (ΑΕΚ, ΠΑΟΚ και Παναθηναϊκός) τον κατηγορούν ότι προωθεί και υλοποιεί τις εντολές του Μαρινάκη. Η τροπολογία αναφέρεται στα κωλύματα που έχουν όσοι εμπλέκονται στις διοικήσεις των ΠΑΕ και των αθλητικών ομοσπονδιών και φέρνει τέσσερις αλλαγές.

Η πρώτη αφορά διάταξη του αθλητικού νόμου 2725/99, σύμφωνα με την οποία δεν μπορεί να είναι υποψήφιος για το διοικητικό συμβούλιο αθλητικής ομοσπονδίας ή ένωσης όποιος είχε έμμισθη σχέση με αυτήν κατά τον τελευταίο χρόνο πριν από την ανακήρυξη των υποψηφιοτήτων. Με την τροπολογία Αυγενάκη, το χρονικό όριο μειώνεται σε δυο μήνες (για υποψηφιότητα στο ΔΣ αθλητικής ομοσπονδίας) και σε ένα μήνα (αν πρόκειται για υποψήφιο σε ένωση), από τη λήξη της εργασιακής του σχέσης. Με την αλλαγή της διάταξης δίνεται η δυνατότητα στον Παναγιώτη Φασούλα να είναι υποψήφιος στις εκλογές της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης (ο Φασούλας μέχρι τις 23/6 ήταν έμμισθος σύμβουλος της ομοσπονδίας και του Βασιλακόπουλου και πλέον θέλει να τον διαδεχθεί στην προεδρία της ΕΟΚ).

Με τη δεύτερη αλλαγή καταργείται το κώλυμα υποβολής υποψηφιότητας για όσους διαθέτουν άδεια πρακτορείου προγνωστικών αγώνων (ήταν ένα από τα bonus για τις/τους αθλήτριες/τές που έχουν πετύχει διακρίσεις στις κορυφαίες διοργανώσεις) και ανοίγει ο δρόμος για να διεκδικήσει την προεδρία της Κολυμβητικής Ομοσπονδίας ο παλαιός διεθνής πολίστας Κυριάκος Γιαννόπουλος. Η κυβέρνηση έχει θέσει στόχο να αλώσει στις εκλογές του φθινόπωρου τις Ομοσπονδίες που δεν ελέγχει (ιδιαίτερα ενδιαφέρεται για την ΕΟΚ - μπάσκετ, την ΕΚΟ - κολύμβηση και τον ΣΕΓΑΣ - στίβος) και για να προωθήσει τις δικές της υποψηφιότητες φροντίζει να διευθετήσει τα κωλύματα που υπάρχουν. Οπως ήταν αναμενόμενο, η αντιπολίτευση και ιδιαίτερα ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει λόγο για φωτογραφικές διατάξεις, τονίζοντας ότι με αθέμιτες πρακτικές η κυβέρνηση επιχειρεί να αλλάξει τα δεδομένα στο χώρο του αθλητισμού.

Η τρίτη αλλαγή αφορά την κατάργηση της διάταξης Βασιλειάδη, που επέτρεπε σε επιχειρηματίες να είναι μέλη στις διοικήσεις ΠΑΕ και ταυτόχρονα να έχουν μετοχές σε εταιρίες αθλητικού στοιχήματος, αρκεί το ποσοστό να είναι μέχρι 15%. Η αλλαγή αυτή θεωρείται φωτογραφική σε βάρος του Μελισσανίδη και προκάλεσε την έντονη αντίδραση από την ΠΑΕ ΑΕΚ, η οποία με ανακοίνωσή της τονίζει ότι «για μία ακόμα φορά ο Υφυπουργός Αθλητισμού, κ. Λευτέρης Αυγενάκης, δεν διστάζει να δείξει το πραγματικό του πρόσωπο και να επιβεβαιώσει τα συμφέροντα, τα οποία εξυπηρετεί σε όλη τη διάρκεια της μέχρι σήμερα θητείας του...» (φωτογραφίζει τον Μαρινάκη ως εντολέα του Αυγενάκη). Οι κιτρινόμαυροι αναφέρουν ότι ο Μελισσανίδης δεν έχει εμπλοκή με την ΠΑΕ και δεν έχει κάνει χρήση της σχετικής διάταξης, όμως θεωρούν ότι ο Αυγενάκης με την τροπολογία θέλει να δημιουργήσει προβλήματα στην ΑΕΚ.

Η τέταρτη αλλαγή αφορά τη δυνατότητα να συμμετέχει κάποιος στη διοίκηση μιας ομάδας, ακόμα και αν υπάρχει σε βάρος του καταδικαστική απόφαση. Με το ισχύον καθεστώς, αν υπήρχε τελεσίδικη καταδίκη, ο εμπλεκόμενος δεν μπορούσε να συμμετέχει στη διοίκηση της ομάδας, όμως με την τροπολογία Αυγενάκη θα έχει τη δυνατότητα παραμονής, αν προσφύγει στον Αρειο Πάγο και μέχρι να γίνει η υπόθεση αμετάκλητη. Η συγκεκριμένη αλλαγή έχει δημιουργήσει έντονες αντιδράσεις (δημοσιεύματα αναφέρουν ότι υπήρξαν αντιδράσεις και στο εσωτερικό της κυβέρνησης), αφού άπαντες την έχουν συνδέσει με τις δικαστικές περιπέτειες του Μαρινάκη για την υπόθεση των στημένων αγώνων. Μετά την κατακραυγή που ξεσηκώθηκε, ο Αυγενάκης με ανάρτησή του στο twitter έκανε διευκρινιστική δήλωση (δημοσιεύματα αναφέρουν ότι υπήρξε άνωθεν εντολή), τονίζοντας ότι «όποιος παραπέμπεται σε δίκη για κακούργημα, σύμφωνα με τη διάταξη που καταθέσαμε, δεν θα μπορεί να δραστηριοποιείται αθλητικά, έως ότου εκδοθεί απαλλακτική απόφαση. Κάνουμε αυστηρότερο το κώλυμα της σχετικής διάταξης του '99! Καθαρές κουβέντες απέναντι στην τερατώδη παραπληροφόρηση». Αν ισχύουν όσα ισχυρίζεται ο Αυγενάκης στο twitter και εφόσον ψηφιστεί η τροπολογία, θα έχει πετύχει το αντίθετο από την αρχική του στόχευση. Μαρινάκης και Σπανός, που είναι υπόδικοι για τους στημένους αγώνες, ενδέχεται να έχουν κώλυμα και να μην μπορούν να έχουν διοικητική σχέση με τον Ολυμπιακό και τον Ατρόμητο αντίστοιχα. Οπως λέει και η παροιμία « πήγαν για μαλλί και βγήκαν κουρεμένοι».

Κλείνουμε με ένα σχόλιο που αφορά το δημοσιογραφικό εσμό. Αν κάποιος ψάξει τα δημοσιεύματα για την τροπολογία Αυγενάκη, θα παρατηρήσει ότι δεν υπάρχει μια συνολική αναφορά, αλλά αναλόγως με την πολιτική ή την οπαδική τοποθέτηση του κάθε ΜΜΕ, υπάρχει επιλεκτική αναφορά σε κάποια από τις τέσσερις αλλαγές. Δείγμα αδέκαστης και ανεπηρέαστης δημοσιογραφίας...

Κος Πάπιας

papias@eksegeri.gr

Η Λίβερπουλ κατέκτησε τον τίτλο στην Premier League μετά από 30 χρόνια και οι οπαδοί της δεν «κρατιούνται». Από την αρχή του πρωταθλήματος οι Reds έδειξαν ότι δε θα έχουν αντίπαλο και ξεπερνώντας κάθε εμπόδιο εντός και εκτός αγωνιστικού χώρου έκαναν πράξη αυτό που περίμεναν τρεις δεκαετίες με περίσσια υπομονή οι οπαδοί τους. Είναι γνωστό ότι στο «νησί» είμαι οπαδός της Νότιγχαμ Φόρεστ, της θρυλικής ομάδας του κορυφαίου προπονητή Μπράιαν Κλαφ και του Βιβ Αντερσον (ο αέρινος δεξιός μπακ και ο πρώτος μαύρος ποδοσφαιριστής που έπαιξε σε ολόκληρο παιχνίδι με την Εθνική Αγγλίας). Ωστόσο, θέλοντας και μη, συμμετείχα συχνά-πυκνά σε συζητήσεις για τη Λίβερπουλ (οι περισσότεροι φίλοι είναι οπαδοί της) και έχω ακούσει επανειλημμένα τους πολλούς λόγους για τους οποίους πρέπει να είναι κάποιος οπαδός της Λίβερπουλ. Γιατί είναι η ομάδα της εργατικής τάξης στην Αγγλία, γιατί πάει κόντρα στο κατεστημένο, γιατί κρατάει το «ρομαντισμό» ακόμη και στη σημερινή εποχή που κυριαρχεί ο ακραίος επαγγελματισμός στο ποδόσφαιρο, γιατί έχει παίχτες αντι-σταρ, γιατί έχει «μέταλλο», γιατί έχει τους πιο πιστούς οπαδούς, γιατί έχει τον κορυφαίο ποδοσφαιρικό ύμνο (you'll never walk alone), γιατί είναι ταυτισμένη με την πόλη και τους κατοίκους της, γιατί.... γιατί... Μπορεί να σου απαριθμούν συνεχώς, «μικρούς» και «μεγάλους» λόγους για να είσαι Λίβερπουλ.

Αν έπρεπε να διαλέξω τον κορυφαίο από τους λόγους που επικαλούνται οι οπαδοί της, θεωρώ ότι δε θα δυσκολευόμουν. Είναι ένας πανηγυρισμός μετά από γκολ σε αγώνα για το κύπελλο Κυπελλούχων Ευρώπης, που έχει καταγραφεί στις συνειδήσεις των φιλάθλων, ακόμη και σε εμάς που δεν είμαστε οπαδοί της Λίβερπουλ, ως μια από τις κορυφαίες «πολιτικές» ενέργειες αλληλεγγύης

στο χώρο του ποδοσφαίρου. 20 Μάρτη του 1997, η Λίβερπουλ παίζει κόντρα στη νορβηγική Μπραν και ο Ρόμπι Φάουλερ πετυχαίνει το 3-0. Αμέσως μετά πανηγυρίζει σηκώνοντας τη φανέλα της ομάδας για να δείξει μια μπλούζα με τη φράση «500 Liverpools dockers sacked since September 1995» (500 λιμενεργάτες του Λίβερπουλ απολυμένοι από τον Σεπτέμβρη του 1995). Στέλνει ένα ξεκάθαρο και περήφανο μήνυμα αλληλεγγύης στους δοκιμαζόμενους λιμενεργάτες της πόλης του και πάει κόντρα στο politically correct ύφος της τότε εποχής. Γιος εργάτη, που μεγάλωσε με τα τρία αδέλφια του μέσα στη φτώχεια, στο νότιο μέρος της πόλης, τίμησε την καταγωγή του και την τάξη του, αδιαφορώντας για τις συνέπειες, σε μια εποχή που η κυριαρχία της Θάτσερ ήταν αναμφισβήτητη.

ΥΓ. Ο Μπάμπης είναι γνωστός στους παλιούς αναγνώστες της στήλης. Εκτός από διαπρεπής Παγκρατιώτης, φίλιππος και μέγας ατακαδόρος, είναι και οπαδός της Λίβερπουλ. Οταν συμμετέχει σε κουβέντα για την αγαπημένη του ομάδα, λέει συνήθως την εξής ατάκα: «Ολα τα λιμάνια φημίζονται για τις πουτάνες και τους ρουφιάνους τους. Εκτός από το λιμάνι του Λίβερπουλ που δεν έχει ρουφιάνους».

Dixi et salvavi animam meam

Δίκη Χρυσής Αυγής: Στον Μελιγαλά και στην πηγάδα, οι φασίστες στην αράδα

Η ουσία του ανθρώπου δεν είναι ενδογενής αφαίρεση του απομονωμένου ατόμου. Στην πραγματικότητα είναι το σύνολο των κοινωνικών του σχέσεων (Εκτη θέση για τον Φόυερμπαχ)

Με την επιχειρούμενη απαγόρευση των διαδηλώσεων απαγορεύεται η χρήση λαϊκής αντιβίας;

➤ Την συνέντευξη από τον Μιωνή την είχε πάρει ο Πάνος Χαρίτος...

➤ «Ο καπιταλισμός στην Ελλάδα βρίσκεται στο ιμπεριαλιστικό στάδιο ανάπτυξης ... με ισχυρές ανισότιμες εξαρτήσεις από τις ΗΠΑ και την ΕΕ». 19ο συνέδριο Περισσού, πρόγραμμα, σελ. 4. Μαρξιστές, όχι παίζουμε...

➤ «Το κυριότερο πρόβλημα είναι ότι στο διεθνές πεδίο δεν παρατηρείται ανάταση του κομμουνιστικού κινήματος , που θα αποτελούσε πραγματικό φάρο ελπίδας. Αντίθετα, πολλά από τα κόμματα που αυτοπροσδιορίζονται ως κομμουνιστικά έχουν ενσωματωθεί στην καπιταλιστική διαχείριση και επιλέγουν στρατόπεδο ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες». Πολιτική απόφαση 20ού συνεδρίου Περισσού. Σχόλιο: εικόνα σου είμαι κοινωνία και σου μοιάζω.

➤ Ανοιχτά σύνορα στον τουρισμό με άμεση αύξηση κρουσμάτων κορωνοϊού. Σύνορα κλειστά για μετανάστες-πρόσφυγες.

➤ Με αναγκαστικό νόμο της εποχής του εμφυλίου στην Ελλάδα οι προσλήψεις υδρονομέων στον δήμο Χερσονήσου (Κρήτη).

➤ Ολο και πιο προοδευτικά...

➤ Οι συνταξιούχοι πληρώνουν τις... αυξήσεις στις επικουρικές συντάξεις με δικά τους χρήματα επειδή δεν υπάρχει κρατική χρηματοδότηση. Το ΔΣ του ΕΤΕΑΕΠ αποφάσισε τη ρευστοποίηση ομολόγων 286 εκ. ευρώ του ταμείου για να χορηγήσει αυξήσεις και αναδρομικά στις επικουρικές συντάξεις σε περίπου 250.000 συνταξιούχους. Η προπαγάνδα, βέβαια, διαλαλεί κυβερνητικό χρήμα...

➤ Ζαρντινιέρες στην Αθήνα: Η χαρά των μπάτσων...

➤ Να συνδικαλιστής, να μάλαμα: «Οι εργαζόμενοι στον τουρισμό βάλαμε πλάτη για να ανέβει ο τουρισμός ένα σκαλί πιο παραπάνω» - Ν. Κοκολάκης, αντιπρόεδρος Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εργαζόμενων Επισιτισμού- Τουρισμού, avgi.gr, 1-7-2020. Οπου πλάτη διάβαζε κώλο... Οι καπιταλιστές ένα σκαλί παραπάνω, οι εργαζόμενοι εκεί στα τάρταρα. Με τους ποικίλους αστογραφειοκράτες συνδικαλιστές όλων των αποχρώσεων πρέπει να σπάσουν οι εργαζόμενοι, κυρίως η εργατική τάξη.

➤ Δολοφονία άνδρα από μπάτσους στην Αργεντινή με τον ίδιο τρόπο της δολοφονίας του Τζ. Φλόιντ. Μπάτσοι-γουρούνια-δολοφόνοι.

➤ Τζίφος η ομιλία Βορίδη στο Κιάτο. Τρεις και ένας ο κούκος, ο Βορίδης.

➤ Την «σιωπηρή πλειοψηφία» θυμάται Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 30-6-2020 επιχειρηματολογώντας υπέρ του νομοσχεδίου απαγόρευσης των διαδηλώσεων. Ιδού και ο τίτλος του κυρίως άρθρου: «Ωριμη Ρύθμιση». Απαγορεύομεν και διατάσσομεν, δηλαδή, δηλαδή. Από τον Χίτλερ στον Μητσοτάκη μερικές... επιδοτήσεις δρόμος.

➤ Απαγορεύομεν και διατάσσομεν. Χρήση του πλείστες όσες φορές από τη φασιστική χούντα και πέρα. Τα πρόσωπα του Ιανού...

➤ «Τώρα τους βάφτισαν εισβολείς. Ο εισβολέας, όμως, έρχεται για να πάρει. Δε νοιάζεται κανείς, ούτε γι΄ αυτούς, ούτε για μας». Στρατής Βαλαμιός, ψαράς, kathimerini.gr, 8-3-2020, «Αβεβαιότητα και διχασμός στη Λέσβο της προσφυγιάς».

➤ Την πρώτη μέρα απελευθέρωσης πτήσεων από εξωτερικό θα φτάσουν γύρω στις 40 πτήσεις με περίπου 4.000 επιβάτες. Ο Χαρδαλιάς δήλωσε ότι στο αεροδρόμιο Ηρακλείου θα λαμβάνονται δείγματα για κορωνοϊό από 825 επιβάτες την ημέρα... Πόσοι μένουν μέχρι τις 4.000; 3.175 επιβάτες ΧΩΡΙΣ δείγμα, ελεύθεροι να μεταδώσουν κορωνοϊό...

➤ Και στου τουρισμού τα κέρδη σφάζονται παλικάρια.

➤ Ο δόκτωρ Φάουτσι εξέφρασε τον φόβο του για 100.000 κρούσματα κορωνοϊού την ημέρα στις ΗΠΑ.

➤ «Να δούμε πώς θα εξελιχθεί το επιδημιολογικό κομμάτι (στον τουρισμό)», δήλωσε ο Πέτσας. Η κατάσταση που δημιουργείται στα τουριστικά σποτς φανερώνει ότι για το καλό των καπιταλιστών του τουρισμού, την έχουν κανονικά γραμμένη την δημόσια υγεία.

➤ Αλλη μια εβδομάδα αναβολή καταβολής των 534 ευρώ.

➤ Υποχώρηση του δείκτη οικονομικού κλίματος τον Ιούνη του 2020 - ΙΟΒΕ.

➤ Νέο χαράτσι, χωρίς ειδοποίηση κιόλας, από τους δήμους στα μη ηλεκτροδοτούμενα σπίτια. Δήμοι-δήμιοι.

➤ Αυστραλία: έξαρση επιδημίας κορωνοϊού.

➤ Υπερδιπλασιασμός κρουσμάτων κορωνοϊού σε 14 πολιτείες των ΗΠΑ.

➤ Αλλά ο Τράμπ θυμώνει με την Κίνα επί του θέματος...

➤ Κάποιος να του δώσει έναν καθρέφτη...

➤ Φασίστας, ρατσιστής, γελοίος. Ολο το πακέτο.

➤ Οι πιλότοι της RYANAIR δέχτηκαν 20% μείωση μισθών για να περιοριστούν οι απολύσεις. Ταξικό κριτήριο μηδέν...

➤ Στο δεύτερο τρίμηνο του 2020 χάθηκαν 400.000.000 θέσεις πλήρους απασχόλησης (βδομάδα 48 ωρών) παγκόσμια. Ποιοι πληρώνουν κρίση και κορωνοϊό, λοιπόν;

➤ Οι απώλειες είχαν υπολογισθεί σε 305.000.000 αρχικά. Μιλάμε για ανθρώπινες ζωές, όχι ζημιές καπιταλιστών.

➤ 7.800.000 νέοι άνεργοι επί κορωνοϊού στη Βραζιλία.

➤ Η επέλαση του κεφαλαίου συνεχίζεται.

➤ Για τα μισθωμένα τουριστικά καταλύματα (χώροι καραντίνας) ΔΕΝ υπάρχουν ΕΙΔΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ από τον ΕΟΔΥ για την ΥΠΟΔΟΜΗ. Ο,τι μπορούν τα αφεντικά δηλαδή.

➤ Φώφη: «προοδευτικό ανάχωμα στη Δεξιά». Οταν χρειάζεται κυβέρνηση και με τη Δεξιά...

➤ Με τις αρχέστης...

➤ Βουρ και για την ιδιωτικοποίηση η κυβέρνηση. Δεν κρατιούνται.

➤ Εταιρία ΚΡΑΦΤ και Δήμος Αθήνας.

➤ Σχέσεις... στοργής.

➤ Στον ελαιώνα δεν έχουμε ζωή.

➤ Η Γαλλία αποσύρει τα πλοία της από το ΝΑΤΟ στη Λιβύη. Δεν αποχωρεί από αυτό...

➤ Χονγκ Κονγκ: συνέχεια διαδηλώσεων.

➤ Φουσκωμένο βιογραφικό υπουργού Παιδείας Βραζιλίας. Αλλος ένας άριστος... λαμόγιο.

➤ «Ερχονται περισσότερα λοκντάουν» - Γκάρντιαν, πρωτοσέλιδο, 1-7-2020.

➤ Σκευωρία κατά Γρ. Τσιρώνη: κατέπεσε.

➤ Για το κράτος του Βαγγέλη κάνει λόγο ο Καρτερός στην avgi.gr, 1-7-2020. Για το κράτος συλλογικό καπιταλιστή δεν ξέρει, δεν άκουσε...

➤ Νέο '89, Αλέξης = Βρώμικο '89, Αντρέας. Να γελάσουμε και λίγο...

➤ Ο ΣΥΡΙΖΑ διαμαρτύρεται στην πρεσβεία του Ισραήλ. Με το οποίο ως κυβέρνηση είχε άριστες σχέσεις...

➤ Σε ώτα λωτοφάγων...

➤ Ευήκοον ους τείνει ο Περισσός στις αντιδράσεις εμπόρων και επαγγελματιών για τον «μεγάλο περίπατο» του ορφανού Μπακογιάννη. Ριζοσπάστης, 1-7-2020, Ρεπορτάζ. Τους μεσαίους και τα μάτια σας...

➤ Ριζοσπάστης και πάλι, ίδιο φύλλο: δεν αναφέρει ότι στις εκλογές 2020 στο ΣΕΗ η παράταξή του απώλεσε την αυτοδυναμία για την οποία και έχαιρε στις προηγούμενες εκλογές του σωματείου (και με τερνάουτ μόλις 400 και κάτι ψήφους).

➤ Κοιτάξτε και εκλογές και άλλων σωματείων: Οταν αυξάνεται η συμμετοχή, υπάρχει τάση του Περισσού να παίρνει λίγη από την αύξηση.

➤ Περισσός: και με τους μεσαίους και με την εργατική τάξη...

➤ Φώφη έφα: «Οι ξενοδόχοι και οι εργαζόμενοι αγωνιούν». Φώφη-Περισσός: στων μεσαίων την... ποδιά σφάζονται παλικάρια.

➤ Καραντίνα στο Λέστερ της Βρετανίας.

➤ Κάπνισμα-άτμισμα: τα δύο πρόσωπα του Ιανού.

➤ Βιολιά και ντραούλια για τους τουρίστες, χολή για τους πρόσφυγες και μετανάστες.

➤ Καταστολή σε Ελλάδα και ΗΠΑ: βίοι παράλληλοι. Θωράκιση των αστών απέναντι στην οργή los de bajo.

➤ Le Monde Diplomatique, αγγλική έκδοση, Ιούλης 2020: "Why does everyone now hate the police?"- Εύγλωττος...

➤ Ο Πούτιν δίνει στον εαυτό του την ευκαιρία να είναι πρόεδρος μέχρι να πατήσει τα 83. Για μετά δεν ξέρει...

➤ Από τα 23 συνολικά κρούσματα τα δέκα από αφίξεις εξωτερικού, 1 Ιούλη. Και ο Πέτσας να δηλώνει, ουσιαστικά, θα δούμε...

➤ Ούτε τα κολοβωμένα μέτρα για τον κορωνοϊό θέλουν οι καπιταλιστές εστίασης-τουρισμού του Ηρακλείου.

➤ Η «εθνική αστική τάξη» των μαοϊκών, παλαιών ρεβιζιονιστών και νυν φερόντων λεοντή... κομμουνιστή.

➤ Π.Ο.Υ: «Ούτε κοντά είμαστε στο να τελειώσουμε με την πανδημία κορωνοϊού».

➤ Μόνιμα τραπεζάκια έξω θέλουν οι μαγαζάτορες.

➤ Και δούλεμα: Σχέδιο ανάπτυξης και βελτίωσης της ποιότητας ζωής των πολιτών. Comedian: Τ. Θεοδωρικάκος.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Υπάρχουν όρια στο λαϊκισμό της αστικής πολιτικής; Οχι απαντούν κάτι τύποι σαν τον Τραμπ και τον Μπόρις Τζόνσον. Αν και εντελώς διαφορετικοί από άποψη προσωπικής μόρφωσης και κουλτούρας, στο πολιτικό σόου χρησιμοποιούν τις ίδιες μεθόδους. Ο Τραμπ ήπιε νερό κρατώντας το ποτήρι με το ένα χέρι και μετά έδειξε τις σόλες των παπουτσιών του στο πλήθος, για να δείξει ότι γλιστρούν και γι' αυτό πρόσεχε στη ράμπα του West Point και όχι επειδή έχει κάποιο πρόβλημα υγείας. Και ο «κλόουν» Μπόρις έπεσε στο πάτωμα του πρωθυπουργικού γραφείου κι άρχισε να «παίρνει» κάμψεις, για να δείξει ότι μετά την περιπέτειά του με τον κοροναϊό είναι γερός «σαν το σκύλο του χασάπη», όπως είπε στη «Mail» που δημοσίευσε και τη σχετική φωτογραφία. Στα βρετανικά social media άρχισε το πάρτι. Πολλοί έλεγαν ότι ο Τζόνσον προσπαθεί να μιμηθεί τον Πούτιν, αλλά δεν τολμά να εμφανιστεί γυμνός από τη μέση και πάνω για να μη φανεί η κοιλιά του. Ο Πούτιν το «πουλάει» το αθλητιλίκι εδώ και χρόνια, αλλά διαθέτει και τα «μέσα». Ξέρει πολεμικές τέχνες (ως πρώην πράκτορας της KGB), ξέρει να ιππεύει, ξέρει να παίζει χόκεϊ στον πάγο, μπορεί να καβαλήσει μια θηριώδη «Χάρλεϊ». Οι μπούληδες των βρετανικών και των αμερικάνικων κολεγίων δεν μπορούν να κάνουν τίποτ' απ' αυτά. Γι' αυτό και καταντούν γελοίοι.

◆ «Δικαιοσύνη για τα θύματα του ρατσισμού ενάντια στους λευκούς» έγραφε το πανό που κάποια φασισταριά κρέμασαν στην όψη κτιρίου στην Πλας ντε λα Ρεπουμπλίκ στο Παρίσι, την ώρα που βρισκόταν σε εξέλιξη αντιρατσιστική διαδήλωση. Οι ίδιοι οι κάτοικοι του κτιρίου βγήκαν στο μπαλκόνι και ξέσκισαν το φασιστικό πανό. Ενας διαδηλωτής σκαρφάλωσε από την υδρορροή και κατέβασε ό,τι είχε απομείνει. Αλλοι διαδηλωτές κατάφεραν να ανέβουν από την πλατεία στην ταράτσα, οι φασίστες έφαγαν τις ψιλές τους, η πρόκλησή τους έλαβε τέλος. Ας σκεφτούμε, όμως, πόσο συνέβαλε στην ανάπτυξη τέτοιων ρευμάτων η ισλαμοφοβία που σαρώνει τη Γαλλία τα τελευταία χρόνια και το γεγονός ότι η Λεπέν κατάφερε να στήσει ένα νόμιμο κόμμα που διεκδικεί την εξουσία.

◆ Τόνοι από σίδερο σε σχήμα ζαρντινιέρας, για να μπορεί να πάρει τη δουλειά συγκεκριμένος προμηθευτής. Ενα πεντακοσάρικο οι μικρές (αυτές που βλέπετε στη φωτογραφία). Οι μεγάλες ξεπερνούν τα πέντε χιλιάρικα. Για ένα έργο που -όπως λέει ο Μπακογιάννης- είναι πιλοτικό. Προσωρινό. Μετά οι ζαρντινιέρες θα μεταφερθούν σε διάφορες γειτονιές. Εννοείται πως φυτό δε θα έχει μείνει ούτε για δείγμα. Μια προκλητική σπατάλη. Πώς να μην πάει το μυαλό σε «υπόγειες διαδρομές»;

Από το χαρτί στο γυαλί

Ο Ιούλης του 2020 είναι ο τελευταίος μήνας της κυκλοφορίας της «Κόντρας» ως εβδομαδιαίας έντυπης εφημερίδας. Από την πρώτη βδομάδα του Σεπτέμβρη, τη θέση της θα πάρει μια **ημερήσια ηλεκτρονική εφημερίδα**. Πάντα στην ηλεκτρονική διεύθυνση eksegersi.gr.

Είναι μια επιλογή που επιβάλλεται από τις εξελίξεις.

Σχεδόν ένα τέταρτο του αιώνα μετά την κυκλοφορία του πρώτου φύλλου της «Κόντρας», η εφημερίδα μας κατάφερε να διαμορφώσει μια διακριτή πολιτική ταυτότητα στο επίπεδο της δημοσιογραφικής επαναστατικής ζύμωσης, να αποκτήσει κύρος (πολύ ευρύτερο της κυκλοφορίας της και σε κόσμο που δε συμφωνεί με το ιδεολογικοπολιτικό της στίγμα), να επηρεάσει καταστάσεις, λειτουργώντας όχι μόνο ως όργανο αποκαλύψεων αλλά και ως όργανο μαχητικής πολιτικής παρέμβασης. Διαμόρφωσε το δημοσιογραφικό της δυναμικό και έναν σημαντικό μηχανισμό διαπιστεύσεων και επαφών, ώστε να μπορεί να έχει ρεπορτάζ «από πρώτο χέρι».

Την τελευταία δεκαετία λειτουργεί και η ιστοσελίδα eksegersi.gr, η οποία ξεκίνησε ως εργαλείο ηλεκτρονικής αναπαραγωγής της ύλης του εντύπου. Βαθμιαία, η μικρή στήλη «Επικαιρότητα», που δημιουργήθηκε για να καλύπτονται εξαιρετικά γεγονότα, άρχισε να αποκτά όλο και μεγαλύτερη βαρύτητα στην ιστοσελίδα. Ολο και περισσότερες σημαντικές ειδήσεις, ρεπορτάζ, αναλύσεις, πρώτα δημοσιεύονταν στην «Επικαιρότητα» του eksegersi.gr και μετά στην «Κόντρα» του Σαββάτου.

Παράλληλα, υπήρχε μια βαθμιαία μετακίνηση των αναγνωστών από το έντυπο στο ηλεκτρονικό, η οποία συμβάδιζε με τη διεθνή τάση της κυκλοφοριακής πτώσης των εντύπων και της ανόδου των ηλεκτρονικών εκδόσεων των εφημερίδων (οι αστικές εφημερίδες έχουν αντίτιμο για τις ηλεκτρονικές εκδόσεις τους).

Την περίοδο της καραντίνας, σταματήσαμε για πέντε εβδομάδες την κυκλοφορία της «Κόντρας» και οργανώσαμε μια δουλειά καθημερινής ενημέρωσης-παρέμβασης-ζύμωσης με το eksegersi.gr. Κατά γενική ομολογία, αυτή η προσπάθεια στέφθηκε με επιτυχία. Για πρώτη φορά η δημοσιογραφική μας δουλειά απέκτησε τόση επικαιρότητα. Οι αναγνώστες του σάιτ αυξήθηκαν κατακόρυφα. Η αρθρογραφία αναπαρήχθη σε διάφορους χώρους του Διαδικτύου. Και η μαχητική-παρεμβατική δυνατότητα της «Κόντρας» παρέμεινε στο ίδιο ψηλό επίπεδο. Συζητούσαμε ήδη την προοπτική να περάσουμε αποκλειστικά σε ηλεκτρονική έκδοση. Η εμπειρία αυτών των εβδομάδων ήρθε να επιβεβαιώσει τις σκέψεις που κάναμε.

Εάν είχαμε τη δυνατότητα, θα κρατούσαμε και την εβδομαδιαία έντυπη και την καθημερινή ηλεκτρονική έκδοση, όμως δεν την έχουμε. Πέραν αυτού, η οικονομική αιμορραγία είχε αρχίσει να γίνεται ασφυκτική. Από την εποχή των Μνημονίων και μετά δεχόμαστε έναν ανελέητο πόλεμο, κυρίως από τα πρακτορεία διανομής, που αυξάνουν συνεχώς το κόστος διανομής, προκειμένου να αντιμετωπίσουν τη μείωση της κυκλοφορίας των εφημερίδων. Το «Ευρώπη» μας έριξε ένα μεγαλοπρεπέστατο φέσι, προτού βαρέσει κανόνι. Το «Αργος», που έχει περάσει στην ιδιοκτησία του Μαρινάκη, από τις αρχές του 2020 έχει ανεβάσει κατακόρυφα το κόστος διανομής. Και τα ΕΛΤΑ, μετά την κατάργηση από τον ΣΥΡΙΖΑ του μειωμένου τέλους για τους συνδρομητές εφημερίδων, υπερδιπλασίασαν από τον Φλεβάρη τα τέλη.

Ολη αυτή τη δεκαετία κάναμε αυστηρές οικονομίες για να συνεχίσουμε την έκδοση και κυκλοφορία της «Κόντρας». Βγάλαμε το χρώμα και επιστρέψαμε στην εποχή του ασπρόμαυρου, σταματήσαμε την κυκλοφορία στην επαρχία, μειώσαμε το τιράζ. Και πάλι, οι τελευταίες αυξήσεις από το πρακτορείο διανομής και τα ΕΛΤΑ δημιούργησαν πρόβλημα οικονομικής επιβίωσης.

Ετσι, το πέρασμα στην καθημερινή ηλεκτρονική έκδοση, σ' ένα σύγχρονο portal, σχεδιασμένο έτσι που να λειτουργεί σε κάθε συσκευή (από κινητό μέχρι επιτραπέζιο υπολογιστή) και ανοιχτό σε μελλοντικές βελτιώσεις, είναι η καλύτερη επιλογή για τη συνέχιση της δημοσιογραφικής δουλειάς της «Κόντρας».

Ανακοινώνοντας το πέρασμα στην ημερήσια ηλεκτρονική έκδοση, ξεκαθαρίζουμε ότι **πρόκειται μόνο για αλλαγή μέσου** και όχι για αλλαγή της αντίληψής μας για την επαναστατική ζύμωση, για τις ολόπλευρες πολιτικές αποκαλύψεις, για το μαχητικό-παρεμβατικό ρεπορτάζ, για την παρουσίαση μιας ολόπλευρης ταξικής-επαναστατικής κατεύθυνσης.

Η ζύμωση πρέπει να είναι όσο πιο εύληπτη γίνεται, όχι όμως να κατακρεουργείται, στο όνομα της «απαίτησης του Μέσου». Γιατί ποιος είναι ο σκοπός της επαναστατικής ζύμωσης; Να διαμορφώσει επαναστατικές συνειδήσεις. Μια κατακρεουργημένη ζύμωση, όμως, μόνο κατακρεουργημένες συνειδήσεις μπορεί να δημιουργήσει. Δεν πρόκειται, λοιπόν, να προσαρμοστούμε σε ό,τι πιο καθυστερημένο υπάρχει ως συνήθεια, προκειμένου να εξασφαλίσουμε επισκεψιμότητα στην ιστοσελίδα μας. **Το νέο portal θα εξακολουθήσει να είναι η «Κόντρα»,** μόνο που δε θα τη διαβάζετε στο χαρτί αλλά στο γυαλί μιας οθόνης, μικρής ή μεγάλης. Και σε καθημερινή, αντί για εβδομαδιαία βάση. Θα υπάρχει ρεπορτάζ, θα υπάρχουν πολιτικές αποκαλύψεις, θα υπάρχει πολιτική ανάλυση. Και τα θέματα θα απλώνονται στο χώρο που είναι απαραίτητος για την πλήρη ανάπτυξή τους. Και καλύτερα από την εφημερίδα, μάλιστα, δεδομένου ότι δε θα υπάρχουν οι περιορισμοί χώρου που αναγκαστικά έχει κάθε έντυπο.

Σ' αυτή τη νέα εποχή στην ανάπτυξη της επαναστατικής μας ζύμωσης, αποφασίσαμε την έκδοση ενός θεωρητικού-πολιτικού περιοδικού. Το όνομά του θα είναι **«ΚΟΝΤΡΑ – Μαρξιστική Λενινιστική Επιθεώρηση»**, για να υποδηλώσει και τη συνέχεια από την παλιά ΜΑΛΕΠ (Μαρξιστική Λενινιστική Επιθεώρηση), που εξέδιδε η ΣΑΚΕ. Η συχνότητα της έκδοσης δεν μπορεί να καθοριστεί από τώρα, γιατί ένα τέτοιο περιοδικό έχει ιδιαίτερες απαιτήσεις και δε σκοπεύουμε να ρίξουμε το επίπεδο για να ανταποκριθούμε σε μια προκαθορισμένη περιοδικότητα.

Στο περιοδικό θα συγκεντρώνεται η θεωρητική δουλειά, προγραμματική δουλειά (στο βαθμό που υπάρχει) και γενικεύσεις για διάφορα θέματα που θα έχουν ήδη ανοίξει από τη δημοσιογραφική δουλειά στην ιστοσελίδα, ώστε κάποια έρευνα ή κάποια σειρά πολιτικών αναλύσεων να μη χάνεται στο διαδικτυακό κυκεώνα, αλλά να αποτυπώνεται στο χαρτί και να μένει.

Κλείνοντας αυτό το σημείωμα, τονίζουμε και πάλι ότι δεν κάνουμε μια «νέα αρχή». Συνεχίζουμε αλλάζοντας εργαλεία. Η τακτική μας δεν αλλάζει, οι απόψεις μας για την επαναστατική ζύμωση και τον τρόπο που αυτή πρέπει να διεξάγεται (με ολόπλευρες πολιτικές αποκαλύψεις, όπως έλεγε ο Λένιν) δεν αλλάζουν. Και βέβαια, δεν αλλάζει η σχέση μας με όλον τον κόσμο που στήριξε όλα αυτά τα χρόνια την έκδοση της «Κόντρας», όχι ως παθητικός αναγνώστης, αλλά ως «ρεπόρτερ» της εφημερίδας, ως συμμέτοχος στη διάδοσή της, ως οικονομικός υποστηρικτής της. Με την ημερήσια έκδοση όλα αυτά τα χρειαζόμαστε στον υπερθετικό βαθμό.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Ιμπεριαλιστικό κράτος

Το CNN είναι η ναυαρχίδα των Δημοκρατικών και ορκισμένος εχθρός του Τραμπ. Στον αδυσώπητο πόλεμο για την προεδρία, που θα κριθεί τον προσεχή Νοέμβρη στις κάλπες, θέση έχουν όλα τα μέσα. Ακόμα και αυτά που υπό άλλες συνθήκες θα κρίνονταν ως εθνικά μυστικά. 'Η μήπως η δημοσιοποίηση τηλεφωνικών επικοινωνιών του Τραμπ με ηγέτες άλλων χωρών δεν είναι και τόσο... εθνικό μυστικό και γι' αυτό το CNN κρίνει ότι μπορεί να τις χρησιμοποιήσει ως προεκλογικό υλικό;

Ο Τραμπ εμφανίζεται να χειραγωγείται από ηγέτες όπως ο Πούτιν και ο Ερντογάν (ιδιαίτερα από τον τελευταίο) και παράλληλα να ασκεί «μπούλινγκ» σε ηγέτες χωρών-μελών του ΝΑΤΟ, παραδοσιακών συμμάχων των ΗΠΑ, όπως ο Τριντό, ο Μακρόν, η Μέι και η Μέρκελ. Ιδιαίτερα απέναντι στις δύο κυρίες ο Τραμπ εμφανίζεται ιδιαίτερα επιθετικός και χυδαίος, χρησιμοποιώντας εκφράσεις όπως «χαζή» και «δειλή» για τη Μέι και «ηλίθια» για τη Μέρκελ.

Το συμπέρασμα που πέφτει στην προεκλογική αρένα, ενισχυμένο από το βιβλίο του Μπόλτον, είναι πως ο Τραμπ αποτελεί «κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια των ΗΠΑ», γεγονός που οδήγησε πρώην κυβερνητικούς αξιωματούχους να φύγουν από κοντά του, όπως οι υπουργοί Εξωτερικών και Αμυνας, Τίλερσον και Μάτις, ο προσωπάρχης του Λευκού Οίκου, Κέλι, οι σύμβουλοι εθνικής ασφάλειας, Μακμάστερ και Μπόλτον, καθώς και στελέχη των αμερικάνικων μυστικών υπηρεσιών.

Κρίνοντας από την εν γένει δημόσια εικόνα του Τραμπ, τη χυδαιότητα, την αμορφωσιά, τις βλακείες που εκστομίζει, σε συνδυασμό με την εικόνα που φιλοτέχνησαν γι' αυτόν οι επικοινωνιολόγοι του (αντισυμβατικός, λαϊκός, σε σύγκρουση με το «κατεστημένο της Ουάσινγκτον»), θεωρούμε ότι δεν το 'χε σε τίποτα, στη διάρκεια μιας έντονης συζήτησης, να βρίσει τη Μέι ή τη Μέρκελ ή να αισθανθεί γοητευμένος από τις ανατολίτικες κολακείες του Ερντογάν και τη μελετημένη διαχείριση της προσωπικότητάς του από τον πολύ ικανότερό του Πούτιν. Είναι, όμως, αυτές οι αδυναμίες του Τραμπ που καθόρισαν την αμερικάνικη διεθνή πολιτική;

Η πολιτική των ιμπεριαλιστικών κρατών δεν καθορίζεται από ένα πρόσωπο ή από ένα πολιτικό κόμμα. Καθορίζεται από το πλέγμα των συμφερόντων που υπηρετεί αυτό το κράτος. Βεβαίως, σε μικροπεριόδους, τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά αυτών που διαχειρίζονται την κυβερνητική εξουσία μπορούν να σφραγίσουν την κρατική πολιτική. Μεσοπρόθεσμα, όμως, το πλέγμα των συμφερόντων που εκπροσωπεί αυτό το κράτος, θα επαναφέρει την πολιτική εκεί που «πρέπει». Αν χρειαστεί και με βίαιο τρόπο.

Στο αμερικάνικο συνταγματικό πλαίσιο ο πρόεδρος έχει αυξημένες εξουσίες. Παράλληλα, όμως, υπάρχουν και οι ασφαλιστικές δικλείδες που εξασφαλίζουν ότι τα προσωπικά χαρακτηριστικά του όποιου Τραμπ δε θα εκτρέψουν την ασκούμενη πολιτική. Ιδιαίτερα στο διεθνές πεδίο, το τόσο σημαντικό για κάθε ιμπεριαλιστικό κράτος κι ακόμα περισσότερο για την κορυφαία ιμπεριαλιστική δύναμη του πλανήτη, οι μηχανισμοί διασφάλισης είναι ιδιαίτερα ισχυροί. Αυτό που ονομάζουν «βαθύ κράτος» παίρνει κατευθείαν εντολές από τα μεγάλα μονοπώλια. Τα δύο νομοθετικά σώματα, Βουλή και Γερουσία, μπορούν να ξηλώσουν τον πρόεδρο εν ριπή οφθαλμού, αν αυτός βλάπτει την ιμπεριαλιστική πολιτική της χώρας. Και αυτά τα νομοθετικά σώματα διασυνδέονται άμεσα με τους μεγάλους μονοπωλιακούς ομίλους. Αυτοί οι όμιλοι τοποθετούν, επίσης, κορυφαία στελέχη τους σε θέσεις υπουργών σε όλες τις κυβερνήσεις.

Είναι άλλο πράγμα να εκβιάζει ο Τραμπ τον καραγκιόζη πρόεδρο της Ουκρανίας, για να βρει στοιχεία ενάντια στον Μπάιντεν (η ρεπουμπλικανική πλειοψηφία της Γερουσίας τον αθώωσε χωρίς δίκη) και άλλο να αποφασίσει ο όποιος Τραμπ μια συμμαχία με τη Ρωσία ενάντια στη Γερμανία και τη Γαλλία (σ' αυτή την περίπτωση θα τον ξήλωναν από πρόεδρο).

Μπορεί να γελάμε με τις ηλιθιότητες που εκστομίζει δημόσια ο Τραμπ, δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι οι ΗΠΑ είναι ένα ιμπεριαλιστικό κράτος και όχι το κράτος του Τραμπ.

Π.Γ.